

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2011

Misli Thoughts

LETO - YEAR 60
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli JULIJ - AVGUST 2011

VSEBINA

En kruh, eno telo, en duh.....	3
Praznik Marijinega vnebovzjetja.....	5
Izpod Triglava.....	6
Sporočilo za javnost - uveljavitev Sporazuma o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Vlado Slovenije in Avstralije.....	8
Razprava o generacijskih razlikah in slovensko - avstralski skupnosti na mednarodni znanstveni konferenci.....	9
Looking back at the events that took place 20 years ago.....	10
Vaši darovi.....	13
Slovensko veleposlaništvo je dan državnosti in dvajseto obletnico samostojnosti obeležilo s sprejemom.....	14
V Sydneyu smo slovesno obhajali 20-letnico rojstva naše države.....	14
Spomini na osamosvajanje slovenske države.....	16
Sveta Družina Adelaide.....	18
An Ode to the Volunteers.....	20
Sveti Rafael Sydney.....	21
Praznovanje slovenske samostojnosti v Merrylandsu.....	24
Iz Kluba Triglav Panthers.....	25
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	27
Iz Queenslanda.....	28
Dogodki in prireditve na Klubu Lipa	30
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	32
Dogajanje pri Slovenskem klubu Jadran.....	39
Slovenija kot neodvisna, samostojna država.....	40
The Launch of From Dreams	42
The wisdom of a child.....	43
Dobrodelni piknik za Radio 3ZZZ.....	43
37. slovenski mladinski koncert.....	43
Oglasi.....	44
Sporočila fotografij.....	46

En kruh, eno telo, en duh

Letos, 25. junija 2011, smo praznovali 20. rojstni dan samostojne Slovenije, dan potem, v nedeljo, 26. junija, pa slovesni praznik svetega Rešnjega Telesa in Krvi (v Avstraliji praznujemo praznik v nedeljo).

Velika noč je bila letos pozna, zato pa praznik sv. evharističnega Gospoda čudovito sovпада z našim jubilejem in nas ob našem prazniku celo zavezuje. Ko gledamo prehojeno pot in naš čas, poti, načrte, uspehe in neuspehe sedaj, sonce in sence, ki jih je še poglobila gospodarska in duhovna kriza, se moramo znova zavesti korenin – in skupnega temelja, ki je v Bogu.

Gospod je »glavni vogelni kamen«, ki so ga zidarji zavrgli – in na žalost tudi zidarji v moderni dobi. Toda ta kamen je postal vogelni kamen in nihče drug – Jezus Kristus, če ga hočemo ali ne.

»Ker je en kruh, smo mi, ki nas je mnogo, vendar eno telo – vsi smo namreč deležni enega kruha in keliha«. Jezus pri zadnji večerji hoče, da bi bili enega duha in srca, v enem Duhu in za to prosi nebeškega Očeta. Tudi sedaj. On sam hoče, da bi bili vsi eno – in vsi Slovenci in tisti, ki so z nami povezani – enega srca in duha.

Ko pogledamo v zgodovino našega naroda in države, ki ni samo v dveh desetletjih naše Slovenije, ali v prejšnjih »opevanih 45 letih«, temveč je veliko daljša, častitljiva, se radi spomnimo tistega, kar ni tako novo, pa vendarle je tudi novejšo: za samostojno Slovenijo smo se pred dvajsetimi leti res enotno odločili in jo enotno v bitki obranili.

Prispevki, ali bolje, talenti, naše sodelovanje, shodi Slovencev v naši Avstraliji – vsa prizadevanja in dosežki so res svojevrstni in bodo vedno pomenljiv pečat našemu slovenskemu narodu in državi. Praznik »dan samostojnosti« ob slovenskem plebiscitu 1990 je bil dopolnjen v »dan samostojnosti in enotnosti«. **Ta enotnost med nami je res pomenljiva zaveza še danes in prav je, da spomnimo nanjo drug drugega in delamo za to,** tudi tedaj, ko je potrebno pustiti, da seme, ki smo ga posejali v zemljo, obrodi, da kdaj pšenica in ljulka raste do žetve in ob svojem času, ko dozori, požanjemo, ali tedaj, ko moramo prebiti znani

led novejšega časa – individualizem. Tukaj moramo nemalokrat premagati sebe, da ne ostanemo samo pri tem, kar nam je ljubše, ali ne dvignemo rok v znamenje, da se ne da nič narediti. Prav tukaj je tudi naše spreobrnjenje, ki se nikoli ne rodi čez noč, pa še vedno nismo izčrpali njegovega pomena. Spreobrnjenje pomeni, da ne omagamo, da ne obstanemo, temveč molimo in delamo naprej, skrbimo za dobro voljo in hkrati dopustimo, da Bog deluje v nas. Pomeni, da se učimo vedno znova sprejemati in dopolnjevati drug drugega. Spreobrnjenje ni »pranje možganov«, kakor hočejo nekateri kar naprej očitati članom Cerkve, ampak je setev in dozorevanje za žetev.

Vedno pa ostaja naloga, da skrbimo za dobro ime, ki je več kot vse naše imetje in dosežki. Za našo Slovenijo, za naš narod, za Cerkev, za dobro ime vsakega posameznika moramo skrbeti tukaj in sedaj.

Na praznik sv. Rešnjega Telesa in Rešnje Krvi obhajamo po naših župnijah in drugih občestvih procesije sv. Rešnjega Telesa, kjer in kakor nam je mogoče, ali evharistično pobožnost. Tudi v daljnem svetu hočemo Slovenci pokazati, da ponese Boga, našega Gospoda, po poteh našega življenja, v veselju, v križih in težavah, v naših slovenskih cerkvah, v avstralskih župnijah in tudi medžupnijskih procesijah, ko se poleg nas in domačinov zberejo

še ljudje drugih narodov. Poleg velikonočne in te-lovske procesije se marsikateri rojaki spominjate tako imenovanih »prošnjih dni« pred vnebohodom ali »poljskih ali urnih maš«.

V novem svetu je marsikaj drugače, vedno pa za nas priložnost za posvetitev molitve in dela naših rok, za zdravje in dobro letino, da se spodbujamo, kdaj predramimo.

Slovenski pesnik duhovnik **Valentin Vodnik** ima tudi za naš pereči čas svojo znano pesem »**Drami-lo**«, ki si jo lahko vzamemo za popotnico:

*»Kranjc, tvoja zemlja je zdrava
in pridnim nje lepa naprava.f
Polja, vinograd, gora, morje,
ruda, kupčija tebe rede.*

*»Za uk si prebrisane glave,
pa čedne in trdne postave.
Išče te sreča, um ti je dan,
našel jo boš, ak' nisi zaspan.*

*Glej, stvarnica vse ti ponudi,
iz rok je prejemati ne mudi!
Lenega čaka strgan rokav,
pal'ca beraška, prazen bokal.«*
p. Darko Žnidaršič

*(Homilija na nedeljo sv. Rešnjega Telesa in Krvi,
Merrylands – Sv. Rafael, 26.6.2011)*

Praznik Marijinega vnebovzetja

Sredi meseca avgusta obhajamo slovesni praznik **Marijinega vnebovzetja**, Veliki šmaren, ki ga je 1. novembra leta 1950 na Trgu svetega Petra v Vatikanu slovesno razglasil papež Pij XII. z apostolsko konstitucijo "Munificentissimus Deus". Ta dogma ali resnica vere govori, da je bila Marija vzeta v nebesa z dušo in telesom ter da že ima poveljčano telo, ki ni bilo nikoli podvrženo trohnenju. Papež Pij XII. je s to razglasitvijo želel Marijo pokazati kot vzor novega človeštva, ki ga je Bog odrešil. "Upati morate", je takrat dejal papež Pij XII., "da bodo vsi tisti, ki premišlujejo o slavnih Marijinih zgledih, lahko vedno bolj živeli vrednost človeškega življenja". Ta resnica vere nam po eni strani želi povedati nekaj o skrivnosti, ki se je izvršila po Mariji in po drugi strani nas vabi, da premišljujemo o svoji poklicanosti. Bog sam nam je podaril to čudovito stvaritev, ki je "Tota pulchra" (vsa lepa), da bi vsi ljudje v njej videli tolažbo in upanje.

Prvi Marijin praznik, ki ga je obhajala Cerkev, sega v leto 453, ko so v Jeruzalemu 15. avgusta obhajali spomin Marijine smrti v cerkvi, ki so jo imenovali "dormitio" (zaspanje). Prav ta praznik je izvor današnjega praznika Marijinega vnebovzetja.

V sedmem stoletju je Jeruzalemski škof Modest v svojih pridigah oznanjal, da je Gospod veličastva vzel Marijo k sebi v nebo. Poveljčeval je ta prehod Matere Božje, ki je bila vzeta iz groba ter poklicana od svojega Sina in to na način, ki je znan samo njemu.

Cerkev je vse skozi bila prepričana in je verovala, da je Marija umrla, kakor vsi ostali ljudje, toda, da je bila potem vzeta v nebo z dušo in telesom. Tukaj ne gre za nesmrtnost niti ne za vstajenje, ampak za poseben privilegij, ki ga je bila deležna po naravni smrti.

Teološki temelj za Marijino vnebovzetje najdemo v Marijinem božjem materinstvu, v njeni deviškosti ter v odsotnosti greha. O teh temah so razpravljali in govorili veliki pridigarji in teologi, ki so na kraju dali jasen in utemeljen nauk o Marijinem vnebovzetju, ki se je končalo s slovesno razglasitvijo omenjene dogme.

Praznik Marijinega vnebovzetja ima večer ter aktualen pomen: vnebovzetje Device Marije zagotavlja dostojanstvo ter dokočni cilj človeškega telesa, dopolnitev Kristusovih obljub ter vere v vstajenje mesa.

Pri Bogu je prostor tudi za naše telo. Marijino vnebovzetje nam govori o vrednosti človeškega telesa, ki je tempelj Svetega Duha. Govori o telesu, ki je namenjeno slavi ter nerazpadljivosti. Greh je tisti, ki je pokvaril naše telo. Zato smo povabljeni, da po Marijinem zgledu tudi naše telo postane sredstvo za oznanjevanje ljubezni. Kakor se je Marija hitro odpravila k svoji teti Elizabeti, ker je spoznala, da je resnična ljubezen v služenju bližnjemu, tako smo tudi mi poklicani in povabljeni, da darujemo svoja telesa

v duhovno ter prijetno daritev Bogu tako, da pomagamo svojim bližnjim.

Z darovanjem samega sebe za druge bomo tudi sami deležni novega življenja ter večne ljubezni v nebesih. Celoten naš človek mora biti orodje v službi ljubezni ter služenju sočloveku, da bo v nebesih deležen poveljčanelega telesa ter večno živel v božji ljubezni.

Nebeška Mati, prosimo te, pomagaj nam, da bomo vedno upirali svoj pogled proti nebesom. Izprosi nam milost, da bomo na zemlji odkrivali semena dobre, ki brez kakršnega koli hrupa, rastejo v srcih vsakega človeka. Pri svojem Sinu pa nam izprosi potrebnega poguma, da bomo v sedanjem svetu žive priče, da smo kristjani in da se ne bomo sramovali tega imena.

Letos se bo slovenski narod že dvajsetič posvetil Božji Materi Mariji. Pokojni ljubljanski nadškof, msgr. Alojzij Šuštar, je po samostojnosti Slovenije z mednarodnim priznanjem, slovenski narod prvič posvetil Božji Materi Mariji leta 1992, kjer je v nagovoru 15. avgusta dejal: »Današnja posvetitev slovenskega naroda in slovenske države ima izreden pomen posebno zato, ker odpira razsežnosti preko meja tega sveta in zgodovine. Po svoji vsebini, smislu in namenu nas po Mariji povezuje z Bogom in z večnostjo. Povezani smo tudi z vsemi našimi rajnimi, ki so že z Marijo vnebovzeto v nebeški slavi, posebno z našimi škofi Jegličem, Rožmanom, Vovkom, Pogačnikom, Leničem, s slovenskim mučenci in vsemi rajnimi Slovenci, ki so pri Bogu«.

Praznik Marijinega vnebovzetja nam s ponosom kaže na temeljno usmeritev našega življenja, da bi z veseljem in upanjem zrl k nebesom. Danes obhajamo praznik upanja, saj nam sporoča, da je Marija dosegla polnost življenja, ki ga kristjani vidimo v večnosti. To dejanje predstavlja napoved vstajanja mrtvih, ki ga bomo ob sodnem dnevu deležni vsi ljudje.

Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev, prosi za nas.

p. Robert Bahčič

IZPOD TRIGLAVA

Poroča Tone Gorjup

V SLOVENIJI DEVET NOVOMAŠNIKOV.

Na praznik apostolov Petra in Pavla ali v bližini tega dneva slovenski škofje običajno posvečujejo duhovnike. Letos jih je v Gospodov vinograd vstopilo le devet novomašnikov: šest škofijskih in dva redovnika. Ljubljanski nadškof Anton Stres je že v nedeljo, 26. junija 2011, v stolnici Sv. Nikolaja zakrament mašništva podelil Luki Demšarju iz župnije Ribno, Gašperju Kočanu iz župnije Gorje, Juretu Koželju iz Tunjic, Gregorju Roglju iz Preserja pod Krimom, Janezu Rusu iz župnije Trbovlje - Sv. Martin in Janiju Maksimiljanu Tušku iz Slovenj Gradca. V duhovnika je posvetil še cistercijana Nikolaja Arackega iz ptujske župnije Sv. Jurija in salezijanca Antona Grma iz župnije Dobropolje – Videm. Na praznik Petra in Pavla pa je bil v novogoriški konkatedrali v duhovnika posvečen še Gašper Lipušček iz Tolmina. Slovesnost je vodil koprski škof Metod Pirih. V mariborski nadškofiji ter celjski, murskosoboški in novomeški škofiji letos nimajo novomašnikov.

NADŠKOF TURNŠEK PREJEL PALIJ.

V baziliki Sv. Petra v Rimu so se 29. junija 2011, na praznik apostola Petra in Pavla, zbrali nadškofje metropolitni, ki so bili imenovani v zadnjem letu. Med njimi je bil tudi novi mariborski nadškof metropolit Marjan Turnšek. Papež Benedikt XVI. jim je med slovesnim bogoslužjem izročil palije, znamenje posebne povezanosti pastirjev krajevnih Cerkev z naslednikom apostola Petra. Nadškof Turnšek je po slovesnosti povedal, da se ga je dotaknil tisti del nagovora, v katerem je papež razlagal, da je palij znamenje dobrega pastirja, ki je pripravljen za eno izgubljeno ovco oditi tudi v trnje, si jo nadeti na rame in jo odnesti Kristusu naproti. Ob tem je spomnil na razmere v Sloveniji, kjer je vedno več ljudi odtujenih od občestva Cerkev in jim je zato treba iti naproti.

KARDINAL SODANO MAŠEVAL ZA SLOVENIJO.

Ob praznovanju 20. obletnice samostojne Slovenije je našo državo in krajevno Cerkev obiskal dekan kardinalskega zbora in nekdanji tajnik Svetega sedeža kardinal Angelo Sodano. Na predvečer dneva državnosti je maševal v ljubljanski stolnici. Pri oltarju so se mu pridružili apostolski nuncij nadškof Juliusz Janusz in nekateri slovenski škofje. Pridigo pa je imel ljubljanski nadškof Anton Stres. Opozoril je, da je dvajsetletnica Slovenije primeren trenutek za to, da razmislimo, na katerih je bila zgrajena naša država. Po njegovih besedah je vsaka skupnost, tudi politična, zgrajena na skupnih vrednotah. Ne samo na interesih, ampak na vrednotah. Interesi so kakor pesek, danes so in jutri jih odnese vihar prve spremembe. Interesi so prehodni, odvisni od okoliščin in trenutka, takšni, kakršne so tudi potrebe, ki te interese narekujejo. Vrednote pa so več kakor samo interesi, ker so tudi želje in teženja po teh vrednotah globlje. Vrednote, na katerih temelji naša država pa so dostojanstvo,

solidarnost in pravična delitev skupnega dobrega. Treba jih je spoštovati, pri tem pa naj nam bo v oporo zaupanje in vera v Boga, je še dejal nadškof Stres. Maši za domovino je sledil kulturni program s kantato *Ustoličenje karantanskega kneza* skladatelja Franceta Cigana, ki sta jo ob spremljavi solistov in kvarteta trobil izvedla mešana pevska zbor iz župnije Prevalje in Jakob Petelin Gallus iz Celovca. Sledila je osrednja državna prireditev ob rojstnem dnevu Slovenije na Kongresnem trgu v Ljubljani. Na njej sta zbrane nagovorila predsednik države Danilo Türk in predsednik državnega zbora Pavel Gantar.

PAPEŽ V ZAGREBU.

Benedikt XVI. se je letošnjo pomlad kar dvakrat mudil v neposredni bližini Slovenije. Potem, ko je v začetku maja obiskal Oglej, je bil 4. in 5. junija v Zagrebu. Glede na to, da papeža verjetno še ne bo prav kmalu v Slovenijo in da se je mudil v naši soseščini, so se srečanja z njim udeležili tudi slovenski romarji z nekaterimi škofi, med katerimi sta bila oba metropolitna - ljubljanski nadškof Anton Stres in mariborski nadškof Marjan Turnšek. Papež je prišel v Zagreb na *Prvi dan hrvaških katoliških družin*, obisk pa je imel tudi širši družbeni pomen, saj Hrvaška tako kot Slovenija praznuje 20-letnico samostojnosti, obenem končuje pristopna pogajanja z Evropsko unijo. Pri nedeljski maši na zagrebškem hipodromu se je zbralo več kot štiristo tisoč vernikov. Papež je družinam naročil, naj ohranijo svetost zakona in bodo odprte za življenje: »Učite svoje otroke moliti in molite skupaj; približajte jim zakramente, posebej evharistijo. Uvedite jih v življenje Cerkev, v družinskem krogu se ne bojte brati Svetega pisma. Vaši domovi naj postanejo male dvorane zadnje večerje, v katerih naj živijo edinost, občestvo in molitev«. Tudi pri opoldanskem nagovoru, ki je sledil sveti maši, je razmišljal o družini. Slovenskim vernikom pa je med pozdravi v drugih jezikih namenil tele besede: »Z veseljem pozdravljam slovenske vernike. Hvala za vašo navzočnost. Bog vas blagoslovi!«

BLAŽENI LOJZE GROZDE NA ZAPLAZU.

Ob lanski razglasitvi mučenca Lojzeta Grozdeteta za blaženega je bilo določeno, da se njegov god obhaja vsako leto 27. maja, na njegov rojstni dan. Ob njegovem prvem godu je Marijino svetišče na Zaplazu dobilo novo kapelo, kjer počivajo relikvije mučenca revolucije. Za to priložnost se je tam zbralo tri tisoč vernikov. Slovesnost je vodil novi apostolski nuncij nadškof Juliusz Janusz. To je bila njegova prva javna maša v Sloveniji, zato se je ob koncu zahvalil za prisrčen sprejem. Zbrane je povabil, naj si prizadevajo za življenje po zgledu blaženega Lojzeta in sprejmejo vabilo blaženega papeža Janeza Pavla II., ki je bil dvakrat v Sloveniji, naj se ne bojimo Kristusa.

KOČEVSKI ROG 2011.

V nedeljo, 5. junija, je bila pri grobišču, pod Krenom 22, obletna maša za žrtve revolucionarnega nasilja. Pred kapelo Božjega usmiljenja se je zbralo približno tri tisoč ljudi, ki so tako ali drugače povezani s pobitimi domobranci in drugimi pomorjenimi, ki ležijo v Rogu in številnih prikritih grobiščih po Sloveniji. Maševal je prelat Janez Gril, ki je v pridigi omenil prošnjo, ki jo obiskovalci te spominske slovesnosti ponavljajo vsako leto: »Naj se nikoli več ne ponovi to, kar se je dogajalo v Kočevskem Rogu, Teharjah, Hudi Jami in 600 drugih skrivnih moriščih po vsej naši domovini. Nikoli več, Gospod!« Zatam pa je nadaljeval: »Bolečina ostaja. Ostajajo tudi vprašanja, na katera še vedno ni odgovorov. Zakaj se je že po končani vojni zgodil ta strašni zločin in kako je mogoče, da slovenska demokratična oblast tudi po tolikih letih še ni našla odgovorov? Zakaj tisti, ki so pri zločinu sodelovali, še vedno molčijo in si ne olajšajo vesti s tem, da bi povedali, kdo je ukazal pobijanje, kdo jim je zapovedal molk? Zakaj se ne opravičijo svojcem žrtev zaradi trpljenja, ki so jim ga povzročili? Pričakujemo preveč, čeprav gre samo za osnovno civilizacijsko dejanje in osebno integriteto? Se bojijo, jih je sram, so jim privilegiji vzeli razsodnost? Ali pa mislijo, da je prav, kar so storili, in so na svoje zločinsko početje ponosni? Tudi molk je odgovor, včasih pove več, kot tisoč besed.« Maši je sledil spominski program, ki ga je pripravila Nova Slovenska zaveza. O pomorjenih so spregovorili Ivo Keržé, Boštjan Zadnikar in Blaža Cedilnik. Pri tem se je nehote ponudila primerjava z nedavno morijo na Balkanu, odnosu do tamkajšnjih žrtev in njihovih rabljev, aretacijo Ratka Mladića in odgovornostjo za zločine ... Smo del evropske povezave, znamo se opredeliti do Srebrenice, ne pa do genocida, ki ga je leta 1945 doživel naš narod ... Spominske slovesnosti se v poletnih mesecih vrstijo tudi pri drugih moriščih po Sloveniji od Starega Hrastnika do Lajš, kjer je 1. julija maševal koprski škof Metod Pirihi; več srečanj ob prikritih grobiščih bo tudi v jesenskem času.

HUDA JAMA – SKRITO ZA 11. PREGRADAMI.

Konec maja je pri založbi Družina izšla knjiga z naslovom Huda jama - Skrito za enajstimi pregradami, ki so jo napisali zgodovinar Mitja Ferenc, vodja rudarskih del pri odkrivanju množičnega grobišča v rovu Svete Barbare, Mehmedalija Alić in kriminalist Pavel Jamnik. Na pred-

stavitvi knjige je Ferenc med drugim dejal, da njen izid predstavlja protest proti državi, saj je vlada ustavila dela v rovu, kjer se je nasilno končalo življenje več tisoč ljudi. Avtorji se zavedajo, da bo z ustavitvijo del v rudniku marsikaj odšlo v pozabo. Vsi trije so bili razočarani, ker so želeli narediti vse, kar je bilo v njihovi moči, da bi vse žrtve dostojno pokopali. Pri tem žal niso bili uspešni. Pri Družini je pred tem izšlo Poročilo Komisije Vlade RS za reševanje vprašanj prikritih grobišč v mandatu 2005 – 2008. V dneh po izidu knjige si je precej neokusno šalo privoščil Ivo Godnič, imitator Josipa Broza Tita. V klepetu na Televiziji Slovenija je izrekel naslednje besede: »Saj zdaj so sveto Barbaro izpraznili, je spet prostor...«

PAHORJEVA VLADA DOŽIVELA ŠE EN PORAZ.

V Sloveniji smo imeli 5. junija trojni referendum, na katerem so volivke in volivci prepričljivo zavrnili vse tri zakone, o katerih so odločali: o pokojninski reformi, o delu na črno in o zaprtju arhivov. Pokojninsko reformo, ki jo je vlada Boruta Pahorja razglasila za najpomembnejši reformni ukrep, je podprlo dobrih 27 odstotkov volivcev. Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno je podprlo dobrih 24 odstotkov, novelo zakona o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih pa nekaj manj kot 29 odstotkov volivcev. Lahko rečemo, da so nasprotniki vladnih zakonov v vseh primerih ponujene rešitve zavrnili s plebiscitarno večino. Volilna udeležba je bila tokrat štirideset odstotna. Premier Borut Pahor je po razglasitvi rezultatov referendumu oziroma jasni zavrnitvi pokojninske reforme napovedal, da bo vlada vztrajala pri uresničevanju svojega programa, saj je dobila mandat na volitvah. Medtem so se mnogi strinjali, da bi bile predčasne volitve poštena in verjetno najboljša rešitev za Slovenijo. Gospodarstveniki pa so opozorili na nujnost novih reform na različnih področjih. Oglasil se je tudi predsednik največje opozicijske stranke Janez Janša, ki je med drugim dejal: »Slovenska demokratična stranka pozdravlja prepričljivo odločitev državljanov. Kljub temu ni čas za veselje, temveč je na mestu zaskrbljenost in to iz treh razlogov. Prvič zato, ker očitno vladna koalicija ni razumela sporočila glasovanj. Njihov odziv kaže, da še vedno mislijo, da so najboljši in da so slabi tisti, ki so glasovali proti, ali so ostali doma. Ta oblastniška aroganca ne obeta nič dobrega. Drugič smo lahko zaskrbljeni zato, ker vsi problemi ostajajo isti. Ljudje niso glasovali proti trem slabim zakonom zato, ker bi verjeli, da je vse v redu in da ni treba ničesar spreminjati. Glasovali so proti slabim rešitvam, ker menijo, da obstajajo boljše. In imajo prav. Glasovali pa so tudi proti oblastniški aroganci, kajti vladajoči niso bili sposobni niti osnovnega dialoga s socialnimi partnerji in manjšino v državnem zboru.« Po besedah Janeza Janše smo tretjič lahko zaskrbljeni tudi zato, ker je vladna koalicija s slabimi predlogi, klovnovskim pristopom in oblastniško aroganco spravila že samo besedo "reforma" na slab glas. Zaradi tega bodo v prihodnje tudi dobre rešitve sprejete z večjim nezaupanjem kot pred zadnjim referendumskim odločanjem.

KRESALOVA UKINILA VEČ POLICIJSKIH UPRAV.

Notranje ministrstvo, ki ga vodi predsednica LDS Katarina Kresal, je ukinilo krško, slovenjgraško in postojnsko policijsko upravo. Generalni direktor policije je ob tem dejal, da se varnost zato ne bo zmanjšala, saj naj bi vsi policisti in kriminalisti ostali v dozdajšnjem lokalnem okolju, kjer bodo zagotavljali vse potrebne varnostne naloge. V posavskem policijskem sindikatu pa menijo, da se bo podaljšal odzivni čas. Sprašujejo se naprimer, kako bi policist iz Novega mesta na Bizeljsko lahko prispel v istem času kot policist iz Krškega. Da bi umirili nezadovoljstvo med policisti, je ministrstvo napovedalo dodatek k plači policistov. To si lahko privoščijo, saj je stranka LDS poleg Pahorjeve SD edina koalicijska partnerica. Pozabljajo pa, da bi s tem porušili sistem plač v javnem sektorju.

POGLABLJANJE VLADNE KRIZE.

Že dan po porazu na referendumih se je koalicija sestala na kolegiju pri premierju Borutu Pahorju. Stranka Zares je zahtevala temeljito prenovo vlade v najkrajšem možnem času. Ker se to ni zgodilo je konec julija izstopila iz koalicije. Minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter predsednik stranke Zares Gregor Golobič je odstopil že prej. Njegov resor je prevzel Igor Lukšič, ki je v Pahorjevi vladi odgovoren za šolstvo in šport. Konec meseca pa so mu sledile še ministrica za javno upravo Irma Pavlinič Krebs, ministrica za gospodarstvo Darja Radič in ministrica za kulturo Majda Širca. Pahor je takoj imenoval njihove začasne naslednike. Gospodarsko ministrstvo bo vodil minister za razvoj Mitja Gaspari, področje kulture

bo prevzel Boštjan Žekš, ki je odgovoren za Slovence v zamejstvu in po svetu; ministrstvo za javno upravo pa bo vodil sam premier Pahor ob pomoči generalne sekretarke vlade Helene Kamnar. Ekipa vladne koalicije, ki sta jo zapustili dve stranki - poleg Zares še DeSUS, ki se je poslovil pred meseci - bo imela štirinajst ministrov. Pahor je medtem še vedno prepričan, da je v tem trenutku najboljši voditelj, ki lahko »popelje Slovence in Slovenijo skozi čeri, ki prihajajo. Še naprej pa je prepričan, da Slovenija ni v politični krizi in da njegova manjšinska vlada ne bo nič manj operativna. Kaže tudi, da bo dobil podporo v parlamentu. Dva poslanca iz stranke Zares sta se pridružila nepovezanim poslancem, ki so vzpostavili nekakšno "parlamentarno tržnico", kjer vlada lahko dobi potrebne glasove za svoje predloge. Odstopil naj bi tudi predsednik državnega zbora Pavel Gantar.

Sporočilo za javnost – uveljavitev Sporazuma o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Vlado RS in Avstralije

S prejemom pisnega obvestila Vlade Avstralije je 1. julija 2011 začel veljati Sporazum o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Vlado Republike Slovenije in Vlado Avstralije (v nadaljevanju: Avstralije).

Sporazum je bil sicer že podpisan 11. marca 2009 v Canberri v Avstraliji, po pooblastilu Vlade Republike Slovenije pa ga je podpisal takratni začasni odpravnik poslov Republike Slovenije v Avstraliji Gregor Kozovinc. V imenu Vlade Avstralije je sporazum podpisala ministrica za zdravje in vprašanja staranja Nicola Roxon.

Dogovor o izvajanju Sporazuma o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Vlado Republike Slovenije in Vlado Avstralije je bil podpisan 30.8.2010 v Ljubljani s strani generalnega direktorja Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in 13.11.2010 v Canberri.

Na avstralski strani je dogovor podpisala Jane Halton, sekretarka na Ministrstvu za zdravje in vprašanja staranja Avstralije. Podpis dogovora je potekal po dopisni poti. V vmesnem času sta državi morali zaključiti še vse notranjepravne zahteve za začetek njegove veljavnosti. Sporazum omogoča upravičenim osebam ene pogodbenice, ki bodo začasno na ozemlju druge pogodbenice, uporabljati nujne zdravstvene storitve pod enakimi pogoji, kot veljajo za osebe, ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje v Republiki Sloveniji, oziroma prebivalce Avstralije, kadar bodo na ozemlju druge pogodbenice. Sporazum omogoča zdravstvene storitve tudi osebam, ki so člani osebja diplomatskega predstavništva ali konzulata, ki ga je na ozemlju pogodbenice odprla druga pogodbenica, ter družinskim članom teh oseb, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, in sicer ves čas bivanja na ozemlju druge pogodbenice v enakem obsegu in pod enakimi pogoji kot osebam, ki so vključene v obvezno zdravstveno zavarovanje, kadar so na ozemlju Republike Slovenije, oziroma prebivalcem, kadar so na ozemlju Avstralije.

Dogovor o izvajanju Sporazuma o zagotavljanju zdravstvenega varstva med Vlado Republike Slovenije in Vlado Avstralije sta sklenila pristojna nosilca pogodbenic. Na slovenski strani je to Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, na avstralski pa Ministrstvo za zdravje in vprašanja staranja Avstralije. Z dogovorom sta se pristojna nosilca sporazumela o nalogah, pri katerih sodelujeta in si pomagata, postopku odobritve zdravstvenih storitev, povračilu stroškov, listinah za uveljavljanje zdravstvenih storitev in izmenjavi informacij.

RAZPRAVA O GENERACIJSKIH RAZLIKAH IN SLOVENSKO-AVSTRALSKI SKUPNOSTI NA MEDNARODNI ZNANSTVENI KONFERENCI

Besedilo in fotografije: Miha Koderman, Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče Koper

V Ljubljani je dne 27. in 28. junija 2011 potekala mednarodna znanstvena konferenca z naslovom »**Generacijske razlike kot izziv za izseljenske in zamejske skupnosti v primerjalni perspektivi**«, ki so jo organizirali Inštitut za slovensko izseljenstvo in migracije Znanstveno-raziskovalnega centra Slovenske akademije znanosti in umetnosti, Inštitut za narodnostna vprašanja ter Urad Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Prvi dan konference je bil skoraj v celoti posvečen problematiki generacijskih razlik v slovenskih skupnostih po svetu in vlogi mladih pri njihovem ohranjanju in razvoju, drugi dan pa je bila razprava namenjena isti tematiki v zamejskih slovenskih skupnostih. Konferenca je bila zasnovana kot sklop kratkih uvodnih prispevkov, ki so jih podali raziskovalci izseljenske problematike posameznega območja, mnenj poznavalcev, ki prihajajo iz te skupnosti, ter skupne diskusije, ki je sledila po koncu omenjenih predstavitev.

Tekom prvega dne so bile tako predstavljene naslednje slovenske skupnosti: **slovensko-ameriška skupnost**, katero sta predstavljala dr. John Grabowski (iz Western Reserve Historical Society iz Clevelanda) in samostojni raziskovalec Joe Valencic (iz Clevelanda); **slovensko-kanadska skupnost**, o kateri sta diskutirali dr. Anne Urbancic (iz University of Toronto iz Toronta) in dr. Urška Strle (iz Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani); **slovensko-avstralska skupnost**, o kateri sva govorila avtor pričujočega članka (iz Univerze na Primorskem iz Kopra) in Florjan Auser (iz Sydneyja); in **slovensko-argentinska skupnost**, ki jo je zastopala lektorica slovenskega jezika Mojca Jesenovec (iz Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educacion iz Buenos Aires) in dr. Jaka Repič (iz Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani); ter **slovensko-nemška skupnost**, ki sta jo predstavila Slavo Šerc (iz Universität Regensburg v Regensburgu) in dr. Zvone Štrubelj (duhovnik iz Slovenske župnije v Stuttgartu).

V povezavi s slovensko-avstralsko izseljensko skupnostjo sem na začetku predstavitev izpostavil nekatere ugotovitve iz terenskega raziskovalnega dela, ki sem ga med slovensko skupnostjo v Avstraliji opravil v letih 2006 in 2010, in se dotikajo generacijskih razlik med pripadniki skupnosti. Kot najbolj pereč problem sem tako omenil precejšnjo odsotnost pripadnikov druge in tretje generacije iz najrazličnejših oblik organiziranega življenja skupnosti in relativno visoko stopnjo njihove asimilacije v avstralsko družbo. Nadalje sem kot pomemben problem navedel starost pripadnikov prve generacije priseljencev, ki je po podatkih popisa Avstralskega statističnega urada v letu 2006 v povprečju znašala 66,8 let, ter pomanjkanje vključevanja mlajših priseljencev, ki so se v Avstralijo

priselili po letu 1991, v organizacije slovenske skupnosti. V nadaljevanju svojega prispevka sem predstavil tudi primere »dobre prakse«, ki bi lahko bile zgled medgeneracijskega sodelovanja znotraj slovensko-avstralske skupnosti, in bi jih veljalo nadalje in obsežneje razvijati v sodelovanju slovenskih organizacij iz Avstralije in seveda tudi relevantnih institucij iz Slovenije. Strnil sem jih v naslednja področja: Kot **organizacijski primer** medgeneracijskega sodelovanja sem izpostavil letni slovenski koncert, ki je bil sprva prvenstveno namenjen mlajši populaciji, sedaj pa se že nekaj let na njem predstavljajo tako pripadniki mlajše kakor tudi starejše generacije. Koncert predstavlja osrednjo prireditev slovenske skupnosti v Avstraliji, ki se je udeležujejo Slovenci in njihovi potomci iz različnih avstralskih mest. Med podobne organizacijske primere, ki pričajo o medgeneracijskem sodelovanju bi lahko šteli tudi šole slovenskega jezika (na primer Slomškovo šolo), ter poletne šole slovenskega jezika v Sloveniji, ki se jih udeležujejo mlajši pripadniki skupnosti s spremljevalci.

Naslednji primer medgeneracijskega sodelovanja, ki hkrati odraža smernice sodobne družbe, je **vzpostavitev socialnih skupnosti na internetu** oziroma v t.i. virtualnem, »cyber« prostoru. V zadnjih letih se je z razvojem socialnih spletnih omrežij, kot sta Facebook in Twitter, vzpostavila tudi internetna slovensko-avstralska skupnost, ki združuje zlasti drugo in tretjo generacijo slovenskih priseljencev avstralskega rodu (primer strani na Facebooku *Slovenian Kangaroos in Australia*, ki ima okoli 270 članov), na podobnih straneh (primera strani na Facebooku *Slovenci v Avstraliji* in *Slovenci v Melbourneu*; prva ima okoli 200, druga pa okoli 90 članov) pa se povezujejo in sestajajo tudi novejši slovenski priseljenci v Avstraliji.

Zanimiv je tudi vpogled v **zaposlitveni profil slovenskega priseljenca** (ali njegovega potomca), ki ga sam označujem kot »medgeneracijsko značilnost« večine slovenskih izseljencev. Ti so bili od nekdaj znani kot »pridni in delavni ljudje« in so sebi in svojim družinam v relativno kratkem času ustvarili dom in postopoma dosegli zavidljivo življenjsko raven. Po pogovorih, ki sem jih imel s pripadniki druge in tretje generacije v Avstraliji, se njihovi potomci v veliki večini niso izneverili tej tradiciji staršev in so poznani kot delu predani ljudje. To lastnost znajo v mestih, kjer je koncentracija slovenskih priseljencev in njihovih potomcev večja, ceniti tudi delodajalci, ki dajejo, kot pričajo nekateri posamezniki, prednost osebam slovenskega porekla. Nenazadnje se to odraža tudi v številnih pomembnih funkcijah, ki jih posamezniki slovenskega rodu zasedajo v različnih sferah avstralske družbe.

Primer preseganja medgeneracijskih razlik med pripad-

niki izseljenske bi lahko omenili tudi **možnost pridobitve slovenskega državljanstva in potnega lista** za potomce slovenskih priseljencev. Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo se je zanimanje za pridobitev obeh omenjenih listin povečalo po vseh večjih središčih slovenskih skupnosti po svetu, saj imajo osebe s slovenskim potnim listom številne ugodnosti pri bivanju, študiju in zaposlovanju v državah Evropske unije.

Kot zadnji, a pomemben primer presejanja medgeneracijskih razlik med pripadniki slovenske skupnosti omenjam **turistični obisk Slovenije** s strani priseljencev in/ali njihovih potomcev. Turizem bi lahko v tem primeru pojmovali kot dejavnik, ki prispeva k zanimanju za narodnostno, kulturno in družinsko dediščino, saj se posameznik na potovanju po Sloveniji z njimi zagotovo sreča in jih bolje spozna. V svoji raziskavi, opravljeni v preteklem letu, sem pogosto naletel na primere, da so starši ali stari starši pripravljani financirati svojim otrokom ali vnukom

potovanje v Slovenijo, saj vidijo v tem najboljšo naložbo v svoje zanamce, ki bo slednje povezala z njihovo izvorno deželo in morda tudi s sorodstvom, ki še živi v Sloveniji. Zagotovo imajo motivi oseb, ki potujejo v »malo deželo na sončni strani Alp«, o kateri so jim pogosto pripovedovali, zelo osebni pridih, navadno močnejši od običajnih motivov, zaradi katerih se osebe odločajo za potovanje v neko državo.

V diskusiji, ki je predstavitvi sledila, je bilo s strani Florjana Auserja med drugim izpostavljeno tudi nezanimanje medijev in širše javnosti v Sloveniji za dogajanje v slovenskih izseljenskih skupnostih. Poleg tega problematiko izseljenstva dodatno bremeni dejstvo, da institucije Republike Slovenije do sedaj niso omogočile sistematske ureditve vprašanja zbiranja in hranjenja arhivskih gradiv v slovenskih skupnostih po svetu, kljub dolgoletnemu prizadevanju nekaterih posameznikov. Morda bo majhen delček k ureditvi tega področja prispevala tudi predstavljena konferenca.

Looking back at the events that took place 20 years ago

I have always been very proud of my Slovenian background and believed that Slovenia didn't belong to Yugoslavia. My parents strictly taught me that I had a SLOVENIAN background and NOT a Yugoslav background! I failed to understand how countries smaller in size and population than Slovenia could exist as independent entities yet Slovenia was more or less 'hidden' as a republic within a federation with a 'use by date'! I was very keen to get as much information as possible about the situation unfolding in Slovenia and the former Yugoslavia upon becoming aware, that Slovenia was looking at the option of full independence if a loose confederation of states couldn't be agreed to within the former Yugoslav federation.

As a member of the current Slovenian broadcasting team on SBS Radio for the last 3 years under the very capable guidance of our executive producer, Ms. Tania Smrdel, I have the utmost respect towards all the former broadcasters on the Slovenian programs on SBS Radio in 1991, (then 3EA in Melbourne and 2EA in Sydney). Their job was to provide the most accurate and up to date information to their listeners at a time when there was no Internet or email and therefore ultra fast news services didn't exist in the way they do today. Despite this, the broadcasters at the time went way above and beyond their job description to not only provide listeners with accurate and

unbiased reporting of the events that were unfolding in Slovenia but many of them were also actively involved in the movement for Slovenian independence in Australia.

Our Slovenian radio broadcasters made sure that we were accurately informed about the joyous and also tragic events that were occurring in Slovenia, particularly during the 10-day war for Slovenian Independence in June and July 1991. The Melbourne 3EA broadcasters at that time were Mr. and Mrs. Ivo and Helena Leber (Slovenian program co-coordinators at that time), Mrs. Elica Rizmal and Mr. Derry Maddisson. On 2EA in Sydney, Mrs. Mariza Lican and Mr. Peter Kroppe provided the most accurate and up to date information for their many listeners. Sadly, Mariza Lican, Elica Rizmal and Ivo Leber have since passed away. I was brought to tears listening back to the many old recordings of Slovenian programs on 2EA and 3EA from June and July of 1991.

Having also been involved with the Slovenian radio program on 3ZZZ (Melbourne Ethnic Public Radio) for over 10 years, I must also pay homage to the Slovenian volunteer broadcasters at that station who also went above and beyond their call of duty in providing accurate and unbiased reporting and information to their many listeners. Broadcasters at that time included Mr. Vinko Marn (Slovenian Program Convener at the time), Pater Niko Zvokelj, Mr. Pavel Sraj, Mrs. Jana Lavric, Mrs. Viki Zorzut and Mrs. Meta Lenarcic who still successfully co-ordinates the Slovenian program on 3ZZZ with more than 20 years of broadcasting behind her!

Vinko Marn and Viki Zorzut prepared an excellent program on July 3rd 1991 which emotionally conveyed the feelings felt by the listeners and broadcasters alike: deep sadness and concern for the tragic events and loss of life that was occurring in Slovenia at that time.

I was a proud and active member of the Slovenian National Council of Victoria, (Slovenski Narodni Svet Viktorije), from 1991 onwards and wished to be involved in any activity promoting the cause for Slovenian independence in Australia. As a long-term committee member of SNS Victoria, I helped organize and was a youth spokesman at all our Slovenian demonstrations that were peacefully and respectfully held at Melbourne's former City Square and on the steps of the Victorian Parliament. The Australian media extensively covered these protests at the time. I was also pleased to be invited to speak at a media press conference organized by the Croatian Students Association in Victoria that was broadcast on all the radio and television stations that evening because the situation in Slovenia and Croatia was the top news story during that time. Mr. Marko Cek and the late Mr. Ivan Horvat also joined me at this press conference held at RMIT (Royal Melbourne Institute of Technology) on July 4th 1991. That same evening, a large number of Slovenian and Croatian youth (mladina) gathered in Melbourne's City Square as a peaceful show of support for Slovenian and Croatian independence as well as a peaceful commemoration for all those who had lost their lives in Slovenia and Croatia. Mrs. Nevenka Golc Clarke was the official speaker at that event and Mr. Robert Brozic (then president of the Slovenska Mladinska Skupina/Slovenian Youth Group) organized a large number of Slovenian youth to attend this demonstration.

I always endeavored to respectfully promote Slovenia's just cause for independence and international recognition, even though certain sections of the media were misinforming the general public with outlandish claims such as 'Slovenians wanting to go overseas and fight for Slovenia' and 'so-called tensions between the Slovenian and Serbian communities in Australia that have never existed! Indeed, the late Pater Bazilij Valentin and then president of Slovensko Drustvo Melbourne (SDM), Mr. Stan Penca, both told Melbourne's 'Herald Sun' newspaper that 'Slovenians in Melbourne are peaceful people, not motivated

by politics who wished Slovenia a peaceful transition to independence'. On Saturday June 29th 1991, around 2,000 Slovenians, Croatians, Macedonians, Bosnians, Albanians and members of other ethnic groups gathered for a commemoration and cultural program organized by the Slovenian National Council at Melbourne's City Square as a peaceful show of support for Slovenian and Croatian independence. This demonstration took place during the so-called '10 Day War' for Slovenian Independence when the Slovenian people were being incorrectly labeled as 'rebels' by sections of the international media! I found the term 'rebels' to be highly offensive when the Slovenian people had no choice but to defend their newly found independence with arms! Many impassioned please

were made at this protest rally by a number of speakers from the Slovenian, Croatian and Albanian communities including Mr. Stan Penca, president of the Slovenian Association Melbourne at the time, who read a passionate message for the world to immediately support and recognize a free and independent Slovenia. The vice-president of the Slovenian National Council of Victoria, Mr. Stan Prosenak, Mrs. Stanka Gregoric, Mrs. Nevenka Golc Clarke and other Slovenian speakers also voiced their frustration and disappointment at the international communities inaction to quickly recognize Slovenia and Croatia as independent states, particularly the negative stance taken by the USA towards the two new states. The next day, Sunday June 30th, the Slovenian Religious and Cultural Center in Kew was overflowing with people who had come to show their respects and pray for those who had lost their lives during the war in Slovenia. That afternoon, a very large number of Slovenians also joined the Croatian community demonstration at Melbourne's City Square where Mrs. Stanka Gregoric and Mrs. Helena Leber both emotionally appealed to Australia and the international community to immediately recognize Slovenia and Croatia as independent states.

These demonstrations caused some angst within the Slovenian community with some claiming that attending and organizing such rallies was unacceptable at best and at worst, a 'fanatical political gesture' by some members of a peaceful community that was generally not motivated by politics in the homeland. Indeed the terms 'politics' and 'political' caused much controversy considering that Victorian Slovenian club constitutions clearly stipulated that they were (and still are) 'non political' organizations. I was confused by the predominately neutral stance taken by most of Victoria's Slovenian Clubs towards Slovenian independence during 1990-1991 even though all the Slovenian organisations in Victoria worked together to raise money for Slovenia to assist with war damage after the 10 day war. I was again confused when it seemed that the Slovenian club's 'non political' stance changed (seemingly overnight) after Slovenia was recognized as an independent state in January 1992 with big celebrations taking place and when the Slovenian Charge d'affairs arrived in Canberra in 1993, being allowed to freely visit these 'non political' organizations. It seems that the words 'politics' and 'political' were used in a manipulative manner by some community leaders for their own benefit in order to consummate their 'power base' within the Slovenian Community and this was indeed very sad at a time when we should have all been united as a community for Slovenia! I'm very sorry if I may upset anyone reading this but the truth can't be hidden and does rear it's ugly head even 20 years later! However, as the old saying goes: That was then and this is now and it's pleasing to see that over the years, we have made great strides towards being more united for the good of the Slovenian Community as a whole. Much praise in this regard must be given to Pater Ciril Bozic OFM OAM, Mr Alfred Breznik AM, and

many other senior members of our Slovenian community in Australia who constantly emphasize the importance of working together for the common good of the Slovenian Community in Australia.

Looking back at the events that took place 20 years ago, one cannot be surprised that these issues led to some conflict, misunderstanding and even mistrust within the Slovenian community, especially considering the huge social and political changes taking place in Slovenia at that time. Let me stress, that Slovenian declaration of independence was not merely a purely 'political' act even though the declaration was made by the Slovenian Parliament whose members were DEMOCRATICALLY ELECTED by the Slovenian people for the first time since the end of World War 11. Rather, the declaration of Slovenian Independence was THE WILL OF THE VAST MAJORITY OF THE SLOVENIAN PEOPLE who voted overwhelmingly for independence in a plebiscite held on December 23rd 1990. Therefore, the cause for Slovenian Independence had to be strongly promoted and publicized to the Australian public who knew little or nothing about Slovenia at the time! The World Slovenian Congress (Svetovni Slovenski Kongres) was taking place during this time in Ljubljana and one should only ask anyone who attended how they felt during this historic time for all Slovenians living in the homeland and around the world.

I have no regrets looking back at my involvement in our 'Battle for Slovenia' in Australia (nasa bitka za Slovenijo v Avstraliji). There were those within the Slovenian community who chose to label me a 'right wing nationalist' and that I was even 'brain washed' when I went and spoke at all those public rallies and demonstrations! There is no doubt that I also inadvertently upset some people within our Slovenian Community with strong opinions and comments that I publically expressed in written form and over the radio airwaves during those emotional times in 1991. In no way did I ever wish to offend anyone and if this did occur, then I sincerely apologize for anything that I may have said to cause offense. I have nothing but respect for all Slovenian community leaders, club presidents and members who 'work their guts out' as volunteers for the good of the Slovenian community!

The Yugoslav Army attacked Slovenia and 79 people lost their lives during this deliberate and brutal act of aggression taken against Slovenia by the authorities in Belgrade. During this time, the democratically elected Slovenian government, well-trained Slovenian Territorial Defense Forces and of course, 'normal everyday' Slovenian citizens willing to die for their homeland ensured that sinister threats towards Slovenia made by some Yugoslav Army Generals didn't come to fruition, thus potentially saving hundreds if not thousands of lives! One only has to look at the tragic events that followed in Croatia, Bosnia and Herzegovina and Kosovo to realize what might have been in store for Slovenia, had things not gone according to the plans of the Slovenian leadership and defense forces. In short, the will of the Slovenian people could not be bro-

ken by force! Thankfully, the Yugoslav Army's last soldier left Slovenian soil at the end of October 1991.

June and July 1991 was a time when Slovenians of all political and ideological persuasions were united. Both hardened left wing socialists and right wing conservatives joined forces for an Independent Slovenian homeland! It's a pity that this unity didn't continue and some today argue that the Independent Slovenia promised by the political leadership at the time is not the same independent state they were hoping for. It would be naïve to assume that Slovenia has had a completely smooth ride in the last 20 years. The successes of quick recognition by the international community as well as joining the UN, EU and NATO amongst other such achievements can also be counter balanced with failures and disappointments. These include relatively high unemployment and at least 10% of Slovenians living below the poverty line whilst a small number of so called 'Slovenian billionaire tycoons' live the high life at the expense of the 'average Slovenian' paying 'central European' prices whilst living on a 'Balkan' wage! The current Slovenian minority government is in disarray and the opposition doesn't seem to be offering a viable alternative for the Slovenian people. In short, both sides seem more concerned about 'populist politics' and 'ideology' as opposed to creating and introducing policies that would benefit Slovenia's social and economic future. This is a sad state of affairs for the current Slovenian political establishment but it must be stressed that Slovenia is not the only country suffering the affects of the global financial crisis, not to mention the overnight changes from a socialist to a free market system. The people of Slovenia still have a lot to learn when it comes to living in a pluralistic democracy where differing ideological and political views are accepted and even embraced, as is the case here in Australia. This will take some time and no situation is perfect: not in Slovenia and not here in Australia where our politicians on both sides of the political divide are also too pre occupied with populist politics as opposed to creating a strong future vision for Australia! We must remain positive and it's hoped that those people in Slovenia who are currently suffering economic hardships realize that Slovenia can only move forwards and not backwards. This year's celebrations should be

all about Slovenia and her achievements over the last 20 years: Slovenia seemed to have all the odds stacked against her but was able to quickly establish a sovereign and independent Slovenian state thus fulfilling the will of the vast majority of Slovenians to determine their own future and live peacefully in a free, democratic, sovereign and independent Slovenia! The plebiscite held on 23rd December 1990 clearly demonstrated this aspiration, which then occurred 20 years ago on June 25th 1991 when the Slovenian parliament declared Slovenia to be an independent and sovereign state.

Lets be proud of what Slovenia has achieved and what Slovenia will continue to achieve as a young country in the heart of Europe. 20 years is a young age and I know now that I still had a lot to learn on my 20th birthday! Heck, I'm nearly 40 and I still have so much to learn! The same is true for Slovenia as she celebrates being 20 years young! I'd like to congratulate all Australian Slovenians who played any part in the movement for Slovenian Independence in Australia. I will always have the greatest respect for all those with whom I worked with in SNS Viktorija in the early 90s: Mr. Simon Spacapan, Mr. Stefan & Mrs. Milena Merzel, Mr. Stan Prosenak, Mr. and Mrs. Ivo and Helena Leber, Mr. and Mrs. Vinko and Elica Rizmal, Mrs. Anica Markic, Mrs Stanka Gregoric, Mrs Draga Gelt, Pater Niko Zokelj, Pater Bazilij Valentin amongst many other people both within and outside of ASK and SNS who so tirelessly promoted the cause for Slovenian Independence and International Recognition in Australia. We should be very proud that the then Hawke and Keating Labor Government kept it's promise to be one of the first countries to recognize Slovenia and Croatia as independent states. This occurred on January 16th 1992 and Australia was indeed the first non-European state to offer recognition. It's not often that over 1,000 people gather at Slovensko Drustvo Melbourne as occurred on January

15th 1992 and then the hundreds of Slovenians that gathered on the steps of Victorian Parliament House on January 16th 1992 when Australia became the 1st overseas country to recognize Slovenia and Croatia. Kind regards, s prirčnimi in prijateljskimi pozdravi!

Lenti Lenko OAM

**HAPPY 20TH BIRTHDAY SLOVENIA!
VSE NAJBOLJSE SLOVENIJA!**

**Naj vedno živi naša prelepa,
svobodna, demokratična
in samostojna Slovenija!
Naj vedno živi naša prelepa
multi-kulturna, demokratična in
svobodna Avstralija!**

VAŠI DAROVI

Za Bernardov sklad: \$ 3000: Triglav - Panthers Sydney. **\$ 150:** Helena Read. **\$ 100:** Mirko in Anica Cuderman. **\$ 70:** Julka Paulič, L&N Novak. **\$ 60:** Marinka Greco. **\$ 50:** A&J Gržina, Virgilij in Ondina Ferfolja. **\$ 40:** Max Robar, Ana Kapaun, Martin Pajmon. **\$ 30:** Rudi Durchar. **\$ 20:** Anica in Janko Tegelj, Slavko in Marija Ovčak, Rozina Horvat, Štefanija Kovačič, Tereza in Walter Prosenak, Marija Belavic, Albina Vah. **\$ 10:** Maria Kocjančič, Mirko Koder, Marija Surina, Franc Verko, Ivan Barat, Frida Celin, Marija Briševac, Slavka Lah, Janja Sluga, Stanko Zemljak, Jakob Chuk, Edo Hrvat, Vanda Sperne, Mira Pinter, Bruno in Mirka Zavnik, Anna Kalc, Marija Spornjak, Alojz in Anka Brgoč, Ludvik Tušek, Marija Škabar, E. Šega, Ana Gustin, Marija Montebruno. **Za misijone: \$ 150:** Franc Rozman. **\$90:** Julka Paulič. **\$70:** Marija in Tone Brne. **Hvala in Bog povrni!**

Slovensko veleposlaništvo je dan državnosti in dvajseto obletnico samostojnosti obeležilo s sprejemom

Slovensko veleposlaništvo je dan državnosti in dvajseto obletnico samostojnosti obeležilo s sprejemom, ki ga je priredilo 22. junija v restavraciji Lobby nasproti starega parlamenta v Canberri. Sprejema se je udeležilo približno 100 povabljenecv: večinoma diplomatov, nekaj poslancev avstralskega parlamenta in predsednikov slovenskih organizacij ter članov odbora slovenskega kluba v Canberri. Tanya Pliberšek se je žal morala zaradi zasedanja parlamenta v zadnjem trenutku opravičiti.

Med uglednimi gosti naj posebej omenim gospo Anne Plunkett, šefinjo protokola na avstralskem Ministrstvu za zunanje zadeve in trgovino, ki je ob tej pomembni obletnici nazdravila slovenskemu predsedniku in slovenskemu ljudstvu.

Za našo skupnost je posebnega pomena, da se je sprejema udeležil tudi novi slovenski veleposlanik dr. Milan Balažič s svojo partnerko Nino Krajnik. Dr. Milan Balažič in Nina Krajnik sta v Avstralijo prispela dan pred sprejemom, vendar sta se kljub očitnemu 'jet-lagu' z veseljem spoznavala s številnimi novimi obrazi tako iz diplomatske

kot iz slovenske skupnosti. Po vrsti odpravnikov poslov je dr. Milan Balažič prvi slovenski veleposlanik v Avstraliji, kar je za Slovenijo in za našo skupnost v Avstraliji pomemben dogodek.

Na sprejemu se je od nas uradno poslovil zadnji odpravnik poslov Dr. Zvone Žigon, ki je bil v Avstraliji enajst mesecev. V tem času je neutrudno obiskoval klube, naše cerkve in misijone in slovenske organizacije po vsej Avstraliji, tako da so ga lahko spoznali številni Slovenci v Avstraliji in tudi v Novi Zelandiji. V četrtek, 30. junija, je odpotoval nazaj v Slovenijo, kjer ga čaka novo delovno mesto na Uradu za Slovence v zamejstvu po svetu, predvsem pa ga težko pričakuje soproga Irena.

Zaradi varčevanja na vsakem koraku je veleposlaništvo moralo iskati sponzorje. Na povabilo, da sponzorirajo sprejem, so se zelo velikodušno odzvali Hawker Brothers, Harvey Norman, City Hotel Ljubljana, Hair by Simona, Adria Caravans, ACT Cleaning Solution in Cleanmasters Carpet Cleaning Specialists. Vsem sponzorjem se veleposlaništvo iskreno zahvaljuje. **Metka Čuk**

V Sydneyu smo slovesno obhajali 20-letnico rojstva naše države Slovenije

Slovesnost je bila zelo lepa in uspešna. Vse se je odvijalo tako, kot je bilo načrtovano že novembra lani, na prvem sestanku pripravljalnega odbora za proslavo te pomembne obletnice.

Na tem sestanku smo se zbrali predstavniki vseh slovenskih društev in organizacij v Sydneyu, skupaj z Wollongongom in Newcastlom ter versko kulturnim središčem sv. Rafaela. Pohvale vredna odločitev je bila, da smo se odločili, da bomo skupaj pripravili obširni program vseh organizacij, razlike naj bi bile samo v predstavitvi oz. nastopajočih. Tema, zastave (banners), vabila (ovojnice) naj bi bile enake, kar naj bi simboliziralo enotnost naše slovenske skupnosti tudi zdaj, kakor pred dvajsetimi leti. Poleg tega smo sklenili, da bomo ob tej visoki obletnici izdali tudi knjigo/kroniko o delovanju in doprinosu avstralskih Slovencev pri osamosvojitvi in priznanju Slovenije, kot samostojne države, s strani Avstralije. K temu smo povabili Drago Gelt, OAM, iz Melbourne, kot avtorico in urednico knjige. Knjiga naj bi zajela vse tiste Slovence v Avstraliji, ki so ob osamosvojitvi sodelovali in bili aktivni.

Predlagali smo še, da se posname DVD film na isto temo, s sodelovanjem Slovencev iz drugih zveznih držav Avstralije. Ta DVD naj bi posnel Florjan Auser iz Slovenia Media House. Poleg tega, naj bi pripravili tudi razstavo z naslovom *Naša pot v samostojno Slovenijo*, za katero naj bi poskrbele naše neumorne gospe iz HASA – NSW (Arhiv avstralskih Slovencev v državi NSW). Zahteven program je potreboval pridne sodelavce ter tudi finančna sredstva.

Za finančno podporo se je bilo potrebno obrniti na sponzorje: društva/klube, podjetja, posameznike in ne nazadnje na Urad za Slovence po svetu. Odbor je sklenil, da se vpraša Urad za finančno pomoč za vse te projekte, namesto financiranja kakšne glasbene skupine iz Slovenije, ki so se kar ena za drugo ponujale in tako bi ta denar lahko uporabili za uresničitev načrtovanega programa.

Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu je naši želji ustregel in s finančnimi sredstvi pripomogel k izvedbi našega programa, za kar smo mu iskreno hvaležni.

Poleg Urada smo pridobili še druge sponzorje, katerim se prav tako zahvaljujemo za njihovo podporo, ker brez njih tega projekta prav gotovo ne bi mogli izpeljali. Gre predvsem za sredstva, ki smo jih potrebovali za izdajo knjige Drage Gelt, *Od sanj do resničnosti*, DVD-ja Florjana Auserja, *Australian Slovenians for Slovenia* in za stroške

razstave *Naša pot v samostojno Slovenijo*, v dvorani Versko kulturnega središča v Merrylandsu. Poleg Urada so nam priskočili na pomoč naslednji sponzorji: Fredi in Jeni Brežnik, Dušan in Saša Lajovic, HASA – NSW, Slovenian Media House, Triglav-Panthers, Karl in Albina Bezjak ter Slovensko Društvo Sydney. Prav vsem iskrena hvala.

Najprej bi se želel zahvaliti Dragi Gelt, za njeno neutrudno ter strokovno delo pri urejanju in pripravi za tisk njene arhivsko nad vse pomembne zgodovinske knjige *Od sanj do resničnosti*. Hvala in iskrene čestitke, Draga!

Posebna zahvala gre našim neutrudnim gospem iz HASA – NSW: Marthi Magajna, Miheli Šušteršič, Mariji Grosman, Zori Johnson, Olgi Lah in pridnima ter zvestima pomočnikoma Emilu Grosmanu in Lojzetu Magajni. Njihovo skorajda štirimesečno delo je obsegalo, ne samo priprave za razstavo, ampak tudi raziskave arhivov za pomoč pri knjigi *Od sanj do resničnosti*, DVD filma ter priprave za slovesne akademije v Merrylandsu. Miheli Šušteršič in Florjanu Auserju pa še posebej za pomoč pri pripravi ponatisa *Slovenskega pisma*.

Hvaležni smo Florjanu Auserju za strokovno pripravo DVD filma, ki ga je tudi uspešno predstavil v Sloveniji. Iskrene čestitke in hvala za ves trud in napor.

Slovesnosti ob tej pomembni obletnici so trajale kar cel teden. Pričeli smo v klubu **TRIGLAV-PANTHERS v nedeljo, 19. junija**, ob 12. uri s slovesnim kosilom. Uradni program, ki ga je povezoval Branko Fabijančič, se je pričel ob 14. uri. Po obeh himnah, slovenski in avstralski, ki so ju zapele pevke zbora *Južne zvezde*, sta prisotne pozdravila Peter Kropce (Chairman of the Triglav – Panthers Advisory Board) in Don Feltis (Chairman Panthers Penrith Club). Glavni govornik, dr. Zvone Žigon, začasni odpravnik poslov veleposlaništva v Canberri, je spregovoril o pomenu tega praznika. Za njim je spregovoril še Alfred Brežnik in sicer o pomenu avstralske slovenske skupnosti pri osamosvojitvi.

Spregovoril je še Nick Lalich, MP, član parlamenta za volilni okraj Fairfield in župan Fairfielda. Za kulturni program so poskrbeli: pevke zbora *Južne zvezde*, *Fantje treh mest* – Lenti Lenko, Rudi Crmčec in Daniel Šmon ter skupina *The Masters* z Vladom Kunstljem. Dvorana je bila polna in vzdušje slavnostno ter veselo. Čestitke in hvala predsedniku Petru Kropceju, odboru in članom Triglav-Panthersa in seveda vsem nastopajočim za izredno prijetno in uspešno prireditve!

Naslednja prireditve je bila v veliki sprejemnici **NSW parlamenta v četrtek, 23. junija**, z začetkom ob 12.30 uri. Gostitelj, kot vsako leto, je bil tudi tokrat častni generalni konzul. Program je odlično in profesionalno povezovala Olga Lah. Med gosti, ki jih je bilo okrog 140, sta bila prisotna, poleg predstavnika premierja, številnih članov parlamenta, predstavnikov konzularnega zbora, politikov in gospodarstvenikov ter predstavnikov slovenske skupnosti, nekdanji avstralski predsednik vlade Paul Keating in dolgoletni prijatelj Slovencev in nekdanji vodja parlamenta, John Aquilina. Ob tej priložnosti sta oba prejela priznanje Ministrstva za zunanje zadeve RS za njuno do-

prinos. Prvi za priznanje neodvisne in samostojne Slovenije leta 1992 in drugi za desetletno podporo našemu konzulatu in skupnosti. Prejela sta tudi izvod knjige *Od sanj do resničnosti. Južne zvezde*, oblečene v narodne noše, so zapele obe himni slovensko in avstralsko. Prvi govornik je bil častni konzul. V svojem govoru je na kratko spregovoril o zgodovinskem poteku od Karantanije do osamosvojitve in doprinosu naše skupnosti k osamosvojitvi. Sledil je govor David Cklarka, MLC, ki je predstavljal premierja g. Barry-ja O'Farrell-a. Sledili sta zdravici predsedniku RS, dr. Danilu Türku in pa kraljici Avstralije Elizabethi II. Potem je na oder prišel naš novi veleposlanik, dr. Milan Balažič, ki je podelil prej omenjena priznanja Keatingu in Aquilinu ter ministrici Tanji Pliberšek, MP, zanjo je priznanje sprejel njen oče Janez Pliberšek. Knjigi sta prejela tudi veleposlanik dr. Balažič in odhajajoči odpravnik poslov dr. Zvone Žigon. Uradni del programa se je zaključil z dvema arijama, ki jih je zapela mezzosopranistka Vivien Falež – Boos ob spremljavi klavirja. Hvala Vivien, Olga in *Južne zvezde*, ki ste pripomogle k uspešni predstavitvi naše 20-letnice v NSW parlamentu.

V soboto, 25. junija, na sam praznični dan, sta nam **Versko kulturno središče sv. Rafaela in pa HASA –NSW**, kot gostitelja, priredila sprejem s slavnostno akademijo. Glavni sponzor te prireditve je bil klub TRIGLAV-PANTHERS, za kar smo upravi in članom neizmerno hvaležni. Večer na visokem nivoju z odlično postrežbo se je pričel z ogledom že prej omenjene razstave. Uradni program je zopet odlično povezovala Olga Lah. Najprej so *Južne zvezde* zapele obe himni, potem sta goste pozdravila, v imenu gostiteljev, p. Darko Žnidaršič, OFM in Martha Magajna, predsednica HASA-NSW. Sledil je nagovor častnega konzula Alfreda Brežnika, ki je ponovno spregovoril o avstralskih Slovencih in osamosvojitvi. Potem je spregovoril naš novi veleposlanik, dr. Milan Balažič, o pomenu tega dne. Pater Valerijan Jenko, OFM, OAM, je nato predstavil knjigo Drage Gelt, *Od sanj do resničnosti*. Sledili sta še dve recitaciji, Olge Lah: *Zdravljica* in Martha Magajna: *Slovenija*, ki jo je napisal pokojni Ivan Kobal leta 1992. Sledil je ogled DVD filma: *Australian Slovenians for Slovenia*. Bil je bogat program in odličen večer! Čestitke in hvala vsem, od gostiteljev, sponzorjev, našim HASA gospem, povezovalki Olgi Lah, nastopajočim, predvsem *Južnim zvezdam*: Danici Sajn, Danici Grželj, Perini Keen in Pavli Keen, za vse njihove nastope in ne nazadnje gospem v kuhinji in pri postrežbi ter seveda osebju Triglav-Panthers.

Slavje smo zaključili v nedeljo, 26. junija, dopoldne s sveto mašo za domovino pri **sv. Rafaelu v Merrylandsu** in nato pri **Slovenskem Društvu Sydneyu**, kjer se je program pričel ob 12. uri s slavnostnim kosilom. Kulturni program se je pričel ob 14. uri, ki ga je odlično povezovala Tania Smrdel. Začeli smo pri kapelici Marije Pomagaj z blagoslovom zastav, sprevodom in namestitvijo zastav. *Južne zvezde* so zapele obe himni, nakar je predsednik društva Štefan Šernek izrekel dobrodošlico gostom.

Najprej je spregovoril častni konzul Alfred Brežnik o pomenu in doprinosu slovenske skupnosti pri osamosvojitvi, nakar je sledil odličen in izredno zanimiv nagovor novega veleposlanika dr. Milana Balažica. Osredotočil se je na zgodovinski potek dogodkov v naši domovini, ki so pripeljali do končne osamosvojitve in priznanja demokratične države Republike Slovenije. Med gosti govorniki so bili tudi člani parlamenta: za volilni okraj Smithfield, Andrew Rohan, MP; za volilni okraj Granville, Tony Issa, MP; Nick Lalich, MP; gospa Felicia Findlay, ki je predstavljala zveznega poslanca in bivšega ministra Philip Ruddock-a, MP. Kulturni program so popestrile

naše neutrudne *Južne zvezde* in gospa Milka Debevc, ki je recitirala eno od svojih domoljubnih pesmi. Za veselo razpoloženje so poskrbeli *Alpski odmevi* in Vlado Kunstelj. Skratka, polna dvorana, odlična hrana in postrežba, slavnostno in veselo razpoloženje je dokaz uspešnega praznovanja 20. rojstnega dne naše domovine in države Republike Slovenije. Čestitke predsedniku Štefanu Šerneku, odbornikom in članom, vsem nastopajočim in vsem, ki so omogočili ta velik in slavnostni dogodek.

Alfred Brežnik

**Častni generalni konzul RS za NSW
Koordinator proslav 20-letnice v Sydneyu 2011**

Spomini na osamosvajanje slovenske države

Spoštovani zbrani,
nagovarjam vas v svojem imenu in imenu svojih avstralskih rojakov, ki so me zadolžili, da tudi v njihovem imenu spregovorim in vas vse lepo pozdravljam.

Vračam se nazaj v leto 1981, ko sva s pokojno ženo Elica, po njenem končanem študiju na Pedagoški akademiji v Mariboru, v jesenskih mesecih kot po navadi obiskala Slovenijo. Dopustovanje v Sloveniji, poglobljanje poznanstev in spoznavanje običajev v vseh koncih Slovenije nama je priraslo k srcu. Elica se je z vso vnemo lotila zbiranja literature in tako sva vsako leto pošiljala v daljno Avstralijo pakete knjig, bogato kolekcijo slovenske literature in pesmi... Življenje je potekalo nekako mirno in predvidljivo vse do leta 1988, ko sva avgust in september spet preživela v Sloveniji. Takrat je Elica že dejavno sodelovala na državni radijski postaji SBS v Melbournu. Turbulentna dogajanja okoli četverice v poletnih mesecih je v naju vzbudila željo, da jih obiščeva in narediva intervju z njimi, da bi bili tudi naši rojaki v Avstraliji čim bolj obveščeni o dogajanjih v Sloveniji. Po prihodu v Ljubljano sva se odločila, da se bova do prostorov, kjer naj bi srečala četverico: Janeza Janša, Ivana Borštnerja, Davida Tasiča in Francija Zavrla, odpeljala s taksijem, saj naslova nisva imela in sva to prepustila taksistu. Že ko sva ga vprašala, če naju lahko odpelje do Janeza Janše in ostalih, se je začudil in dejal: "Da li stvarno hočete tamo? Ajmo na brzo!" Hitro nas je pripeljal pred zgradbo in še hitreje se je odpeljal naprej. Nekako nama je postalo jasno, zakaj. Mislim, da sva vstopila v kar precej opazovano poslopje. Kot vedno, sva imela s seboj tudi takrat najino štiri in pol letno hčerkico Zaliko.

V pisarni so bili Janez Janša, Ivan Borštner, Franci Zavrl, David Tasič, Igor Bavčar in nekaj nepoznatih obrazov, ki so pač prihajali in odhajali.

Srečanje s četverico in drugimi najožjimi dejavno sodelujočimi je bilo za naju spodbudno in dokaj usodno. Brez dogovora sva si bila enotna, da se v Sloveniji dogajajo za slovenski narod usodne zgodovinske spremembe in obema je bilo jasno, da bova dejavno sodelovala. Eličine intervjuje so predvajale slovenske radijske oddaje v Avstraliji, kar je sprožilo še več čustev in zanimanja naših rojakov.

Leta 1989 sva ponovno dopustovala v Sloveniji. Novi intervjuji so še bolj utrdili poznanstva in nas neposredno seznanili s situacijo v Sloveniji in tedanji Jugoslaviji.

Med avstralskimi Slovenci so se dogodki začeli in končali zelo hitro, skoraj prehitro, da bi mi vse ostalo v spominu. Za naju je bilo pomembno, da sva prelistala zapiske o dogajanjih, ki na srečo obstajajo.

Prebujenje Slovencev, ki živijo v Avstraliji, je naraščalo iz tedna v teden. V februarju 1990 je po vsej Avstraliji zaživelo gibanje za pomoč Demosu. Podpornikov in članov ni manjkalo. Elica je postala tajnica v melbournškem odboru. S to odgovorno službo se je začela njena dolgotrajna dejavnost, saj je v naslednjih letih imela kar veliko odgovornih delovnih mest in je kot referentka za odnose z javnostjo in promocijo Slovenije ob osamosvojitvi Slovenije pridobila velike zasluge.

Po zmagi Demosa na volitvah smo po vseh krajih Avstralije razpustili društva za podporo Demosu in ustanovili Narodne svete, z namenom, da oblikujemo Avstralsko-slovensko konferenco (ASK) in da se v letu 1991 vključimo v Svetovni slovenski kongres. Tako smo v Viktoriji ustanovili Slovenski narodni svet Viktorije (SNS Vic), ki je bil eden najbolj dejavnih svetov v Avstraliji in verjetno tudi v svetu. Malo pred ustanovnim srečanjem ASK sta se Elica in Zalika vrnila iz Slovenije. Elica se je med drugim udeležila slovesne spravne svete maše v Kočevskem Rogu 8. julija 1990 in o tem pomembnem dogodku tudi poročala rojakom v Avstraliji na slovenski radijski uri SBS v Melbournu. 28. julija 1990, smo v Sydneyu ustanovili Avstralsko-slovensko konferenco in tako je postalo naše gibanje za osamosvojitve Slovenije v vsej Avstraliji organizacijsko še bolj povezano.

Po prepričljivem izidu plebiscita 23. decembra 1990 je prišlo do kritičnih političnih napetosti v Sloveniji in na Hrvaškem.

Da bi s problemom agresije nad Slovenijo seznanili avstralsko javnost, se nas je 27. januarja 1991 približno 40 Slovencev pridružil šest do esem tisoč glavi množici hrvaških demonstrantov. Na hitro sem naredil protestne transparente z napisi, kot npr. Slovenians Deserve Freedom, No Army Control for Slovenia itd. To so bile prve politične demonstracije v Melbournu, na katerih

smo sodelovali tudi Slovenci. Šest do osem tisoč glavo množico je v obeh jezikih v imenu Slovencev nagovorila Elica in recitala Prešernovo Zdravljico. Jaz pa sem takrat zbranim pred viktorijskim parlamentom zapel našo čutno narodno pesem *N'mau čez izaro*.

Februarja 1991 nas je obiskal dr. Jože Pučnik. Z Elico sva bila zelo počaščena, ko smo preživeli dan s človekom, ki je avstralske Slovence navdušil s svojo strpno predstavitvijo dejstev, kljub vsemu, kar je v življenju doživel.

Pred nami je bilo veliko sestankov in prišel je čas odhoda v Slovenijo. Tokratni obisk je bil še posebej pomemben, saj smo bili z Elico in s patrom Nikom Žvokljem, delegati SNS Viktorije v skupini desetih delegatov ASK na ustanovnem srečanju SSK.

Dne 25. junija 1991, sva bila v Ljubljani na slovesni razglasitvi samostojne države Slovenije.

V četrtek, 27. junija 1991, smo sklicali ustanovni sestanek SSK. Žal je bil sam kongres prekinjen in program zelo skrajšan, ker se je začela deset dnevna vojna za Slovenijo.

Po vrnitvi v Avstralijo je bilo pred nami še bolj garaško obdobje – prepričevati smo morali avstralske politike in javnost, da je Slovenija sposobna skrbeti zase in da mora biti priznana kot samostojna država. Ustanovili smo skupino za nadzor poročil radijskih in televizijskih postaj. Na vsako najmanjšo napako smo opozarjali medije in dokazovali dejstva.

Elica je kot referentka za sodelovanje z javnostjo pri ASK in SNS Vic razposlala na stotine dopisov raznim službam, medijem, posameznim političnim veljakom in odlično sodelovala z diplomatskimi službami držav, ki so bile kakorkoli povezane s Slovenijo. V mesecu oktobru 1991 je Elica v imenu ASK ter predstavnika NS iz Canberre lobirala pri ministrskem predsedniku Bobu Hawku za priznanje samostojne Slovenije. Avstralski Slovenci smo si še naprej vztrajno prizadevali za priznanje samostojne Slovenije in končno je naš trud in korekten pristop obrodil sanjski cilj: 15. januarja 1992, je Avstralija kot prva prekomorska država priznala samostojno Slovenijo.

Takoj smo pozabili na dolge dneve in neprespane noči in začeli pripravljati slavnostno akademijo, da počastimo samostojno Slovenijo. Postal sem koordinator tega večera. Elica je na slovesni večer v imenu SNS Vic povabila veliko uglednih gostov. V veselje vseh, se je vabilu SNS Vic odzval tudi povabljen gost iz Slovenije, takratni minister za obrambo Janez Janša.

Tisti večer smo pripravili bogat kulturni program, nagovorili so nas spoštovni gostje in za konec večera zarajali po naše. To je bil res veličasten in neponovljiv večer. Pohvala gre prav vsem sodelujočim, saj je bil vsak nenadomestljiv člen v verigi sprave in slovenskega naroda.

Žal se na naše povabilo ni odzvalo in našega večera ni udeležilo, kar nekaj voditeljev, "po njihovem" nepolitičnih društvenih organizacij v Melbournu, kljub temu, da smo razposlali številna vabila. Tudi Pisarna za dobrodelne namene v cerkvenem središču, ki jo je prav tako več kot deset let vodil SNS Vic, članov teh društev ni zanimala.

Sicer pa je to druga tema, ki pa je tudi del zgodovinskih dejstev in resnice.

Danes, v jubilejnim letu, se seveda sprašujemo, zakaj je po dvajsetih letih prišlo do tako kritične, politične, gospodarsko socialne krize v narodu, ki je še pred kratkim žarel od ponosa in navdušenja. Udeležil sem se slovesne proslave v petek, 24. junija, in nisem si mogel kaj, da je ne bi primerjal z našimi avstralskimi proslavami. Nekaj je očitno - slovenska demokracija je edinstvena. Ali je to demokracija nespoštovanja in neupoštevanja? Pri nas v Avstraliji v vseh dolgih letih še nisem videl, da na tako pomembni proslavi ne bi stala z ramo ob rami ministrski predsednik in vodja opozicije. Nesprejemljivo je tudi, da se nekateri voditelji strank protestno ne udeležujejo proslave. Tako vsak pristop ruši se tisto, kar je od demokracije in njene morale ostalo.

Če bi se v naši Sloveniji bolj spoštovali in če bi bili naši predstavniki bolj informacijsko dejavni, sem prepričan, da bi s tem pristopom in intenzivnim sodelovanjem naši rojaki v svetu lahko veliko več pripomogli za dobro Slovenije. Vidimo namreč, da je tukaj edini cilj, ki šteje, obdržati se na oblasti za vsako ceno. Seveda to stanje lahko spremeni samo narod in to tako, da ne volijo naivno, temveč, da izvolijo sposobne ljudi, ne glede na strankarsko pripadnost. Pa smo zopet tam. Lahko je reči, težko je narediti.

Če se vrnem nazaj na odnos med domovino in nami, ki živimo po svetu, se sprašujem, če so predstavniki Slovencev po svetu dovolj povezani in če so res prodorni s predstavitvijo naših idej in predlogov, ko jih prenašajo odgovornim v Sloveniji. Nimam občutka, da kdo vodi kakšno strategijsko evidenco nad tem, kaj delamo in kaj smo že naredili.

Zahvaljujem se Uradu za Slovence po svetu, da so organizirali vseslovensko srečanje, ki bo jutri v Ljubljani. Osebo že dolga leta komentiram in poslušam komentarje o nepovezanosti organizacij v Sloveniji, ki delajo za Slovence po svetu. Že več kot desetletje se dogaja, da posamezne organizacije pripravljajo srečanja, ki se časovno podvajajo ali pokrivajo in se jih v glavnem udeležujejo njihovi podporni člani. Takšen pristop nas ne povezuje, ampak razdvaja.

Kot zunanji opazovalec berem komentarje določenih člankov v naših slovenskih časopisih in priznam, da me postane strah. Primitivnost in nagnusnost večine dopisovalcev kažejo duševno zrelost ali nezrelost zapeljanega naroda. Seveda bodo nekateri zgroženi, ko to trdim, vendar mislim, da smo pri vzgoji in vodenju naroda v težavah. Gotovo pa je, da je blagostanje družbe veliko boljša podlaga za reševanje nestrpnosti, kot pa je ekonomsko zavožena družba.

Tudi danes, po dvajsetih letih, ob vsaki priložnosti Avstralcem in vsem sogovornikom prešerno razlagam lepote Slovenije, Maribora - evropskega mesta kulture, uspehe naših športnikov, dosežke naših strokovnjakov... Moje navdušenje je prepričljivo, vendar ne morem skriti

razočaranja ob današnji situaciji v Sloveniji. Žalosten sem, ko razmišljam o ropu blagostanja, ki so ga pridnemu narodu "legalno" in nelegalno odvzeli grabežljivci na vodilnih mestih. Sogovornikom ne govorim o nizkosti naših političnih veljakov, o cinizmu, ignoranci in nezaupanju v

pravno državo strankarsko razdeljenega naroda. Še vedno namreč upam, da bomo naše sanje, ki smo jih imeli pred dvajsetimi leti, pripeljali na skupno pot sodelovanja, strpnosti in medsebojnega spoštovanja. Hvala.

Vinko Rizmal

**p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007**

**Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com**

PATER JANEZ bo še nekaj časa na oddihu v domovini, kamor se je odpravil po šestih letih za šest tednov. Zato bom skušal v nekaj vrsticah popisati dogajanje pod zvonom in varstvom svete Družine v juniju in prvi polovici julija. V Južno Avstralijo sem spet prišel po enem letu in desetih mesecih. Odšel sem 30. julija 2009, ko sem nadomeščal p. Janeza v času okrevanja po operaciji, in prišel spet 30. maja 2011. Podobno je p. Filip Rupnik preračunal, da je prišel avgusta 2009 za zlato mašo v Avstralijo po treh letih in desetih mesecih. Čeprav smo že stari znanci z rojaki in smo s patrom Janezom v navezi, sva morala vseeno pregledati, če je še kaj treba postoriti, če sva kaj pozabila. Polna glava pač. Dan odhoda 1. junija 2011, je bil hitro tukaj.

Pater Janez je odpotoval iz Adelaide v Melbourne (**na fotografiji levo je s patrom Cirilom na letališču Melbourne**), z letalsko družbo Thai v Bangkok, odtod v Zuerich in na Dunaj, kjer so ga pričakali njegovi domači. Sedaj ostaneš sam, vsaj v začetku. Kljub številnim napotkom moraš spet pogruntati, kako boš vižal. Zame ni nič novega, saj sem bil prej sam na župniji v Sloveniji, v Sydneyu – Merrylandsu sva oba s p. Valerijanom nekajkrat sama za vse delo, zdaj eden, zdaj drugi, le družbe rado (z)manjka, zlasti, ko prvi dnevi minevajo zares počasi. Zato pa lahko marsikaj postoriš, kar je čakalo dolgo časa, družbo pa delajo tudi prijazne male živali, zunaj pa veliki čuvaj Jimmy. Če se samo malo več zadržim v pisarni ali pri tipkanju, ki ni samo za ta članek,

že popraskajo po vratih in te spomnijo, da jim spet podariš nekaj trenutkov ali jih spustiš na dvorišče. Včasih pa zdaj ti, zdaj oni rojaki povabijo na obisk ali pridejo kaj postorit.

Veseli smo drug drugega, različnih darov, hkrati pa še sam vabim, da poskrbimo, če je kaj res potrebno, obiščemo bolne in ostarele, nekaj smo jih tudi obiskali, pa za kakšne nove talente ne smemo pozabiti – sodelavce pri bogoslužju in drugod.

(»Adelaide ima talent!« - Prav ste prebrali!)

Vreme ni nič kaj zimsko, prej nekaj stopinj topleje, nekajkrat pa ga je vseeno zmotila nevihta in v juliju vlažen mraz. **Za procesijo svetega Rešnjega Telesa, na nedeljo Svete Trojice, 19. junija 2011, je bilo lepo, sončno, kot naročeno.** Angela Dodič in Iva Kreše-

vič sta pripravili zunaj kar tri oltarje, naš mežnar Tone Jesenko je čudovita desna roka. Ker sem na nedeljo svetega Rešnjega Telesa in Krvi, 26. junija 2011, vodil procesijo v Sydneyu, smo šli v Adelaide v procesiji z Gospodom eno nedeljo prej. Bilo je lepo vzdušje, le mladih obrazov, ki smo jih sicer kar videvali ob nedeljah, bi lahko bilo več.

Po sv. maši in procesiji v nedeljo, 19.6., smo se zbrali v naši dvoranci in **pripravili BBQ**. Dobrot je bilo res veliko, družčina prav tako, tako da je lahko žal tistim, ki niste bili ali niste mogli biti z nami. Pobudo za dobrodelni BBQ je dal Ivan Burnik Legiša, izkupiček je za popravilo velikega cerkvenega okna na pročelju cerkve, kjer sta odstopili že dve stranici okenskega okvirja, eno, ki je še visela, je potem v tednu po procesiji odtrgal močan veter v neurju. Na srečo je ni odnesel daleč. Zbrali smo nekaj čez enega jurja (tisočaka). Kar je še manjkalo vsote v predračunu, so velikodušno pokrili Rozi Ahlin in njena družina.

Delavci podjetja St. George Complete Building Services so okno na pročelju popravili v petek, 15. julij 2011 zjutraj, že pred dopoldansko sv. mašo, zadaj pa so pobarvali nosilna tramova na cerkveni strehi, kjer se je barva že luščila.

Delavci podjetja Fencing World iz Salisbury Plain, SA, so v sredo, 6. julija 2011, postavili novo ograjo vzdolž župnišča in dvorance – med župniščem in dvoranco ter parcelo, na kateri je predvidena gradnja stanovanjske hiše. Pridobili smo še nekaj dodatnega prostora po dolžini in pol metra po širini.

Podjetje Chasdor Bookbinding v Wellandu, SA, pa je obnovilo omarico za našo monštranco. Omarica je bila dotrajana in polepljena z lepilnim trakom, ki pa čez nekaj časa spet odstopi. Knjigovez dobro pozna p. Janeza in nam je dal res ugodno ceno za popravilo, omarica je oblepljena z novim črnim skajem.

Od petka, 24. junija 2011 do ponedeljka 26. junija 2011, sem bil, kot sem že omenil, **na praznovanju dneva državnosti in praznika Najsvetejšega Zakramenta** v Sydneyu. V Adelaide je v nedeljo, 26. junija 2011, daroval sv. mašo pater Noel. Popoldne so adelaidski rojaki pripravili **praznovanje dneva državnosti** na Slovenskem društvu v Dudley Parku, SA. V kulturnem programu so nastopili pevci Slovenskega pevskega zbora, ki ga vodi Jadran Vatovec, recitatorji Emil Borlak, Ivan Burnik Legiša, Frank

Končina, Justina Bole Schneider in Anita Schneider ter Rosemary Poklar in Erik Vatovec, ki sta orisala dogajanja v naši zgodovini. Program je povezovala Vida Končina. Po končani proslavi so rojaki pripravili BBQ. **Sv. mašo za domovino** pa smo obhajali v naši cerkvi na nedeljo, ki je posvečena Slovincem po svetu, 3. julij 2011. Tudi tokrat smo imeli lep sončen dan.

Po sv. maši smo se zbrali pri spominskem znamenju na dvorišču, obesili zastavi, zapeli slovensko in avstralsko himno in zmolili za domovino, za žive in pokojne rojake ter za šrtve vojne v Sloveniji in drugih vojn ali nasilja. Zbralo se nas je veliko mladih obrazov in mladih po srcu.

Vsako sredo, razen prvih v mesecu, sva z Rosemary Poklar pripravila **slovensko radijsko oddajo**. Tudi doma sem jih pripravil v »Zlatih« kaplanskih časih na Studiu D v Novem mestu, potem še nekajkrat na jeseniškem Radiu Triglav. Na radiu 5 EBI FM sicer nisem več novinec, vendar je znova priložnost za svež veter, izbor glasbe in kakšno novost, pa na razvedrilo ne smemo pozabljati. Upam in želim, da bo tudi patru Janezu prišlo kaj prav za naslednje sredine večere.

NAŠI POKOJNI

FRANC ŠVARC (SCHWARZ) je umrl 1. junija 2011. Rojen je bil 21. marca 1936 v Mariboru. Zapušča ženo Dragico, hčerki Michelle in Antonio in sina Željka, zeta Borisa in Lea, vnuke Luka, Sofio, Jeremyja, Matejo in Katalino. Sv. mašo in pogreb v ponedeljek, 6. junij 2011, je vodil hrvaški duhovnik g. Luka Pranjic v cerkvi Matere Božje v North Adelaide. Franc počiva na pokopališču Enfield. – V naši cerkvi sv. Družine smo obhajali sv. mašo zanj na praznik Marije, Matere Cerkve, 13. junija 2011. – Njegovim domačim iskreno sožalje, mi pa spremljajmo naše rajne v molitvah.

Ko smo že pri pokojnih, naj Vas ponovno spomnim na to, kar sem Vam povedal prvo nedeljo, ko sem maševal pri Vas, na praznik Gospodovega vnebohoda. Doma v Sloveniji imamo lepo navado, da ob pogrebih naših pokojnih obhajamo sv. mašo tudi za 7. in za 30. dan. Če domači pokojnega ali pokojne niso navajeni ali ne vedo, jih spomnimo na to lepo navado, ali pa naj po dogovoru poskrbi nekdo od rojakov, ki je bil s pokojnim ali pokojno tesno povezan. To je lahko lepa priložnost, da se nam pridruži še kdo od rojakov, ki ni mogel biti z nami

ob pogrebu naših najdražjih, prav tako avstralski prijatelji. Pater Janez nima dovolj mašnih namenov in bo to prišlo zelo prav. Prav tako darujmo za sv. maše namesto cvetja in sveč na grob, ali pa v druge dobre namene ali za potrebe slovenske cerkve in misijona. Cvetje je lepo samo nekaj dni, dobra dela pa ostanejo.

Tik pred sklepom redakcije smo dobili sporočilo, da je p. Janez po končanem dopustu v Sloveniji bil z letališča v Zuerichu prepeljan v bolnišnico Universitaetspital Zuerich zaradi aritmije srca. Nekaj dni je preživel v bolnišnici, nato je bil prepeljan v Slovenijo, v domačo oskrbo. Molimo zanj in za njegovo zdravje, da bi hitro okreval in se srečno vrnil med svoje rojake.

p. Darko

AN ODE TO THE VOLUNTEERS

It was **Anne Frank** who said

“You make a living by what you get. You make a life by what you give.”

We volunteers shop in op shops, rush from one job to another, and yet we live like rich people do, for we have millions of smiles and cuddles and helping hands to offer.

Indeed, we are rich! Don't forget, we -

Volunteers are paid in six figures... S-M-I-L-E-S”

Said **Gayla LeMaire** .

At the end of day, when tired and drained
we swallow some tears and yet,
we still question ourselves, as **Martin Luther King** did,
when he said:

“Life's most persistent and urgent question is ‘What are you doing for others?’

Helping a man learn how to drive, embracing a trembling
woman lost in a nursing home;
sharing my knowledge and helping someone to find a job,
giving a talk, to help you understand dementia
and aged care. With lots of fun, presenting a Radio show.
And helping refugees settle in, dancing with our seniors,
or visiting Pontville.

Just like you all

I am filled with compassion and the will to do MORE.

You and me, we remind ourselves:

“If you ever need a helping hand,

***it is at the end of your arm As you get older you must remember you have a second hand.
The first one is to help yourself. The second hand is to help others.”***

That, by the way, was also - **Audrey Hepburn's** famous quote.

You and me, a group of willing volunteers, are like candles:

A candle loses nothing of its light when lighting another.”

Is the teaching of -**Kahlil Gibran** .

You and I know that our hearts are filled with a flame of love.
With the wish to share; with desire to make this world a better place;
and we know that at the end of the day,

“No one cares what we know, unless they know that we care.”

***AN ODE** - is an elaborately written poem praising an event or individual,
describing nature intellectually rather than emotionally.

Danijela Hliš, 2011 (Migrant Resource Centre - Southern Tasmania Volunteer)

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

V prejšnji številki Misli smo se zahvaljevali Bogu za lepe jesenske dneve, ki so pripomogli, da so bile naše službe Božje prijetne in lepo obiskane. Naše fare v Avstraliji segajo daleč, niso kakor doma, kjer stoji cerkev na sredini vasice ali na bližnjem gričku in tudi starejše mamice in očetje lahko pridejo k službi Božji lepo počasi peš ali s krajšim prevozom. Tukaj je drugače, še celo v naši fari sv. Rafaela prihajajo ljudje od blizu in daleč, medtem, ko druga naša občestva rojakov pričakujejo naše patre v krajih, kot sonaše dodatne skupine vernikov pričakujejo naše patre v Wollongongu – Figtreeju, Canberri, Newcastleu in v daljnih krajih, kot so Zlata Obala in Cornubia pri Brisbanu in Perth. Istočasno pa časopisi in televizija veliko poročajo o epidemiji influence, ki posebno napada ljudi tam, kjer se zbirajo v večjem številu, kar (pri njih) pomeni tudi pri sv. maši. Vendar vedno velja, da moramo za zdravje in varnost poskrbeti najprej sami. »Življenje potrebuje varnost,« s tem stavkom spodbuja slovenska zavarovalna hiša Triglav že vrsto let, mi pa potrebujemo in moramo skrbeti za zdravje in dobro počutje. Še blaženi škof Slomšek pomenljivo pravi: »Ko gre za tvoje zdravje, naredi vse zanj, ne štedi denarja za zdravnika in za zdravje!«

Naš pater Darko Žnidaršič bi se že moral vrniti iz Adelaide, kjer je nadomeščal p. Janeza za čas njegovega dopusta. Tja se je odpravil 30. maja, p.

Janez pa je odšel na dopust 1. junija za šest tednov. Medtem so vse naloge sydneyske fare in obiski omenjenih krajev na ramenih p. Valerijana. Patru je nekaj tednov pomagal naš misijonar dr. Drago Karl Ocvirk CM, ki je 11. julija nadaljeval pot na Salomonove Otoke. Pater Darko je vmes priletel nazaj v Sydney, da smo skupaj praznovali dan državnosti v našem Merrylandsu, v nedeljo je vodil praznično sv. mašo in procesijo sv. Rešnjega Telesa pri Sv. Rafaelu, potem pa blagoslovil zastave in vodil molitev na Slovenskem društvu v Wetherill Parku, kjer smo praznovali popoldne.

Žal nesreča ne počiva in bolezen tudi ne. Pater Janez je na poti nazaj v Avstralijo zbolel in je, ko to pišemo, še vedno na zdravljenju v UniversitaetSpital v Zuerichu v Švici. P. Darko je tako moral svoje bivanje v Adelaide podaljšati in zato odpovedati obiska v Queenslandu in v Perthu, zadeve obeh verskih središč pa poskuša urejati po elektronski povezavi in po telefonu. Pater Janez se sedaj počuti bolje. Molimo in prosimo Gospoda, da se bo lahko čimprej vrnil nazaj med rojake.

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Na praznik Marijinega vnebovzjetja, v ponedeljek, 15. avgusta 2011, bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6. uri zvečer. Pri obeh sv. mašah bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Materi Božji

– letos bomo to storili že dvajsetič. Prvič smo se ji posvetili na praznik Marijinega vnebovzetja 1992, po prvem letu po osamosvojitvi.

NEDELJA, 4. septembra 2011, očetovski dan:

Ob koncu sv. maše bodo otroci čestitali očetom, nato bo kosilo v dvorani. Vabimo naše otroke in starše k sodelovanju, ker letos nimamo Slomškove šole, se dogovorimo in povadimo. Dobrodošli ste, tudi če niste obiskovali naše Slomškove šole.

NEDELJA, 25. septembra 2011, RAFAELOVO ŽEGNANJE, obnove zakonskih obljub. Vabimo zakonce jubilate, ki praznujete okroglo obletnico, deljivo s 5, da se čimprej prijavite, tudi za žegnanjsko kosilo v dvorani.

VEČERNE SV. MAŠE bodo ob 6. uri zvečer do 1. nedelje v oktobru, po prehodu na poletni čas pa ob 7. uri zvečer.

37. SLOVENSKI – MLADINSKI KONCERT: »ŽIVE PRIČE V PESMI IN BESEDI« bo v soboto, 1. oktobra, na Slovensko-avstralskem društvu v Canberri, ob 4. uri popoldne. Čimprej se prijavite tako tisti, ki boste nastopali, kot drugi, ki se boste udeležili naše velike prireditve, da bomo pravočasno rezervirali motel in naročili avtobus.

Ker letos praznujemo 20-letnico samostojne Slovenije, prosimo vse, ki boste nastopali, da izberete predvsem pesmi ali točke, ki predstavljajo našo domovino, slovenskega človeka, naše vrednote, dediščino, ljudsko izročilo. Vsak nastopajoči posameznik ali skupina naj prijavi eno ali dve točki ali pesmi, vsaj ena od njih naj bo slovenska.

V nedeljo, 2. oktobra, bo ob 10.30 sv. maša v dvorani Društva v Canberri in nato BBQ. To nedeljo premaknemo ure na poletni čas.

V Merrylandsu bo v soboto, 1. oktobra 2011 in v nedeljo, 2. oktobra 2011, maševal g. Edi Sedeščič.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

V juliju sta sv. maši kot običajno, na 2. in 4. nedeljo v mesecu, 10. in 24. julija 2011.

V avgustu bo sv. maša samo v nedeljo, 14. avgusta 2011, ob 5. uri popoldne, ko praznujemo vigilijo praznika Marijinega vnebovzetja.

V nedeljo, 28. avgusta 2011, bo MAŠA NARODOV – MULTICULTURAL MASS v Varrovillu pri Campbelltownu, St. Andrew's Road, v cerkvi Karmelske Matere Božje, kjer smo bili tudi pred dvema leti, 2009. Dobrodošle narodne noše! Sv. maša bo letos že ob 1.30 popoldne, zato se od doma odpravite dovolj zgodaj. – V Figtreeju ta dan ne bo svete maše.

Na drugo nedeljo v novembru, 13. novembra 2011, za naše žegnanje, bo prišel med nas wollongonški škof msgr. Peter Ingham, ki bo daroval zahvalno sv. mašo ob 100-letnici naše cerkve vseh svetih in blagoslovil novo sliko sv. Mary MacKillop ob 1. obletnici razglasitve za svetnico. Sv. maša bo prav tako ob 5. uri popoldne. Že sedaj si označimo v koledarju, obvestimo in povabimo drug drugega.

CANBERRA – GARRAN CERKEV SV. PETRA IN PAVLA

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu: 21. avgusta 2011, 18. septembra 2011, 16. oktobra 2011, 20. novembra 2011 ter 18. in 25. decembra 2011, vedno ob 6. uri zvečer.

V soboto, 1. oktobra 2011, bo na tamkajšnjem Slovensko-avstralskem društvu 37. slovenski – mladinski koncert »Žive priče v pesmi in besedi«.

V nedeljo, 2. oktobra 2011, bo sv. maša v dvorani društva ob 10.30 dopoldne.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu, kadar ima mesec 5 nedelj. Prva bo v nedeljo, 31. julija, potem v nedeljo, 30. oktobra 2011 in božična na Štefanovo, v ponedeljek, 26. decembra 2011.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Sv. maša bo na Planinki – Cornubii pri Brisbanu v nedeljo, 21. avgust 2011, ob 10.30 dopoldne, ko bo maševal dr. Drago Karl Ocvirk CM. Gospod Drago se bo udeležil kongresa v Indoneziji in se bo na poti nazaj ustavil v Kraljičini deželi, preden odpočuje na Salomonove otoke.

Na Zlati Obali pa se dobimo spet v soboto, 10. septembra 2011, na romarskem shodu v Marian Valley. Romarska sv. maša bo ob 11. uri dopoldne in nato običajna procesija h kapelici in skupno kosilo.

Iz Sydneya bomo šli z avtobusom od 9. do 12. septembra 2011, ali z letalom po dogovoru. Doslej nas je iz Sydneya prijavljenih 5 udeležencev.

Čimprej se še prijavite za naše romanje, da bomo dobra družba!

Sv. maši na Zlati Obali in na Planinki v mesecu juliju smo žal morali odpovedati, ker je p. Darko moral ostati v Adelaide zaradi bolezni patra Janeza.

PERTH – OSBORNE PARK, WA – CERKEV SV. KIERANA

Sv. maši, ki sta bili oznanjeni za nedeljo, 31. julija 2011 in nedeljo, 7. avgusta 2011, v cerkvi sv. Kierana v Osborne Parku, sta odpovedani, ker bo p. Darko še nadomeščal v Adelaide. Pri slovenskih Božjih službah se bomo dobili kasneje, o čemer boste posebej obveščeni.

KRSTI: NOAH THOMAS HIGNETT, roj. 1. junija 2010, Strathford, NZ, Oče Benjamin Hignett, mati Victoria Hignett, roj. Cucek. Botra sta bila Luciano in Andrea Cucek. Merrylands – Sv. Raphael, 11. junija 2011.

ALECIA GRACE OSTRICH, roj. 27. oktobra 2009, Rooty Hill, NSW. Oče Drago Ostrič, mati Kelly Ostrič, roj. Mahoney. Botra sta bila Branko Ostrič in Danica Bošnjak. – Merrylands – Sv. Rafael, 12. junija 2011.

NAŠI POKOJNI

ALEKS ZELIČ je umrl 9. 5. 2011 v bolnišnici v Liverpoolu. Rojen je bil 17.7.1930 v Lokavcu, živel je v Casuli, NSW. Pred smrtjo je prejel sv. maziljenje, ki mu ga je podelil p. Valerijan Jenko. Pogrebne molitve je vodil p. Darko Žnidaršič v ponedeljek, 16.5.2011 v južni kapeli starega krematorija v Rookwoodu, nato je bil pokojnik upepeljen. Aleks zapušča hčerko Heleno Sahin in vnukinjo Ashleigh. **FRANC ROŽANČ** je umrl v nedeljo, 26.6.2011 zvečer prav tako v Liverpoolu v bolnišnici. Rojen je bil 15.2.1934 v vasi Vareje pri Divači, Slovenija, kot sin očeta Ivana in matere Terezije, roj. Gustinčič. Kot mlad fant se je zaposlil v kemičnem laboratoriju v Ljubljani. Kmalu je odšel v Italijo, kjer je bival v kampu, dokler ni dobil dovoljenja za odhod v Avstralijo. Tam se je najprej zaposlil na farmi. Poročil se je z Angelo Stare, pridno Gorenjko, poročil ju je pater Bernard Ambrožič v Paddingtonu. Franc je dobil službo kot strojnik pri družbi Stanley, nato pri Exco podjetju v Bankstownu, kjer je delal 26 let. Z Angelo sta si ustvarila dom in družino v Smithfieldu in imata dva sinova, Franka in Marka. Oba z ženo sta veliko pomagala v naši cerkvi in verskem središču v Merrylandsu. Franc je bolehal kakih deset let. Zadnje tedne je zelo trpel, vendar je vdan v Božjo voljo prenašal bolezen potrpežljivo in prejel tudi zakramente. Po zdravljenju v bolnišnicah v Fairfieldu in Liverpoolu je doptrel. K sv. maši pri Sv. Rafaelu in pogrebu na slovenskem pokopališču v Rookwoodu smo se zbrali polnoštevilno na praznik Srca Jezusovega, v petek, 1.7.2011. Franc zapušča ženo Angelco, sina Franka z ženo Sue in sina Marka z ženo Kathleen, vnuke Stephe-na, Cale, Emily, Andrewa, Xavierja in Genevieve ter brata Karla in Marijana z družinama.

MARIJA - MICKA NEMEŠ, roj. GOSTONJ, je umrla v sredo, 13.7.2011, v bolnišnici Braeside v Prairiewoodu, NSW. Dočakala je komaj 62 let. Rojena je bila 21.2.1949 v kraju Budinci v Prekmurju. 2. maja 1974 se je v Dolen-cih v Prekmurju poročila z Jožetom Nemešem in kmalu nato se jima je rodil sin Damjan. Novembra 1975 so prišli v Avstralijo. Najprej so živeli v Granvillu, pozneje pa v Merrylandsu, kjer so od vsega začetka veliko pomagali pri našem misijonu – verskemu središču in v cerkvi. Micka je bila zaposlena v tovarni v Smithfieldu, nato pri tovarni Bodala v Granvillu in kasneje kot čistilka v Parramatti. Bila je odlična kuharica, z možem Jožetom sta kuhala na Slovenskem Društvu Sydney. Vsak teden je čistila našo dvo-rano pri cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu, skrbela za rože in postorila marsikaj, da je bil naš dom pri Sv. Rafaelu pri-jeten. Za svoje pridno delo je leta 2008 dobila priznanje: prostovoljna delavka 2007 za Slovensko Društvo Sydney

na slovesnosti Slovenian of the Year Awards. Micka zapušča moža Jožeta, sina Damjana z družino, brate Franca, Stanka in Dušana ter sestre Angelco, Ivano in Irinko. Sv. mašo v naši cerkvi Sv. Rafaela in pogreb na slovenskem delu pokopališča Rookwood v sredo, 20. 7.2011, je vodil p. Darko, ki je posebej prišel iz Adelaide, p. Valerijan je somaševal, opisal njeno življenje in se ji zahvalil za njeno požrtvovalno delo. V slovo sta ji spregovorila še sin Da-mijan in predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek.

MARIJA POREDOŠ, roj. BUČAR, je umrla v soboto, 16.7.2011 v bolnišnici v Randwicku. Rojena je bila 15.6.1942 v Grosupljem očetu Francu Bučarju in mate-ri Frančiški, roj. Mavec. V družini je bilo šest otrok. Leta 1964 se je poročila v Paddingtonu z Jožetom Poredošem iz Ižakovec v Prekmurju. Zaposlena je bila najprej v Princ Henry Hospital, več kot 20 let v Little Bayu in nato v otroški bolnici v Randwicku. Pred šestimi tedni je zbolela za agresivno obliko raka in kar hitro jo je Gospod vzel k sebi, potem ko je v bolnici prejela zakramente. Zapušča moža Jožeta, ki živi v Maroubri, sina Danijela z ženo Barbaro, vnuke Suzano, Damiana in Sophie. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 22.7.2011 pri Sv. Rafaelu v Mer-rylandsu. Po pogrebnih molitvah v Južni kapeli starega krematorija v Rookwoodu je bila pokojnica upepeljena.

p. Darko in p. Valerijan

16. junija je v Batemans Bayu zaradi bolezni preminil **JOŽE NOVAK** z Bleda. Zadnjih sedem let je preživel v katoliškem domu Maranatha Lodge.

Jože Novak se je rodil na Bledu 7. novembra 1936. Izučil se je za strugarja, v mladih letih je bil član veslaškega društva na Bledu in letalskega kluba v Lescah. V Avstra-lijo je prišel leta 1957 prek Avstrije. Najprej se je nastanil v Melbournu, kjer se je poročil s prvo ženo Marto. Otrok nista imela. V sedemdesetih letih sta se preselila v Ba-temans Bay, kjer sta se nato v osemdesetih letih ločila. Jože se je v devetdesetih letih še enkrat poročil, tokrat s Pavlo Baretič, ki pa se ni nikoli preselila v Avstralijo.

Jože je celo življenje preživel v strahu, da bo zbolel za Huntingtonovo boleznijo. Ko je zbolela sestra, je še bolj upal, da je ne bo dobil. Ko se je začel bližati šestdesetim letom in so se začeli kazati prvi znaki bolezni, je upal, da gre za staranje. Ko so se znaki poslabšali in je dobil dokončno diagnozo, je bil prisiljen priznati poraz. V domu Maranatha Lodge v Batemans Bayu je bil dobro oskrbo-van do zadnjega dne.

Metka Čuk

ZAHVALA

Ob smrti dobrega moža, očeta, starega očeta in brata **FRANCA ROŽANČA** se vsi iz njegove družine iz vsega srca zahvaljujemo vsem, ki so nam ob težki preizkušnji stali ob strani. Posebno se zahvaljujem vsem, ki so ga pospremili na zadnji poti, p. Valerijanu Jenku in dr. Dragu Ocvirku, pevcem ki so mu zapeli na zadnji poti; vsem, ki so prispevali cvetje, pecivo in denarne darove, ki smo jih darovali za misijon na Salomonovih Otokih. Hvala vsem za molitve, svete maše in vso podporo. Bog Vam vsem poplačaj!

Žena Angelca, družina in sorodniki.

PRAZNOVANJE SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI V MERRYLANDSU

Piše Maria Grosman, tajnica HASA NSW

HASA-NSW in Versko središče sv. Rafaela sta skupaj pripravila slavnostno akademijo v cerkveni dvorani v soboto zvečer, 25. junija 2011. Proslave se je udeležilo več kot 120 ljudi. Med gosti smo prvič pozdravili novega veleposlanika Republike Slovenije dr. Milana Balažica in partnerko Nino Krajnik, ki sta šele pred kratkim prispela v Avstralijo. Proslave se je udeležil tudi Toni Issa OAM, MP, Member for Granville ter predstavniki vseh slovenskih društev v NSW in iz Canberre.

Na začetku proslave smo si ogledali obsežno zgodovinsko razstavo "Naša pot v samostojno Slovenijo", v katero smo sodelavke HASE vložile šest mesecev raziskovanja in trdega dela. Razstava je predstavljala vse prelomnice slovenske zgodovine od časa Karantanije do dogodkov osamosvajanja Slovenije pred dvajsetimi leti. Posebno zanimiv je bil ogled dogodkov, ko je 25. junija 1991, v Ljubljani zaplapola nova slovenska trobojnica in dogodkov med slovensko skupnostjo v Avstraliji v tistih usodnih dneh. Zelo zanimiva je bila tudi predstavitev koščkov berlinskega zidu, ki jih je g. Alfred Brežnik sam izklesal potem, ko je berlinski zid padel in prinesel v Avstralijo kot dragocen in večer opomin. Med ogledom razstave so pridna dekleta v narodnih nošah in mladi fantje pridno stregli prigrizek in pijačo.

Uradni del proslave je vodila gospa Olga Lah. "Južne zvezde" so zapele slovensko in avstralsko himno, p. Darko Žnidaršič in Martha Magajna sta pozdravila navzoče v imenu verskega središča – slovenskega misijona in HASA-NSW.

Nastopili so govorniki: častni generalni konzul Republike Slovenije, pokrovitelj in sponzor prireditve Alfred Brežnik AM, veleposlanik Republike Slovenije dr. Milan Balažič in poslanec v NSW parlamentu g. Tony Issa. Pater Valerijan Jenko je predstavil 846 strani debelo in 4 kilograme težko knjigo "Od sanj do resničnosti", v kateri je Draga Gelt OAM, ki se, na žalost, ni mogla udeležiti predstavitve, kronološko zbrala dogajanja, društvene in zasebne dokumente, dopise, osebne izpovedi ter številne fotografije Slovencev iz vseh delov Avstralije v času osamosvojitve Slovenije. Knjiga Drage Gelt je obsežno ter izčrpno delo v slovenskem in angleškem jeziku, ki bo vedno ostalo zgodovinski zapis našim potomcem. Glavni pobudnik in sponzor knjige je častni generalni konzul gospod Alfred Brežnik, ki je takoj podaril knjigo predstavnikom slovenskih društev, slovenskemu misijonu – verskemu središču ter osebju Hase. Potem je Olga Lah recitirala del teksta Prešernove Zdravljice, ki je postal državna himna Republike Slovenije, prevedeno v angleški jezik, za njo pa je Martha Magajna recitirala prelepo pesem "Slovenija", ki jo je napisal naš pokojni rojak Ivan Kobal.

Ogledali smo si tudi film "Doprinos Avstralskih Slovencev za samostojno Slovenijo", ki ga je pripravil slovenski javnosti dobro znan producent Florjan Auser, direktor slovenske medijske hiše. Pevke zbora "Južne zvezde" so zapele še dve pesmi.

Po končanem kulturnem programu so bile na razpolago kranjske klobase, potica in drobno pecivo ter dobra kapljica žlahtnega vina in šampanjca, harmonikar pa je raztegnil meh, da je slovenska pesem zadonela po vsej dvorani. Odbor Hase se iskreno zahvaljuje številnim organizacijam in posameznikom za izredno pomoč, ki smo je bili deležni pri pripravi tega večera. Predvsem bi se radi zahvalili g. Petru Kropēju in Klubu Triglav, ki je bil glavni sponzor večera in je priskrbel največ hrane in pijače in še tri natakarkje povrh. Hvala Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za redno pomoč pri našem delovanju, g. Florjanu Auserju iz Slovenian Media House za tehnično podporo in "Južnim zvezdam" za petje. Posebno pohvalo pa zaslužijo Mihelca Šušteršič, ki je poleg svojega rednega dela v HASA NSW napravila več kot svoj delež, organizirala in koordinirala proslavo v Verskem Središču, prav tako Olga Lah za pomoč in sodelovanje pri organizaciji, za nasvete in vodenje programa. Hvala tudi članom njene družine in prijateljem ter vsem, ki so pomagali pri pripravi dvorane, pri baru, v kuhinji, pri postrežbi, povsod, kjer je bila pomoč potrebna. Zelo nas je vse razveselil pogled na vse prelepe slovenske narodne noše. Tako velikega števila noš že dolgo nismo videli.

Posebej izrekamo zahvalo g. Alfredu Brežniku, patronu in sponzorju Hase in glavnemu koordinatorju vseh prireditev v Sydneyu ob dvajsetletnici osamosvojitve Slovenije, ki nam je vedno stal ob strani, svetoval in tudi praktično pomagal.

V imenu Hase in v imenu vseh Slovencev, Fredi hvala.

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

Poroča Martha Magajna

AVTOBUSNI IZLETI

V mesecu juniju smo kar pohiteli in šli zgodaj na izlet, preden so se pričele slovesnosti ob praznovanju 20-letnice samostojnosti Slovenije. Obiskali smo Hunter Valley, kjer v zimskem času organizirajo v prelepih vrtovih festival jedi, hrane in pijače iz različnih krajev sveta. Pri festivalu so sodelovali kuharji iz Televizijske oddaje "Ready Steady Cook" in "Masterchef Australia" ter še nešteti drugi, s svojimi kioski, kjer smo lahko pokusili različno hrano in tudi vino iz te vinogradniške pokrajine. Po skupnem kosilu smo se sprehodili po vrtovih in se vsake toliko ustavili, da bi poslušali zdaj to, zdaj ono skupino glasbenikov, ki so zabavali goste in hitro je prišel čas, da smo se vrnili v Sydney. Konec julija smo se "Za Božič v Juliju" odpravili na pojedino v FOUNTAINDALE dvorec, v Southern pogorju. Potem smo si ogledali Carrington slapove in tovarno sira ter mlečnih izdelkov v Robertson.

V mesecu avgustu (v soboto, 27. avgusta 2011) se bomo odpravili z ladjo Rhythmoat, last slovenske družine Berkopec, po Sydneyskem Harbourju in pri kosilu nas bodo razveseljevale melodije posnemovalcev ansambla ABBA. Vožnje po pristanišču so vedno zelo priljubljene.

Dolfe in Hilda.

Kuharica
Mojster Janelle Bloom in Martha Magajna.

BALINARJI TRIGLAVA

V MEDKLUBSKEM TEKMOVANJU ZA POKAL DNEVA SAMOSTOJNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE v nedeljo, 12. junija 2011, so tekmovalci iz Klubov Planica Wollongong, Slovenskega Društva Sydney ter domačih igralcev Kluba Triglav dosegli sledeče rezultate: Prvo mesto: IZIDOR KARBIČ, DORA HRVATIN, (Triglav); Drugo mesto: ALBIN SEDMAK (Triglav), SLAVKO PRINČIČ (SDS); Tretje mesto: TONE URŠIČ (Triglav), BOŽO BILETIČ (Planica Wollongong), JOŽE MARKOČIČ (SDS); Četrto mesto: EMIL FABJANČIČ (Triglav), BRUNA KESMIČ (Planica Wollongong)

Vilma in muzikanti.

BALINARSKO PRVENSTVO AVSTRALIJE

Konec tedna, od 10. do 12. junija 2011, je v Klubu Marconi potekalo balinarsko prvenstvo Avstralije. Med tekmovalci iz vseh koncev Avstralije je naš tekmovalec, Lojze Magajna, s sotekmovalcem Stefanom Chiandottom, dosegel na prvenstvu drugo mesto v Avstraliji. V zadnjem krogu tekmovanja sta jih premagala tekmovalca iz Victorije.

Z vlakcem po vrtovih.

Stefano
Chiandotto,
Lucky Legato,
predsednik
Balinarske
zveze NSW
in Lojze
Magajna.

Prvo in drugo mesto za Pokal samostojnosti.

Tekmovalci iz treh klubov.

PROSLAVA OB 20-LETNICI SAMOSTOJNOSTI RS V KLUBU TRIGLAV PANTHERS

Minilo je dvajset let, odkar so se Slovenci v NSW povezali v eno skupnost z enim ciljem: uresničiti tisočletno željo in doseči svojo samostojno državo.

Pred dvajsetimi leti je bil Klub Triglav prva organizacija, ki je odprla vrata Društvu za podporo demokracije in pomagala pri ustanovitvi Avstralsko Slovenske Konference, najpomembnejše podpore slovenski pomladi.

Dvajset let kasneje se je skupno slovesno praznovanje obletnice samostojnosti Slovenije v NSW začelo prav v klubu Triglav Panthers že v nedeljo, 19. junija 2011. Proslave so se udeležili predsedniki vseh slovenskih klubov v NSW in tudi slovenski ter avstralski politični in diplomatski predstavniki. Častni generalni konzul RS Alfred Brežnik, dr. Zvone Žigon, Ivan Rudolf, predsednik Planica Wollongong, Maria Grosman, predsednik Tivoli Newcastle Nick Lalič MP, Mayor of Fairfield, Martha Magajna, Predsednik HASA NSW, Peter Kroppe, President Advisory Board Kluba Triglav, Stefan Šernek, Predsednik SD Sydney in Franc Čulek, prdседnik Avstralsko Slovenskega Kluba Canberra.

Proslavo je vodil Branko Fabjančič, eden od direktorjev Kluba Triglav Panthers. Navzoče sta pozdravila predsednik Kluba Triglav Panthers, Peter Kroppe in častni generalni konzul Republike Slovenije, Alfred Brežnik, ki je bil tudi glavni pobudnik, mentor in organizator proslave. Sledila sta mu predsednik verige klubov Panthers, Don Feltis in pa župan mesta Fairfield, Nick Lalič MP, glavni govornik je bil dr. Zvone Žigon, dosedanj odpravnik poslov Republike Slovenije, ki se je po končanem tednu slovesnosti poslovil od Avstralije in mesto prepustil prvemu velposlaniku Republike Slovenije dr. Milanu Balaziču. Za krajši čas sta se proslave udeležila tudi dr. Drago

Branko Fabjančič

Ocvirk, slovenski misijonar na poti na Salomonove otoke in p. Valerijan Jenko, ki pa sta morala kmalu nadaljevati pot v Canberro, kjer sta imela redno slovensko bogoslužje za tamkajšnje rojake.

Med programom sta CEO Skupine Panthers, Ric Simpson in predsednik Kluba Triglav Panthers podelila tudi redne denarne podpore Arhivski organizaciji HASA NSW in Slovenskemu dvomesečniku Misli. V imenu obeh sta čeke sprejela Martha Magajna za HASA NSW in g. Eddie Sedevcic za Misli.

V kulturnem programu sta sodelovala ženska pevska skupina "Južne zvezde" ter skupina treh harmonikarjev druge generacije, ki si včasih nadenejo ime "Fantje Treh Mest", tokrat v sestavi: Lenti Lenko iz Melbourne, Daniel Šmon iz Canberre in Rudi Črnčec iz Sydneya. Fantje so s koncertom na "frajtonarcah" pripravili zabaven program.

Prvič je bil predvajan film Florjana Auserja (urednika Stičišča avstralskih Slovencev) o vlogi avstralskih Slovencev pri osamosvajanju in demokratizaciji Slovenije, ki je naletel med gledalci na zelo lep sprejem.

Za ples in zabavo je poskrbel ansambel "The Masters", ki že več desetletij razceseljuje slovensko skupnost.

Ženska pevska skupina "Južne zvezde"

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Poroča Štefan Šernek

Praznovanja in zabave

V nedeljo, 22. maja 2011, smo imeli zabavo in ples ob zvokih Thirolian Echoes. To nedeljo smo pekli tudi kostanj. Letos smo imeli najokusnejši kostanj v vseh letih. Naš odbornik Mirko Kolac je bil glavni. V ta namen je naredil poseben sod z luknjami, v katerem se je peklo 30 kg kostanja. Ta sod se je vrtel nad žarom. Kostanj je bil zato čist. Vsega smo pojedli. Nato je bila plesna zabava do 6. ure zvečer. Imeli smo vesel popoldan.

V nedeljo, 29. maja 2011, je praznovala svoj 70. rojstni dan Mery Radolj s svojo družino in številnimi prijatelji. Za njen jubilej ji čestitamo in ji želimo še na mnoga srečna in zdrava leta vsi odborniki ter društvo.

V nedeljo, 5. junija 2011, smo imeli kosilo in nato ples do 6. ure zvečer ob spremljavi ansambla The Masters.

Priprava na 20-letnico Slovenije

Teden pred proslavo smo temeljito očistili okolico in notranjost kluba. Zbralo se nas je 23 članov. Očistili smo žlebove, okna, tla – tapison. Imeli smo kosilo, ki so ga pripravili: Ana Šernek, Lola Jug. Bilo je zelo okusno. V petek zvečer pa sta okrasili dvorano in vse pripravili za proslavo. Bili smo pohvaljeni, da smo naredili odlično delo. Novi veleposlanik RS v Canberri, dr. Milan Balažič s partnerko Nino Krajnik, sta pripomnila, da smo na vrhuncu s hrano in lepoto ter, da je hrana tako okusna kot v Sloveniji v kakšni dobri gostilni. Na začetku se je prilegla tudi dobra juhica. Kosilo smo začeli servirati že ob 11.30 dopoldne. Po kosilu, ob 1. 30 popoldne smo začeli s programom.

V veliko čast in zahvalo ob 20-letnici RS so dr. Milan Balažič, Nina Krajnik, Fredi Brežnik, Štefan Šernek razrezali torto. Minister ministrstva za izseljence v zamejstvu in po svetu, dr. Boštjan Žekš, nam je podaril in poslal zastavo, ki sta jo blagoslovila patra Darko in Valerijan pri kapelici Marije Pomagaj in zapeli smo Marijino pesem. Od kapelice smo šli v procesiji v dvorano, položili zastave na svoje mesto in začeli s kulturnim programom. Voditeljica programa je bila Tanya Smrdel. Obe himni so zapele Dekleta pevskega tria Južne zvezde. Predsednik Slovenskega društva Sydney je pozdravil vse goste, člane, prijatelje in sosede. Nagovorili so nas: častni generalni Konzul RS, Fredi Brežnik, veleposlanik RS v Canberri, dr. Milan Balažič, Andrew Rohan - MP iz liberalne stranke NSW, Nic Lalic iz občine Fairfield, dr. Zvone Žigon, ki je priletel iz Melbourn. Dr. Zvone Žigon nam je posredoval plakate za razstavo, ki smo jo imeli ta dan in smo jo nato odpeljali v Canberro.

Na praznovanju smo imeli 27 gostov. Nismo imeli sponzorjev, društvo je krilo vse stroške. Gostili smo pred-

stavnike vseh slovenskih organizacij v NSW:

Fredi in jeni Brežnik, Ivan Rudolf, Marija in Emil Grosman, Peter Krope, Martha in Lojze Magajna, Čulek Franc in prijateljica iz Slovenskega Kluba Canberra, patra Darko in Valerijan iz verskega središča Merrylands, Mihelca Šušteršič, Tanya Smrdel iz radia SBS in pevke zbora Južne zvezde. Bilo je veliko ljudi. Po programu je bil ples ob glasbi ansambla Alpski odmevi, ki se jim je pridružil tudi Vlado s saxofonom in kasneje Martin Konda s harmoniko. Lahko rečemo, da je bila to ena najboljših prireditev in ples, da je vsak lahko užival.

To je bilo veselje, da so nastopali samo slovenski glasbeniki za 20-letnico samostojne Slovenije. Ta dan bo ostal za zgodovino Slovencev in Slovenskega društva Sydney. Seveda moram še posebno pohvaliti pridne delavce, ki so pripravili dvorano: Vlado Ches, Mirko Kalac, Štefan Šernek, Ivan Truden, Lin in Vili Pušenjak, gospa Truden, ki vedno pomaga svojemu možu čistiti okrog kluba, na vrtu in okrog kapelice.

Velika zahvala gre Ani Šernek, ki je kupila nageljne, bele in modre rože in zastavice za na vsako mizo in šopke za goste. Pripravila in slovesno okrasila je Marijino kapelico, sprejemala goste ob prihodu v dvorano. Hvala Ana za ves trud, ki ga naklanjaš našemu društvu.

Tako si predstavljam, da smo naredili vse, kar smo zmogli, kar je bilo v naših močeh, da bi ta slovesnost zares uspela in ostala zapisana v zgodovini avstralske Slovenije. Moram se še posebno zahvaliti gospodu Frediju Brežniku, ki je vložil veliko truda in časa za te velike dogodke ob praznovanju slovenske samostojnosti. Veliko ljudi mi je prišlo čestitat, da smo vse tako lepo pripravili in, da je slovensko društvo 'številka ena' vsega. Zgodi se tudi, da komu kaj ni všeč, ampak to je pa ljubosumnost.

Živeli Slovenci, živela Slovenija!
Odbor SDS

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Poroča Mirko Cuderman

Tudi letos - čeprav nas je vsako leto manj - sta bili banderi Marije Pomagaj in sv. Cirila in Metoda navzoči na brisbanski procesiji sv. Rešnjega Telesa.

Ta slovesnost, na športnem igrišču Nudge College v Indooroopilly je vsako leto številnejša, predvsem zaradi številnih priseljencev iz Azije in Oceanije. Njihove narodne skupine so se izredno lepo predstavile v lepih narodnih nošah, posebno otroci v enakih oblekah, ki so pred sv. Rešnjim Telesom s košaricami v rokah trosili cvetje. To je v pridigi s hvaležnostjo posebno poudaril upokojeni pomožni škof John Joseph Gerry.

Slovenska skupnost LIPE na Gold Coastu pa je istočasno proslavljala 20-letnico Slovenije. O tem, kakor tudi o Maši narodov na Gold Coastu vam bo poročala njihova predsednica Irena Jernej. Pri društvu Planinka se je na tretjo nedeljo, na društvenem srečanju, predsednik Vladimir Langeršek v svojem govoru spomnil 20-letnice

slovenske samostojnosti ... Zaradi oddaljenosti naše brisbanske skupnosti od glavnih središč Melbournea in Sydneya, je naše prizadevanje za samostojnost v glavnem nepoznano. Zato bi rad poročal o našem brisbanskem doprinosu, saj smo uspešno sodelovali na vseh področjih: v javnih protestih, z osebnimi in pisnimi prošnjami vodilnim osebam v Canberri ter s poročanjem tukajšnjim javnim medijem. V arhivu hranim dokumentacijo o tistih odločilnih dneh. Kopije sem že izročil Dragi Gelt, ki zbira gradivo za svojo knjigo **Od sanj do resničnosti**, kjer so zabeleženi avstralski prispevki v bitki za Slovenijo. Imam tudi video posnetke tukajšnjih TV postaj, ki so poročale o naših protestih in novicah v času vojne v Sloveniji. Rad bi dodal, da smo bili Slovenci v Brisbanu in okolici prvi v Avstraliji, ki smo javno po televiziji na društvu Planinka proslavili razglasitev samostojne Slovenije. Isti dan, 26. junija 1991, ko je bila na tukajšnji televiziji objavljena novica o razglasitvi samostojne Slovenije, smo to že v Brisbanu proslavljali s harmoniko in plesom skupaj s televizijskimi novinarji in oni so to še isti dan pokazali pri dnevnih poročilih. SNS QLD je bil ustanovljen takoj po moji vrnitvi iz Sydneya julija 1990, kjer sem bil navzoč na ustanovnem sestan-

ku Avstralske Slovenske Konference. Pokojni Jože Vah je bil naš dolgoletni predsednik. Jože je bil res zaveden Slovenec in je imel dober in močan nastop in spoštovanje pri rojakih. Takratni odborniki so še bilif: Stanko in Tončka Heric, Marica Podobnik, Lojze Kolenc, Anica Cuderman in sedaj že pokojni Jože Barbis, Edo Andlovec in Vinko Čoper.

Prva leta smo bili izredno aktivni. Najprej smo zbirali podpise za podporo plebiscita, nato za osamosvojitve samostojne in demokratične Slovenije in potem ob napadu JLA za priznanje naše samostojne države Slovenije. Zbirali smo tudi denar za pomoč Sloveniji in kasneje priredili še zabave za pomoč beguncem in žrtvam vojne. Na tisto proslavo smo se hitro in dobro pripravili. Razglasitev v Ljubljani je bila 25. junija 1991, zvečer, kar je po našem času bilo zjutraj 26. junija 1991. Stanka Gregorič mi je iz Sydneya po telefonu sporočila, da je ravnokar slovenska vlada v Ljubljani razglasila samostojnost Slovenije. Ker sem bil pooblaščen za obveščanje, sem hitro sporočil vsem članom SNS in prijateljem to novico. Takoj smo bili zmenjeni, da ob 2.00 popoldne organiziramo veliko proslavo v dvorani društva Planinka. Povabil sem vse tukajšnje medijske hiše na proslavitev samostojne države Slovenije. Hiteli smo pripravljati slovesno proslavo z namenom, da bi povabljeni novinarji televizijskih postaj imeli čas in možnost nas, Slovence, in našo slovensko proslavo predstaviti pri večernih TV poročilih.

Res so se novinarji s kamerami odzvali vabilu in prišli z avtomobili in s helikopterjem na društvo Planinka in pos-

neli veselo družbo rojakov. Vse novinarje smo dobro postregli s potico in jedjo, ki so jo pripravile naše gospodinje. To se je odlično obrestovalo, saj so naše slavje še isti večer objavili pri TV poročilih in naslednji dan v dnevniku Courier Mail. Navezali smo poznanstva z novinarji, ki so nam bili zelo naklonjeni tudi kasneje ob času napada JLA na Slovenijo. Dne, 30. junija 1991, smo skupaj s Hrvati organizirali veliko protestno zborovanje na Roma Street v Brisbanu. Bilo nas je več kot dva tisoč, veliko Slovencev, a še veliko več Hrvatov in drugih prijateljev. Protest sva organizirala skupaj s predsednikom hrvaškega kluba. Na radiu 4EB smo obveščali in posredovali novice. Poleg Slovencev in Hrvatov se je zbralo še več drugih ljudi. Mi smo protestirali s slovensko zastavo brez zvezde, ki smo jo vedno razobešali od ustanovitve društva 1955 naprej. Čeprav so Hrvati močno prevladovali, je bil v tukajšnjih medijih predstavljen uspešen in enoten slovensko - hrvaški protest. Zelo veliko ljudi nam je stalo ob strani in nas spodbujalo. Tukajšnji mediji so nam bili ves čas naklonjeni. Takratni predsednik SNS QLD, sedaj že pokojni, Jože Vah, je na tukajšnji televiziji izrazil željo po priznanju naše samostojne Slovenske države. V cerkvi v Woodfordu je naš župnik fr. Denis razmnožil zemljevid Slovenije po vseh klopeh in v pridigi vprašal, kaj bi storili Avstralci, če bi v podobnem primeru z več kot 90% glasov ljudi glasovali za samostojnost in bili zato napadeni od vojske. Res, v bitki za samostojno Slovenijo smo tudi tukaj v Queenslandu aktivno sodelovali z drugimi slovenskimi centri v Avstraliji. Moram pa dodati, da smo marsikateri rojaki sedaj razočarani nad sedanjo politično podobo Slovenije. Res, samostojna je že, a prava demokratična domovina vseh Slovencev pa še zdaleč ni. Na to bo treba še čakati...

V uvodnem članku Ognjišča, *pismo materi domovini*, pisec Gregor Čušin med ostalim piše: »Tako kot izvoljeno ljudstvo, smo se tudi mi po več stoletni sužnosti znebili spon, se odpravili v tako pričakovano in opevano svobodo, pa smo zakoračili v Rdeče morje, po katerem smo blodili več kot 40 let. In ko smo končno prilezli na breg objubljenega dežele, smo, še mokrih oblek in do kože

premočeni na hitro popili mleko in polizali med, in nato polnih trebuhov naravnali svoj korak v puščavo, kjer zdaj brezglavo, kot ovce brez pastirja, oziroma ovce s preveč pastirji blekečemo od leve na desno, od desne na levo in se nam kolca po Egiptu in mesu in loncu in verigah...«. Tisti, ki so svojo rodno domovino v tistih kritičnih časih zatajili, so se danes korajžno vrinili v ospredje. Tudi Božo Rustja v isti reviji Ognjišče svojem članku *Ob dvajsetletnici* pravilno predstavlja trenutno blodenje slovenske politike. Zato imamo največ upanja v molitvi za Slovenijo 22. junija, ko je iniciativna skupina predlagala dan molitve in posta s predstavljenimi knjižico molitve devetdnevnic, ki je krožila po internetu tudi med nami v Avstraliji. Molitev nam je izprosil samostojno državo in molitev k Bogu nam daje upanje. Zato upajmo, da bomo ob naslednjih obletnicah naše Slovenije lahko bolj optimistični. Multikulturalnost je v Avstraliji očitno uveljavljena vsepovsod. Veselo sem bil presenečen, ko sem vstopil v našo občinsko palačo Moreton Shire v Caboolture, kjer me je na veliki in bleščeči tabli pozdravilo lepo voščilo v slovenščini: DOBRODOŠLI. Zato Vam prilagam fotografijo. Vse rojake širom Avstralije vlijudno vabimo na drugo obletnico blagoslovitve Marijine kapelice v Marijini dolini Marian Valley, ki bo 10 septembra. Za dobro postrežbo bo preskrbljeno, saj se Jože in Marta Gjerek s prijatelji na društvu LIPA skrbno pripravljata za ta praznični dan. Obenem posredujem vabilo na MAŠO NARODOV – MULTICULTURAL MASS, ki bo v nedeljo, 28. avgusta 2011, v katedrali svetega Štefana v Brisbanu ob 2. uri popoldne in bomo tudi Slovenci zastopani pri tej vsakoletni svečanosti. Milena Cek iz severnega Queenslanda pa nas vabi na "Multicultural Festival", ki bo 27. avgusta 2011, v Mareebi. Takrat bi bilo zelo lepo, piše Milena, da bi se več Slovencev udeležilo te letne prireditve, saj je že več povabljenih prijateljev in rojakov iz drugih krajev. Posebno za rojake iz mrzle Viktorije in drugih bolj hladnih krajev v naši koledarski zimi. To bi bila lepa prilika, da se v sončnem Queenslandu naučijo sončne toplote in se osvežijo.

Lep pozdrav iz Mount Mee, **Mirko Cuderman**

DOGODKI IN PRIREDITVE NA KLUBU LIPA - Gold Coast

Od januarja do junija 2011

Piše Irena Jernej

FEBRUAR

ROJSTNI DAN FRANCETA PREŠERNA IN VALENTINOVO

Praznovali smo rojstni dan našega največjega pesnika vseh časov Franceta Prešerna in tudi Valentinovo, praznik vseh zaljubljenecv. Zbralo se nas je veliko število in ob dobri hrani ter glasbi smo potem plesali in se zabavali do večernih ur.

OBISK TOOWOMBE

Dr. Zvone Žigon je izrazil željo, da bi si ogledal Towoombo po poplavah. Tako smo se zmenili z našim zelo dobrim mesarjem Tonijem Obermanom in njegovo ženo, da ju obiščemo na domu. Bil je zelo lep sončen dan in popeljali smo se na ogled Towoombe. Tonijeva žena je bila naša odlična vodnica in nam je razkazala mesto in okolico. Ko smo prišli k njim domov, smo bili kakor sredi raja. Okolica polna dreves, rož, ptic, skratka, prelepo. Postregla sta nam dobro domačo hrano, tudi zelo močan hren ni manjkal, pa je kljub temu vsem teknil. Po dobri večerji smo poklepetali in nazadnje še zapeli slovensko pesem. Vsi smo bili prijetno presenečeni, saj je Zvone dokazal, da je zelo dober pevec. Kar z odprtimi usti smo poslušali njegovo petje in upam, da se bo z ženo še vrnil v Avstralijo, vsaj na kakšen dopust in nam zapel še katero po domače.

Hvala Toniju in ženi za njuno gostoljubje in seveda vsem za dobro družbo.

To pa so besede dr. Zvoneta Žigona, ki so namenjene temu obisku pri Toniju in njegovi ženi v Towoombi: *"NAJLEPŠA HVALA še enkrat za prevoz in odlično večerjo, pa seveda za prijaznost in sploh zelo lep večer!"*
Zvone

MEDNARODNI FILMSKI FESTIVAL

Udeležila sem se odprtja mednarodnega filmskega festivala - Windows on Europe 2011, ki v Avstraliji in Novi Zelandiji prikazuje filme držav članic Evropske unije. Filmski festival je odprl ambasador in vodja delegacije Evropske unije v AVSTRALIJI, David Daly. Po odprtju festivala nas je čakalo obilo raznovrstne hrane in pijače. Preživeli smo zelo lep družaben večer in si ob koncu ogledali še madžarski film, ob katerem smo se nasmejali do solz. Dvorana je bila nabito polna.

Drugi dan smo se Slovenci zopet zbrali v dvorani Dandy Cinema, tokrat z našim začasnim odpravnikom poslov dr. Zvonetom Žigonom. Pred dvorano je Zvone postavil mizo s prospekti in gradivom o Sloveniji, ki so bili zanimivi za ljudi vseh narodnosti.

Ogledali smo si slovenski film, ki je predstavljal našo Slovenijo, psihološki triler, *Prehod - Transition* (2008, režiser

Boris Palčič). Film je bil opremljen z angleškimi podnapisi, saj si ga je ogledalo tudi lepo število ljudi drugih narodnosti. Po končanem filmu smo se dobili v restavraciji, kjer smo poklepetali z Zvonetom ob pršutu in drugih dobrotah. Tako smo tudi mi počastili filmski festival in napravili nekaj fotografij za spomin na ta lep večer.

MAREC

PUSTNI PLES

Zbralo se je nas lepo število pustnih šem, ki so predstavljale: čarovnico, Heleno Blagne, policajca, jetnika, vojaka, nevesto, trebušne plesalke...

Ljudje so se zabavali ob naših predstavah in vragolijah, plesali z nami in dan je minil, kot bi pihnil. Maškare so bile prav vse nagrajene z majhnimi nagradami. Ob tej priliki se moram zahvaliti našim zvestim kuharicam in ženam, ki so naredile pustno kosilo in vse pustne dobrote: krofe, flancate, miške in drugo pecivo. Hvala tudi našemu muzikantu Jurgenu, saj brez dobre glasbe ne bi bilo tako dobrega dne. Tako smo ohranili še en lep slovenski običaj - pustovanje in polepšali dan našim članom in članicam.

APRIL

VELIKA NOČ

Aprilski piknik je bil v znamenju Velike noči. Mize smo okrasili z gnezdi iz zelenja in rafije, v katerih je bilo polno velikonočnih jajčk, zajčkov, spomladanskega cvetja. Tudi kosilo je bilo velikonočno. Velika šunka z vsemi dodanimi dobrotami in seveda prava orehova potica, za kar smo zopet pohvalili naše dobre gospodinje.

V soboto po veliki noči nas je obiskal pater Valerijan in maševal za nas. Hvala patru, da nas obišče vsaj vsake tri mesece. Želeli bi si pogostejšega obiska, a kaj, ko je tako dolga pot do nas.

Na velikonočnem pikniku smo prav tako razveselili otroke z majhnimi velikonočnimi darili.

Hvala vsem, kar ste prispevali k temu lepemu dnevu.

MAJ **POMOČ DRUŽINI MAYER OB** **POPLAVAH**

Vsi se dobro spomnite poplav v Brisbanu. Tudi na Klubu Lipa smo se zmenili, da bomo prispevali pomoč potrebnim, ki so utrpeli poplave. Toda mnogi so se spraševali: Ali bo denar res dobil nekdo, ki ga je nujno potreben? Kako bomo vedeli, da ga je res prejel? In podobno. Tudi sama sem bila v skrbeh in tako mi je prišlo na misel, da bi dali denar osebno tistemu, ki ga je nujno potreben, ne glede na narodnost. Prebiral sem časopise in ko sem zasledila na prvi strani časopisa Courier Mail sliko z očetom in šestimi otroki (dva sta manjkala na sliki), sem se v trenutku odločila. Prebrala sem njihovo zgodbo in ni bilo več vprašanja, komu bomo dali denar. Desetčlanska družina je namreč v poplavah izgubila hišo in vse, kar je bilo v njej. Ta družina je bila nekaj časa v evakuacijskem centru, nato so jih preselili drugam. Ko sem na klubu predlagala akcijo, da zberemo denar za to družino, so bili vsi za to. Naredili smo piknik in zbrali lepo vsoto. Nato smo začeli iskati to družino in povem vam, da je bilo to težje, kot pa zbrati denar. Klicala sem evakuacijski center, nihče ni vedel. Potem časopisno hišo Courier Mail, zopet nič. Novinarji - nič. Potem Ipswich City Council, župana, tajnico, pomočnika in končno smo dobili vest, da so našli to družino. Dogovorili smo se za termin na City Council-u. Jani Pal in jaz sva se odpeljala tja in srečala Anthonyja in Joane Sayer ter njunega sina. Bili so zelo veseli in kar niso mogli verjeti, da je Slovenski klub LIPA prispeval denar prav zanje, čeprav niso Slovenci. V prijetnem pogovoru smo si izmenjali naslove, telefonske številke in jim zaželeli vse dobro pri nadaljnjem odpravljanju škode, ki je nastala v poplavah. Bila sem srečna, ker sem vedela, da je denar prišel v prave roke. Ko sem kasneje poročala na klubu o tem, so bili prav tako vsi zadovoljni.

MATERINSKI DAN

To je bil dan, ki se ga bodo rade spominjale vse mame. Pripravili smo proslavo v čast. Vse so dobile nageljčke,

Irena Jernej z družino Mayer.

kozarec šampanjca in seveda članice kluba brezplačno kosilo. Kosilo smo naredili še prav posebno. Spomnili smo se tudi mater in žena, ki so v vojni pripomogle za našo svobodo. Tokrat smo poiskali tudi našo najstarejšo mamo Pavlo Beric, ki je naša dolgoletna zvesta članica kluba in ji za njen praznik izročili lep šopek rož. Zbralo se je res veliko ljudi, da so bile vse mize zasedene. Ob dobri glasbi so se

prav vsi z veseljem zavrteli in ostali do poznih ur.

JUNIJ

20 LETNICA SAMOSTOJNOSTI RS

Na klubu LIPA smo častno proslavili jubilej, 20-letnico samostojnosti Republike Slovenije. Ogledali smo si film "Australian Slovenians for SLOVENIA", ki je nastal v Avstraliji. Poleg tega smo si ogledali še druge filme o Sloveniji. Poslušali smo slovensko glasbo od vsepovsod po Sloveniji. Mize so se šibile od slovenskih dobrot in peciva. Imeli smo fantastičen dan. Rada bi zapisala le nekaj stavkov iz mojega govora na proslavi:

"Slovenija je danes uspešna in spoštovana država v Evropski uniji, ki zre v prihodnost z zaupanjem vase. Na svetu je manj kot 200 držav, Slovenci so eden od nekaj tisoč narodov, ki jim je uspelo vzpostaviti svojo državo. Tudi v Evropi so močnejši narodi od Slovenije, pa jim to ni uspelo. Kajti Slovenci so narod pridnih rok, velikega srca, pogumni in vztrajni, vedno pripravljeni braniti svojo malo, a najlepšo državo v svetu velikih. Ob jubilejnem 20. dnevu državnosti Republike Slovenije pa vam in vsem Slovencem iz srca čestitam in kličem: Živela Slovenija!»

OBLETNICA CERKVE SRCA JEZUSOVEGA **IN MAŠA VSEH NARODNOSTI!**

Namesto junijskega piknika smo se zbrali pri cerkvi Srca Jezusovega, kjer je bilo praznovanje 25. obletnice cerkve in tradicionalna Maša narodov. Zastopali smo Slovenijo s slovensko zastavo in narodno nošo, ki so jo res občudovali vsi drugi narodi. Po maši smo imeli v dvorani svojo stojnico s slovensko hrano. Postregli smo tudi kuhano vino. Hrane smo imeli več kot dovolj, a je kaj kmalu vsa pošla. Ljudje vseh narodnosti so bili zelo zadovoljni z našimi slovenskimi dobrotami. Še posebej otroci so radi imeli hrenovke, ki jih je po slovenskem receptu naredil Toni iz Toowombe. Hvala Vlasti, Marički in Lojzetu, ki so vse uspešno prodali in s tem dokazali, da Slovenci znamo pridobiti tudi ljudi drugih narodnosti. Kljub temu, da je bil dan deževen, smo ga preživeli lepo in bili smo vsi zadovoljni in veseli.

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHODIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Na praznik GOSPODOVEGA VNEBOHODA je bil po slovesni deseti maši v dvorani LETNI PIKNIK RADIA 3 ZZZ. Za veselje in dobro vzdušje je poskrbel ansambel Melodija, pridne gospodinje so poskrbele za hrano in pijačo. Ves doprinos je šel za kritje stroškov slovenske oddaje na radiu 3 ZZZ. Hvala Meti Lenarčič in vsem njenim sodelavkam in sodelavcem za vsa njihova prizadevanja za slovensko uro ob sredah zvečer na FM 92.3.

V petek, 10. junija 2011, je ob 7. uri zvečer, v naši dvorani pod cerkvijo v Kew, dr. Zvone Žigon, začasni odpravnik poslov na Veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri, odprl razstavo z naslovom: *Identiteta Slovenije - Oblikovanje za državo / The visual identity of Slovenia - design for the state (fotografija desno)*. Po odprtju razstave je bil ogled in pogostitev.

To je bila prenosna razstava o oblikovanju slovenskih državnih simbolov, ki jih je zasnoval eden najboljših oblikovalcev, Prešernov nagajenec Miljenko Licul. Za potrebe delovanja države in vsakdanjega življenja državljanov je Licul izdelal niz izjemnih oblikovnih rešitev, ki so večinoma s pridom v uporabi še danes in ki se brez sramu lahko primerjajo z rešitvami najbolj razvitih držav. Slovenski denar, potni list, osebna, zdravstvena, šoferska izkaznica, znamke itd., vse te oblikovalske rešitve so delo že pokojnega Miljenka Licula. Pravzaprav so prav to najbolj »vidne« stvari, ki jih Slovenija lahko pokaže ob pregledu svoje 20-letne zgodovine samostojne države. Razstava *Identiteta Slovenije - Oblikovanje za državo* temelji na fotografijah in spremnih besedilih v angleškem jeziku, tako, da je bila zanimiva tudi za tiste obiskovalce, ki ne znajo slovensko. Razstavo je organiziralo Veleposlaništvo Republike Slovenije iz Canberre v sodelovanju z

Pater Robert z rojaki, v dvorani verskega središča v Kew.

Skupina, ki je pod vodstvom Vere in Stojana Brne v nedeljo, 26. junija 2011, po proslavi pripravila odlično kosilo.

Ministrstvom za zunanje zadeve RS. Na ogled je bila do nedelje, 12. junija 2011.

Na BINKOŠTNO nedeljo, 12. junija 2011, je bila slovesna blagoslovitev nove kapelice Marije Pomagaj v Geelongu, ki so jo s prostovoljnim delom zgradili člani Slovenskega društva Ivan Cankar iz Geelonga. Praznična sveta maša je bila ob 11.30 dopoldne v prostorih Slovenskega društva Ivan Cankar. Po maši je bil blagoslov nove kapelice, odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije dr. Zvone Žigon pa je na vrtu med kapelico in znamenjem Triglava posadil mladiko najstarejše trte z mariborskega Lenta, ki jo je podaril Vinko Rizmal, Jože Ramuta pa je posadil lipo. **Mozaik Marije Pomagaj, ki krasi steno za oltarjem, je delo umetnika Lojzeta Jeriča iz Melbournu.** Kapelica bo, kot je dejal predsednik društva, Jože Ramuta, spomin na vse pokojne člane ter v opomin vsem živim. Po slovesnosti je bilo praznično kosilo.

Tretjo nedeljo v maju smo bili nadvse veseli kosila, ki so ga tokrat pripravili člani in članice slovenskega kluba iz St. Albansa. Hvala za vaše napore in prav tako vsem članicam društva svete Eme, ki vedno z veseljem in dobro voljo poskrbijo, da vse teče v najlepšem redu!

Zadnjo nedeljo v juniju, 26. junija, smo v Kew praznovali praznik sv. Rešnejega Telesa in Krvi s telovsko procesijo, ki nas je vpeljala v praznovanje 20-letnice samostojne Slovenije. Že pri sveti maši se nam je pridružil **dr. Zvone Žigon**, dosedanjí začasni odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri, ki se je že vrnil v Slovenijo po uspešnem enajstmesečnem vodenju Veleposlaništva vrača. Hvaležni smo mu za vse njegovo delo in tudi za to, da se je v Melbournu večkrat pridružil našemu pevskemu zboru – tako tudi ta dan. Več o tem sta zapisali Anica Markič in Draga Gelt.

Za sklep praznovanja 20-letnice Slovenije je bila **sv. maša v MORWELLU**, v cerkvi Srca Jezusovega, ob 6. uri zvečer.

V nedeljo, 3. julija 2011, smo praznovali praznik zavetnikov našega misijona in cerkve – SVETA BRATA CIRILA IN METODA. Po slovesni sveti maši je bilo praznično v dvorani, kjer so nastopili naši glasbeniki. Koncertno vzdušje je organiziral predsednik Slovenskega društva St. Albans in glasbenik Branko Kojc.

Pater Ciril je zaokrožil celotno praznovanje takole:

»Prejšnjo nedeljo je bil praznik mlade slovenske države, danes je praznik slovenskega občestva, ki čuti, da ima pri svetem Cirilu in Metodu v Kew svoj duhovni dom. Z veliko hvaležnostjo se spominjamo vseh vas, dragi dobrotniki in sodelavci. Bogu hvala za vsakogar izmed vas. Vsak je kakor kamenček v čudovitem mozaiku, ki ga oblikujemo vsak dan in so ga oblikovali pred nami že tolikeri, zato se s hvaležnostjo spominjamo vseh živih in pokojnih, ki ob patru Baziliju pojejo nebeško alelujo.

S sveto mašo in telovsko procesijo smo prejšnjo nedeljo izrekli Bogu zahvalo za 20 let naše mlade samostojne države Slovenije; v kulturnem programu pa se spomnili tudi vseh, ki so si v svojem življenju prizadevali, da so sanje postale resničnost, kakor je nasloвила kroniko delovanja Slovencev v Avstraliji v času osamosvojitve – ob 20-letnici samostojne Republike Slovenije - Draga Gelt OAM: *Od sanj do resničnosti*.

Hvala vsem, ki ste sodelovali pri sveti maši, procesiji in pri kulturnem programu v dvorani ter Veri in Stojanu Brne in sodelavkam ter sodelavcem za izvrstno postrežbo. Za današnje praznovanje pa zahvala Branku Kojcu in vsem glasbenikom, ki zadnje tri leta z navdušenjem in veseljem poskrbite, da je žeganje res pravo praznovanje celotne skupnosti v Kew. Bil je zares čudovit dan! Bogu hvala!«

Pater Ciril je po praznovanju odpotoval v domovino. Že v četrtek, 7. julija se je srečal z nekaterimi rojaki, v petek pa je ob 11. uri dopoldne na Brezjah daroval sveto mašo za kar precejšnjo množico avstralskih rojakov, ki so trenutno na obisku v domovini. Somaševali so pater Janez iz Adelaide, p. provincial Stane Zore, p. Krizostom Komar, p. Ciril ter še drugi duhovniki. V nedeljo, 10. julija, je p. Ciril daroval v župnijski cerkvi v vasi Prevorje sveto mašo za

Pri praznični sveti maši, v prostorih Slovenskega društva Ivan Cankar.

učenke Slomškove šole. Devet učencev je teden dni preživelo na šolskem taboru na Kozjanskem. Tretjo soboto v juliju je imel poroko nečakinje ter dan pozneje, v nedeljo, krst nečakovnega sina. Seveda je bilo nadvse veselo srečanje z mamo in očetom, bratoma, sestro in njihovimi družinami, sobrati frančiškani ter mnogimi prijatelji.

Drugo nedeljo v juliju ni bilo svete maše v Kew, ker je župnik Fr. Michael Kalka, povabil slovenske rojake v župnijsko cerkev Sacred Heart na 116 Cotham Road v Kew. Tam je bila sv. maša ob 9. uri dopoldne. Fr. Kalka nas je prisrčno sprejel in predstavil svojim vernikom. Po maši nas je vsakega posebej tudi pozdravil. V GEELONGU je bila kot običajno, sv. maša ob 11.30 dopoldne v cerkvi Holy Family v Bell Parku, ki je za nas daroval vsem dobro poznani avstralski župnik, letošnji zlatomašnik, Fr. Fitzpatrick ter ob 5. uri popoldne v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu, kjer je maševal poljski duhovnik.

V soboto, 16. julija, je prišel med nas za štiri nedelje p. Robert Bahčič iz Rima. V nedeljo mu je Simon Grilj, podpredsednik pastoralnega sveta, v imenu skupnosti, pred začetkom svete maše zaželel dobrodošlico in, da bi se dobro počutil med nami. Molili smo tudi za hitro okrevanje patra Janeza Tretjaka. DRUŽINSKO KOSILO je to nedeljo pripravila skupina pod vodstvom Majde Brožič. Hvala vsem pridnim gospodinjam in vsem, ki z veseljem poskrbite, da je luštno v naši dvorani v Kew. Med kosilom je bil na željo mnogih ponovno predvajan DVD Florjana Auserja *Bitka za Slovenijo*.

V nedeljo, 24. julija 2011, smo se pri sveti maši s hvaležnostjo spomnili **14. obletnice smrti patra Bazilija**.

Sredi avgusta praznujemo VELIKI ŠMAREN, praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta. Tudi mi se bomo pridružili obnovitvi posvetitve slovenskega naroda Materi Božji.

RAZSTAVA dokumentacije, časopisnih izrezkov in fotografij o *Bitki za Slovenijo*, bo na ogled v naši dvorani vse do tretje nedelje v avgustu, ko bomo med nami slovesno pozdravili prvega slovenskega veleposlanika v Avstraliji, dr. Milana Balazica.

KONZULARNE URE bodo v Kew v soboto, 20. avgusta 2011, od 2. do 5. ure popoldne.

OČETOVSKI DAN bomo kot skupnost praznovali v Kew v nedeljo, 28. avgusta 2011, pri sveti maši in potem z lepim programom v dvorani. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot. To nedeljo bo tudi **MAŠA NARODOV, v katedrali sv. Patrika v Melbournu**. Ob 2.30 popoldne bomo molili rožni venec med procesijo na trgu pred stolnico, sledila bo slovesna sveta maša, ki jo bo daroval nadškof Melbourn, dr. Denis Hart, ob somaševanju izseljenških duhovnikov. Lepo povabljeni k temu vsakoletnemu romanju v stolnico. Narodne noše in nosilci bander ste dobrodošli.

ROMANJE v MARIAN VALLEY ob obletnici blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj v Queenslandu organiziramo za drugi teden v septembru, od srede, 7. septem-

bra, do nedelje, 11. septembra. Slovesnost bo v soboto, 10. septembra. Kdor bi še želel potovati s skupino, naj se še priglasi Mariji Anžič, telefon 9853 7787. Trenutno nas je 35 romarjev.

LETOŠNJI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo v soboto, 1. oktobra, ob 4. uri popoldne v dvorani Slovenskega društva v Canberri. Sprejemamo prijave, da lahko naročimo avtobus in dobimo prenočišče, saj je ta-krat v Canberri cvetlični festival Floriada in so hoteli in moteli polno zasedeni. Prijave sprejema Marija Anžič.

POGREBI

JOSEPEHINE CUGMAISTER je umrla v nedeljo, 19. junija 2011, v Caritas Christi Hospice v Kew. Rojena je bila 25. marca 1938 v kraju Kozaršče pod Snežnikom. Molitve pred kremacijo so bile v kapeli Renowden na pokopališču Springvale v petek, 24. junija 2011. Sožalje hčerki Zdenki Owen in družini.

MARIJA ŠEMEC roj. RAUŠ je umrla v soboto, 18. junija 2011, v Caritas Christi Nursing Home v Claytonu. Rojena je bila 8. januarja 1932 v Murski Soboti.

V četrtek, 23. junija 2011, je bil v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu rožni venec, ki ga je pokojna Marija vsak dan molila in nato sveta maša. Pokopana je bila na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Maydi in sinu Stanu.

V soboto, 9. julija, je ob 11. uri dopoldne hrvaški duhovnik Fr. Mato Križanac v naši cerkvi v Kew vodil molitev rožnega venca ter ob 11.30 daroval pogrebno sveto mašo za pokojnega **FRANJA MAJERIČA**. Franjo je bil rojen 14. oktobra 1954 v Zagrebu. Umrli je zaradi odpovedi srca v petek, 24. junija 2011, v Donvale.

Sožalje sestri Gordani in bratu Antonu ter družinama.

V torek, 05. julija 2011, je v Bogu zaspala **MARIJA KULČIK roj. BOŽIČ** v Werribee Mercy Hospital. Rojena je bila 10. 09. 1924 v vasi Vrtovin, v Vipavski dolini. Zapušča moža Jožeta, ki je po rodu Ukrajinec in hčerki Sonio in Christino z družinama. Pogreb je bil v ponedeljek, 11. julija 2011 in pokopana je na pokopališču v Altoni.

MARIJA KUKANJA roj. LAMOVŠEK je umrla v četrtek, 7. julija 2011, v Melbournu. Rojena je bila 21. februarja 1942 na Velikem Cirkniku na Dolenjskem staršema Alojzu Lamovšku in Ani roj. Musar. Bila je tretja od osmih otrok. Že od rane mladosti je morala prijeti za trdo delo doma na kmetiji in pozneje v tekstilni tovarni v Kranju, kjer je delala v nočni izmeni. 28. avgusta 1965 se je poročila s Francem. V Avstralijo je prispela 23. novembra 1965. Leta 1983 se jima je rodila hčerka Natasha. Pogrebni obred je bil v četrtek, 14. julija 2011 v kapeli Boyd Chapel na Springvale pokopališču, kjer je bila upepeljena. Sožalje možu Francu in hčerki Nataši.

ANTONIJA VUČKO roj. BALIGAČ je po dolgem trpljenju hude bolezni v miru zaspala v petek, 15. julija 2011. Antonija je bila rojena 29. oktobra 1936 v vasi Ižakovci v Prekmurju. Rožni venec in sveta maša je bila v sredo, 20. julija 2011, ob 10.30 dopoldne v Kew, nato je bila pokopana na pokopališču Keilor. Vse tri hčerke so se v cerkvi lepo poslovile od pokojne mame in jo še zadnjič pozdravile. Po

ZAKRAMENT SVETEGA KRSTA

njihovih besedah je bila pokojna Antonija močan steber družine in tudi dobro poznana v slovenski skupnosti. Kar nekaj mesecev je zanj doma požrtvovalno skrbel mož Andrej ob pomoči hčerk, zadnje mesece pa je živela blizu doma v Della Dale Aged Care, kjer so zelo lepo skrbeli zanj in ji lahko strokovno pomagali. Mož Andrej jo je obiskoval po večkrat na dan. Vdana v Božjo voljo, kot je velikokrat napisala, ko ni mogla več govoriti, se je vedno razveselila obiska patra Cirila in je bila tudi pripravljena na srečanje s Stvarnikom. Pri sveti maši in ob grobu so peli pevci zbora Planika pod vodstvom Rolanda Carmody, Helen Trinnick pa je na koncu obreda na pokopališču Keilor zapela pesem *Mami, oj mami, ti naša zlata mami...* Iskreno sožalje možu Andreju, hčerkam Andreji, Heleni in Mariji z družinami.

V soboto, 23. julija 2011, je v bolnišnici Novo Mesto v miru zaspal **HENRIK PROSENIK**. Rojen je bil 1. septembra 1924 v Gornjem Leskovcu pri Krškem. Več o njem bomo objavili prihodnjč.

CHARLOTTE MAREE JAKSA, rojena 09.06.2010, Heidelberg VIC. Mati Jodi Maree Downes, oče Joseph Boyan Jaksa. Botra sta David Jaksa in Richard Harapas. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.05.2011.

BENJAMIN ANTON CLAVANT - VUCKO, rojen 31.05.2006, Melbourne VIC. Mati Marija Barbara Vučko, Botra sta Stephen Mangos in Brenda Curran. Sv. Ciril in Metod, Kew, 31.05.2011.

JETT BRODEJ, rojen 28.01.2011, St Albans VIC. Mati Anita Brode roj. Stojkovski, oče David Brodej. Botra sta Paul in Nia Brodej. Seacret Heart Church St Albans, 12.06.2011.

OLIVIA GRACE DOYLE, rojena 31.05.2010, East Melbourne VIC. Mati Wendy Jane Doyle roj. Lenarčič, oče Cameron Mark Doyle. Botra sta Michelle Margareth Rossito in James Lawrence Doyle. Čestitamo staršem, botrom in družinam!

PRAZNOVANJE 20 - LETNICE SAMOSTOJNE DRŽAVE SLOVENIJE

Ob paznovanju 20-letnice samostojne Slovenije se vračajo spomini na delovanje Slovencev, ne samo v Sloveniji, temveč širom sveta. Tako tudi v Melbournu, kjer se je prvotno ustanovila organizacija za pomoč demokraciji v Sloveniji že februarja 1990, nato je ta ista organizacija bila preimenovana, junija 1990, v Slovenski narodni svet (SNS), del Avstralsko slovenske konference (ASK), sicer telo Svetovnega slovenskega kongresa (SSK). To telo je bilo izjemno aktivno v času bitke za Slovenijo in za njeno priznanje. Ker slovenska društva v Viktoriji niso želela delovati niti sodelovati na tem polju zaradi nesporazuma ali prepričanja, češ, da je tako dejanje politično, je SNS Vic postal še bolj ustaljen in aktiven.

Kako živo imam v spominu ko se je začelo šepetanje, da se v Sloveniji nekaj spreminja. Da je zadišalo po demokraciji in odcepitvi od Jugoslavije. Slovenski narod se je končno, po večstoletnem molčanju prebudil. Deležna sem bila neopisljivega veselja slovenskega naroda v Sloveniji, 27. septembra 1989, ko so v parlamentu v Ljubljani bili sprejeti in potrjeni novi amandmaji, ki so nato omogočili sanje naših prednikov. Ta dan je prvič, spontano, zadonela Zdravljica v slovenskem parlamentu, ista je kasneje postala slovenska himna.

Prav ti (nekateri) člani SNS Vic smo se zbrali skupaj s Slovenskim verskim in kulturnim središčem v Kew, sicer s patrom Cirilom, da pripravimo primerno praznovanje ob 20-letnici samostojnosti Republike Slovenije tudi v Kew. Neutrudljiva Draga Gelt je, v sodelovanju s patrom Cirilom, sklicala sestanek in tako se je ustanovil pripravljalni odbor za to slovesnost in zaorala je zamisel v potek.

Na proslavitev, kot posebni gostje so bili povabljeni melbournški nadškof dr. Denis Hart, premier Viktorije Ted Bailleu, opozicijski vodja Daniel Andrews, sodelujoči in ugledni sodelavci iz slovenske skupnosti ter avstralske javnosti pred dvajsetimi leti, predstavniki slovenskih or-

ganizacij Viktorije, radijski napovedovalci in še nekateri posamezniki iz slovenske skupnosti v Melbournu. Seveda se vsem ni bilo mogoče udeležiti, so pa poslali čustvena in ganljiva opravičila.

Dan praznovanja je bil tik pred nami. V nedeljo, 26. junija 2011, na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi, so pred cerkvijo vrh stopnic papolale zastave, kot priča, da to ni bil navaden dan. Pripravljene so bili društveni oltarji, pred oltarjem v cerkvi bandere in cvetje, dvorana pod cerkvijo je bila v prazničnem pričakovanju primerno pripravljena in okrašena, na stranskih stenah razstavljena zgodovina bitke za Slovenijo.

Prvi del praznovanja je bila zahvalna sveta maša za našo domovino. Kljub številni odsotnosti rojakov na dopustu v Sloveniji je bila cerkev nabito polna. Sledila je tradicionalna telovska procesija v sodelovanju SD Melbourne, SD Ivan Cankar - Geelong, SD Planica, SD Jadran in SD St.Albans. Pred Domom matere Romane smo slavno zapeli himne in dvignili zastave, najprej avstralsko, nato slovensko in evropsko. Procesija se je vila naprej z molitvijo, pesmijo in prošnjami ob oltarjih posameznih že omenjenih društev.

Nadaljevalo se je s kulturnim programom, ki je bil zamisel in priprava Drage Gelt OAM, kot to lahko stori le ona. Istega je tudi sama lepo opisala. Čestitam in občudujem Drago za njeni talent in za njeno zagnanost. Pozornost prisotnih je priča, da je tudi publika cenila njen trud. Dvorana je bila spet polno zasedena, opravičujemo se rojakom, ki se zaradi pomanjkanja sedežev v dvorani proslave niso mogli udeležiti.

Med kulturnim programom je začasni odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije, dr. Zvone Žigon, podal priznanja in zahvalo Simonu Špacapanu in Stankotu Prosenaku za njuno delo, kot predsednika SNS, ter doprinos k uspešnemu delovanju Slovenskega narodnega

sveta Viktorije s ciljem mednarodnega priznanja Republike Slovenije. Enako priznanje je prejel še Štefan Merzel, kot blagajnik in predsednik SNS, nahajajoč se v Sloveniji, sicer na uradu ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu, osebno od ministra dr. Boštjana Žekša.

Priznanje in zahvalo Republike Slovenije je prejel tudi Paul Filing. Pred dvajsetimi leti je bil zvezni poslanec v Canberri in tajnik odbora Parliamentarians for Croatia and Slovenija.

Predstavljena je bila nad 800 strani debela knjiga *Od Sanj do resničnosti – From Dream to Reality*, spet delo Drage Gelt OAM; veliko neprespanih noči. Knjiga vsebuje ogromne dokumentacije, slik in dokazov kako zelo smo Slovenci širom Avstralije bili aktivni, zagnani in požrtvovalni v času bitke za priznanje Slovenije, ter osebne misli mnogih posameznikov. Knjiga je zgodovinskega značaja, zato tudi toliko bolj zanimiva in pomembna. Sledilo je kosilo in ogled razstave ter DVD-jev. Zraven DVD-eja Florjana Avserja o Bitki za Slovenijo, sta bila naogled še dva DVD-eja katera vsebujeta poročila avstralskih medijev pred dvajsetimi leti, last Ludwiga Tušek in Anice Markič. Na stranskih stenah dvorane pa zgodovina v sliki in besedi iz avstralskih časopisov in drugo, iz Viktorije, Tasmanije, South Australije in Western Australije, prav tako iz časa ko je Slovenija razglasila samostojnost. Na ogled je tudi nekaj izvodov Slovenskega Pisma in nekaj knjig. Razstava časopisnih izrezkov, pisem in slik bo ostala na ogled do tretje nedelje v avgustu.

V Sloveniji je uradno zastopal Slovence, ki so bili del bitke za Slovenijo v Viktoriji, še posebno Slovenski narodni svet Viktorije, sodelavec Vinko Rizmal. V parlamentu Slovenije je prebral poročilo o našem trdnem delu pri boju za priznanje Slovenije in o osebnih spominih.

Tako je mimo praznovanje 20-letnice samostojnosti naše domovine. Nikakor ne morem mimo lastnega premišljevanja in obujanja spominov. Po dvajsetih letih sem ponosna, da sem bila del telesa, članica Slovenskega narodnega sveta Viktorije, s sodelovanjem moža, pa čeprav od strani nekaterih rojakov zasmehovana. Ponojna sem, da sem na neki malenkostni način tudi jaz nekaj doprinesla. Kako naj pozabim na neprespane noči, pozne sestanke, protestne shode, prevajanja poročil, pisem in odgovorov, telefonskih klicev, pisem parlamentarcem, medijem, številnim ambasadam, kdor nam je nudil le sekundico časa. Vsak trenutek je bil dragocen in bogato poplačan, ko je bila Avstralija prva prekomorska država, ki je priznala Slovenijo 16. januarja 1992. Sledila je ena najuspešnejših proslav, praznovanje mednarodnega priznanja neodvisne Slovenije v Malvern Town Hall-u, v prisotnosti posebnega gosta, takratnega obrambnega ministra, Janeza Janšea, bojkotirana od večine predstavnikov slovenskih društev v Melbourneu. Janez Janša je to slovestnost ocenil (po skoraj dvajsetih letih) v knjigi *Drage Gelt* kot izjemen večer, proslavitev katere bi bila vesela katerakoli osrednja državna slovestnost ob dnevu državnosti v Ljubljani.

Slovenski narodni svet Viktorije, skupaj s pokojnim p.

Bazilijem, je bil enden najbolj aktivnih organizacij v Avstraliji v najbolj kritičnem času novorojene neodvisne Republike Slovenije. Presenetilo me je dejstvo, da kljub številnim praznovanjem po Sloveniji, nikjer nisem zasledila omembe vredno delo in zasluge takratnih voditeljev države, kot so Lojze Petrlje in Janez Janša. Žalostno. Slovenija, uspešno naprej v novo desetletje!

Anica Markič

Letošnje leto je posebno prav zaradi jubilejnega praznovanja 20-letnice samostojne RS.

Dvajset let je minilo od zgodovinskega trenutka, ko so se v Sloveniji soglasno odločili, da postanejo neodvisni od države Jugoslavije – dvajset let, odkar je prvič ponosno zaplapolala nova slovenska zastava, brez zvezde, z grbom, in dvajset let, odkar je mogočno zadonela Prešernova **Zdravljica**, kot himna nove, mlade in suverene države Slovenije.

Tudi v Avstraliji smo praznovali ta pomembni jubilej v vseh večjih mestih: Melbourneu, Sydneyu, Canberri, Brisbaneu, Perthu, Adelaidi in Hobartu.

Za letošnje jubilejno praznovanje v Melbourneu, v Verskem in kulturnem središču v Kew, smo se začeli pripravljati že lansko leto; pripravljalni odbor za to praznovanje pa se je prvič sestel v začetku marca letos: p. Ciril A. Božič OFM OAM, Draga Gelt OAM, Lenti Lenko OAM, Simon Špacapan, Stanko Prosenak, Štefan in Milena Merzel, Vinko Rizmal, Andrew Fistrič in Anica Markič, ki je postala tajnica odbora. Za častnega predsednika pripravljalnega odbora smo prosili Paula Filinga, ki je pred 20 leti bil tajnik odbora Parliamentarians for Croatia and Slovenia in z veseljem je sprejel. Sestavili smo pismo, povabilo na slovesno praznovanje slovenskim društvom v Viktoriji, posameznikom in nekdanjim avstralskim parlamentarcem. Koordinatorica kulturnega programa je bila Draga Gelt, Anica Markič pa je prevzela ureditev razstave dokumentacije, fotografij in filmov iz časa bitke za Slovenijo.

Za to slavlje smo Anica in Lojze Markič in Draga Gelt pripravili veliko razstavo po stenah v dvorani, ki je vsebovala zgodovinske zapise iz Viktorije, Tasmanije, Južne Avstralije in Zahodne Avstralije.

Na oder smo pripeli trobojnico, ki je ponosno čakala na začetek programa v nedeljo, 26. junija, po slovesni sveti maši, po dviganju avstralske, slovenske in evropske zastave pri Domu Matere Romane in po telovski procesiji, ko so gledalci prišli v lepo okrašeno dvorano, z belimi prti, slovenskimi in avstralskimi zastavicami in rožmarinom v vazah.

Anita Fistrič, ki je povezovala program, je opozorila poslušalce in jim dala nekaj navodil.

Program smo začeli ob 12. uri. Mlada vnukinja Anice in Lojza Markiča, Julie Markič-Smith je ob soju obločnice, ki jo je odlično uravnaval Nick Gregorič, ob melodiji **Slovenec sem**, na klavirju jo je igral Lenti Lenko OAM,

ponosno nesla slovenski grb proti odru. Pri stopnicah sta jo pričakali Evie Johnson in Natalie Bratina – vse tri oblečene v bela oblačila in, ko so se obrnile proti publiku in dvignile grb, je zadonela melodija slovenske himne, odprla se je zavesa in deklice so slavnostno pripele grb na zastavo, ki je bila s tem popolna, slovenska.

Anita Fistrič, ki jo je obsijala luč obločnice (Anita je dala idejo, da uporabimo obločnice – spot lights), kot tudi zastavo v ozadju, je recitirala Prešernov verz iz Zdravljice: *Edinost, sreča, sprava k nam naj nazaj se vrnejo; otrók, kar ima Slava, vsi naj si v róke sežejo, de oblast in z njo čast, ko préd, spet naša bode last!*

Na oder je Anita povabila patra Cirila za pozdrav gostom in obiskovalcem in prvi je spregovoril The Hon Andrew McIntosh MP, ki je zastopal viktorijskega premiera Teda Baileuja. Poudaril je pomembnost tega praznovanja in čestital slovenski skupnosti za tako odločilen trenutek v svoji zgodovini.

Za njim je spregovoril dr. Zvone Žigon, od katerega smo se ta dan tudi poslovili z darilom – vrnil se je v Slovenijo, ko je mesto slovenskega ambasadorja v Canberri prevzel dr. Milan Balažič.

Dr. Zvone Žigon je izročil Simonu Špacapanu, prvemu predsedniku Slovenskega narodnega sveta Viktorije, posebno priznanje Urada Republike Slovenije za njegovo požrtvovalno delo v času osamosvojitve pred 20 leti. Priznanje je dobil tudi Stanko Prosenak, drugi predsednik SNS-a (Stanko je na dopustu v Sloveniji in priznanje je zanj sprejela Anica Markič), in pa Štefan Merzel, blagajnik in predsednik SNS-a, ki mu je priznanje podelil minister dr. Boštjan Žekš v Ljubljani na Uradu za Slovence po svetu.

Stan Penca, predsednik Slovenskega društva Melbourne, je spregovoril kot predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije o svojem sodelovanju in govoru na demonstracijah pred parlamentom v Melbourneu.

Anica Markič je prebrala opravičila posebnih gostov: Prof. The Hon. Garetha Evansa AM QC, ministra za zunanje zadeve pred 20 leti, Garyja Moora, advokata mednarodnega prava, ki je sodeloval pri lobiranju s parlamentarci in pri prevodu slovenske ustave v angleščino, ki je bila predana avstralskemu parlamentu in opravičilo The Hon. Paula Filinga, ki je v svojih besedah izrazil spoštovanje do Slovenije in njenega vodstva. Slovenijo je tudi osebno obiskal v času vojne na Hrvaškem.

Ob spremljavi slovenske narodne pesmi **Gor čez izaro**, je Anita brala zgodovinski pregled dogodkov slovenske demokratične zveze, ki je obstajala od 7. do 14. stoletja v Karantaniji, o demokratičnem ustoličevanju na Gosposvetskem polju in poudarila pomembnost teh demokratičnih volitev, saj je to ustoličevanje omenil papež Julij II. leta 1509, francoski politični filozof Jean Bodin v knjigi **Treatise on Republican Government** (1576) in, kar je najvažnejše: ustoličevanje je naredilo velik vpliv – Američan Thomas Jefferson, pisatelj **American Declaration of Independence** (ameriška deklaracija o samosto-

jnosti) je to uporabil to kot zgled demokratičnih volitev! Slovenija je kljub dolgoletni germanizaciji ohranila slovenski jezik, svojo kulturo in zavednost.

Dr. Paul in Dr. Alenka Paddle sta zapela koroško pesem, **Meglice nad jezerom**, ki opeva lepoto Koroške in v melodiji je bila vlita vsa toplina in ljubezen do te lepe dežele, ki spada sedaj pod Avstrijo.

Anita je prebrala pesem o kralju Samu, ki je v 7. stoletju združil Slovence in prebivalce Moravske, Slovaške, Spodnje Avstrije in Karantanije v Samovo kraljestvo. Ivan Kobal, rojak iz Sydneya, je v svoji pesmi klical kralja Sama, naj se prebudi in spet zbere Slovence, da postanejo ponosen narod.

Pesem je prebral v slovenskem jeziku Ivan Horvat, v angleškem pa Andrew Fistrič.

Pa je že Lenti nežno igral pesem **Tam kjer teče bistra Zila** in Anita je nadaljevala zgodovinski uvod, ki je obeležil marčno revolucijo leta 1848, prve tabore in program Zedinjene Slovenije, ki je zahteval združitev slovenskih dežel, enakopravnost slovenskega jezika v uradih in nasprotovala unifikaciji habsburške monarhije z nemško konfederacijo.

Fran Levstik je v svoji pesmi **Molčimo!** izrazil stanje Slovencev, ki si nikoli niso upali povedati glasno, kaj zahtevajo, a so končno zakričali, kaj hočejo. Pesem je v slovenskem jeziku prebral Vlado Godec, v angleškem Andrew Fistrič. Skupina nastopajočih ter pevski zbor smo kot slovensko ljudstvo v ozadju odmevali: Molčimo! in Kričimo!

Med pesmijo **Lipa zelenela je**, je Anita izrekla Gregorčičev klic:

Le vstani, vborni narod moj, do danes v prah teptan.

Pepelni dan ni dan več Tvoj, Tvoj je – vstajenja dan!

Prebrala je besedilo o Majniški deklaraciji leta 1917 in da so Slovenci leta 1918 postali del Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Leta 1920 je koroški plebiscit odločil, da je veliko Slovencev ostalo v Avstriji.

V začetku 1921 skupina slovenskih izobražencev zahteva ustavno zagotovljeno avtonomijo za Slovenijo, ki edina lahko omogoči gospodarski, socialni in kulturni razvoj; razne skupine so se tako začele izrekati za avtonomijo Slovenije in za federacijo.

Opozicijska stran je 8. maja 1989 predstavila javnosti **Majniško deklaracijo 1989**, ki je izrazila zahtevo po suverenosti slovenske države in samostojnem odločanju; v **Temeljni listini Slovenije**, predstavljeni 22. junija 1989.

Pater Bazilij Valentin OFM, MBE, ki je skoraj vse življenje žrtvoval za Slovence v Avstraliji, je zapisal o samostojni Sloveniji:

“Ponosen sem in globoko v srcu hvaležen dobremu Bogu, da nam je dal dočakati slovensko pomlad, narodovo vstajenje, pri tem pa dal tudi nam v daljni Avstraliji priložnost, da smo doprinesli svoje za samostojnost Slovenije.

Vsa leta prej so nas doma krivično dolžili, da ‘ne ljubimo domovine’, ker smo - večina begunci pred diktaturo -

izražali svoje demokratično mnenje o režimu enoumja, ki je dušil Slovenijo.

S svojim nesebičnim delom in vztrajnostjo za svobodno in samostojno Slovenijo pa smo dokazali, kako pri srcu nam je rodna domovina, ki je vredna vse naše ljubezni in naših naporov ter je nima nihče pravice istovetiti z režimom.

Želel bi samo, da bi tega duha slovenskega bratstva nikoli ne izgubili - ostal naj bi med nami ter nas družil v močno narodno skupnost zavednih Slovencev in obenem tudi dobrih državljanov naše druge domovine Avstralije. Za vse to bodimo Bogu iz srca hvaležni.“

Ljubica Postružin zaradi bolezni ni mogla prebrati spominov patra Bazilija, zato jih je prebrala v slovenskem jeziku Draga Gelt, v angleškem pa Andrew Fistrič.

Med branjem je Lenti igral Slomškovo pesem **V nebesih sem doma**.

Anita je napovedala Anico Markič, ki je prebrala spomine na čas osamosvojitve Slovenije in bitko za priznanje Slovencev v Melbournu.

Anita je nadaljevala: Ljubezen do domovine je izražena v mnogih slovenskih pesmih.

Kot pravi Simon Gregorčič v svoji pesmi *Zedinjena Slovenija*: *Ne bo nas več tujčin teptal, ne tlačil nas krvavo; naš rod bo tu gospodoval, naš jezik, naše pravo! Mi tu smo gospodarji!*

Ljubezen do Slovenije sta v pesmi **Ljubezen do domovine** izrazili Leah in Melissa Fistrič, ki sta pesem odlično zapeli. In kaj pomeni biti Slovenec? Slovenec biti – tako pomembno.

Pesem Toneta Kuntnerja je v obeh jezikih prebrala Frances Johnson Urbas:

Slovenec biti, slovensko ljubiti, - ni drugega, kot slovensko misliti, slovensko peti in govoriti, slovensko ljubiti, - pa s srcem čutiti slovenski svet, hiše, gozdove, polja, ljudi, tako čutiti, da ne moreš, ne moreš brez njih.

Anita je povedala o uspehih Republike Slovenije: NATO, EU in kako Slovenija uživa spoštovanje mnogih dežel na svetu. Cerkveni pevski zbor pod vodstvom Metke McKean je zapel pesem **Slovenska dežela** – lepo pesem, ki poudarja lepoto naše dežele pod Triglavom, njeno bogastvo in njen ponos.

Pa sta se že vrnila na oder Paul in Alenka in zapela začetni verz v pesmi **Slovenec sem**. Vsi nastopajoči in še nekateri udeleženci v dvorani smo se jima pridružili. V sklepni točki smo ponosno in glasno povedali, da smo Slovenci:

Slovenec sem! Slovenec sem!

Tako je mati d'jala, ko me je dete pestovala.

Zatorej dobro vem:

Slovenec sem! Slovenec sem!

Slovenec sem! Slovenec sem!

Od zibelj do groba ne gane moja se zvestoba.

S ponosom reči smem:

Slovenec sem! Slovenec sem!

Vsem nastopajočim se je pridružil p. Ciril, se zahvalil za skrbno pripravljen in odlično

izveden program, ki so ga bogato poudarile obločnice in druge luči, da so bile misli in izreki še bolj jasni, pesem bolj občutena in glasba še bolj čuteča in nežna.

Anita Fistrič je odlično povezovala program. Nick Gregorič je odlično obvladal obločnice, da so bile točke in povezavalka poudarjene. Simon Grilj je skrbel za ozvočenje in splošno razsvetljavo na odru.

Gradivo je zbrala in napisala Draga Gelt, pri angleškem prevodu je sodelovala Anita Fistrič. Seveda brez dobro pripravljenih nastopajočih program ne bi uspel.

Lenti Lenko OAM je mojstrsko obvladal klavir in gledalci so bili ves čas zelo pazljivi in pozorni, da je vsaka beseda res lahko dosegla in ganila vse.

Dr. Zvone Žigon je izročil Simonu Špacapanu, prvemu predsedniku Slovenskega narodnega sveta Viktorije, posebno priznanje Urada Republike Slovenije za njegovo požrtvovalno delo v času osamosvojitve pred 20 leti.

Priznanje je dobil tudi Stanko Prosenak, drugi predsednik SNS-a (je bil na dopustu v Sloveniji in priznanje je zanj sprejela zanj Anica Markič) in Štefan Merzel, blagajnik in predsednik SNS-a, ki mu je priznanje podelil dr. Boštjan Žeks v Ljubljani, na Uradu za Slovence po svetu.

Po končanem programu je pater Ciril predstavil knjigo Drage Gelt **Od sanj do resničnosti – kroniko delovanja Slovencev v Avstraliji v času osamosvojitve** – knjigo, ki vsebuje 852 strani (48 strani je bilo treba odvzeti, ker knjigovez ni mogel vezati več strani, ne da bi naredil dve knjigi).

Pater Ciril je lepo predstavil knjigo in povabil Drago na oder, Frances Johnson v gorenjski narodni noši ji je predala šopek orhidej.

Pater je poklical na oder melbournškega nadškofa dr. Denisa Harta, ki je zmolil pred kosilom, čestital slovenski skupnosti in tudi dobil darilo za rojstni dan in obletnico škofovske službe. Že med kosilom je pater Ciril predstavil DVD Florjana Auserja **Bitka za Slovenijo**, ki je predstavila pogovore in spomine nekaterih Slovencev v času osamosvojitve, kot tudi kratek zgodovinski pregled in vojno v Sloveniji. Ljudje so si v dvorani z zanimanjem ogledovali razstavo na stenah, saj je bila prikazana ogromna dokumentacija iz časa osamosvajanja in bitke za Slovenijo, kot tudi veliko povečanih fotografij z demonstracij, praz-

novanj in srečanj. Veliko zgodovinskih trenutkov je bilo zapisanih v tej dokumentaciji. Tudi DVD-ja Anice Markič in Ludwiga Tuška o poročanju avstralske televizije v času vojne v Sloveniji sta pritegnila veliko pozornosti in mnogi so izrazili željo, da bi radi kupili kopije, kar bo urejeno v prihodnosti. Razstava bo odprta v dvorani do srede avgusta. Pater se je po kosilu zahvalil Stojanu in Veri Brne za darovane klobase za kosilo. Oba sta se po mikrofону zahvalila za pozornost: cvetje in kapljico.

Ob koncu se želim zahvaliti vsem nastopajočim za

odlično izveden program, Aniti Fistrič za povezovanje, Katarini Vrisk za vodstvo odra (stage managing), Mariji Anžič za lepo ikebano s številko 20 iz rdečih nageljnov na lepem zelenem ozadju, vsem, ki ste pomagali pri pripravi odra, razstave – posebno Anici in Lojzetu Markiču, Nicku Gregoriču in Simonu Grilju, Veri in Stojanu Brnetu in vsem sodelavcem, kot tudi Natashi Satler in Frances Johnson, ki sta sprejemali goste v narodnih nošah pri vratih in jim pripenjali majhne značke slovenskih zastavic.

Draga Gelt, Melbourne

DOGAJANJE PRI SLOVENSKEM KLUBU JADRAN

Piše Marija Iskra

Praznovanje 20-letnice RS

Krovna organizacija slovenskih društev (Svet slovenskih organizacij Viktorije) je organizirala skupno proslavo pri slovenskem klubu Jadran v počastitev 20-letnice samostojnosti RS. Proslava je bila v soboto, 25. junija 2011 popoldne. Po prihodu gostov je predsednik kluba Stojan Brne pozdravil in zaželel vsem prijeten dan. Pater Ciril Božič je blagoslovil zastave, ki so jih slovesno prinesli na oder Nino Valenčič, Franc Iskra, Milan Ogrizek in Andrey Carmody. Nagovorili so nas začasni odpravnik poslov dr. Zvone Žigon, predsednik SSOV in še drugi govorniki. Program sta povezovala Roland Carmody in Lucija Srnec. V kulturnem programu so nastopili: pevski zbor Planika in ukrajinski zbor Hoverla, ki jima je dirigiral Roland Carmody, ter Kvartet Jadran (Nino Burlovič, Emil Kalčič, Ivan Valenčič, Marijan Vihtelič).

Lucija Srnec je prebrala nekaj misli o Sloveniji. Marija Iskra je recitirala pesem Marcele Bole o Sloveniji, Nino Valenčič je pripravil kratko zgodovino o Sloveniji. Ana Tegelj in Helen Trinnick sta odlično zapeli slovensko in avstralsko himno in nekaj slovenskih domovinskih pesmi. Dvorana je bila zelo lepo okrašena. Na mizah so bili nageljni z rožmarinom, na stenah napisi in slike Slovenije. Tudi skupina žensk v narodnih nošah je popestrila praznova-

Priznanje Urada Vlade Republike Slovenije so prejeli: Romana Žetko, Jožet Caf JP in Roland Carmody.

nje (**fotografija levo spodaj**). Pripravili smo tudi razstavo o Sloveniji, knjige, razglednice, razne podatke o Sloveniji in veliko časopisnih člankov iz obdobja, ko se je Slovenija osamosvajala. Po končani proslavi smo se zabavali in zaplesali ob zvokih glasbene skupine Melodija. Udeležba je bila odlična. Za lačne so poskrbele pridne gospodinje, za žejne pa ustrezljivi natakariji. V nedeljo, 12. junija, smo imeli na Jadranu delavno akcijo. Veliko nas je prišlo in smo zemljišče lepo in temeljito očistili, prav tako notranjost poslopja. Na koncu dneva je izgledalo, kot da je posijalo sonce. Naše gospodinje so poskrbele, da nismo bili lačni in ne žejni. Predsednik kluba Stojan Brne se je ob koncu vsem lepo zahvalil in pohvalil še druge pomočnike, ki niso člani kluba Jadran, pa so vseeno prišli pomagat.

Po okusnem kosilu smo imeli kuharski tečaj. Draga Vadnjal nam je zelo preprosto, nazorno pokazala, kako pripravimo in cvremo krofe. Ker je sedaj zima, smo tečaj pripravili v mali kuhinji v Kirnovi koči, ker je tam topleje kot v veliki kuhinji kluba. Za vzhajanje testa za krofe je

potrebna prava temperatura. Ker pa je kuhinja majhna, smo dali prednost gostom, domači tako ali tako vidimo Drago pri pripravi krofov ob raznih priložnostih. Krofi so bili izredno lepi in okusni.

V mesecu juliju sta Romana Zetko in Zlata Vitez organizirali avtobusni izlet, Božič v juliju, na Mt. Dandenong. Šli smo na božično kosilo v restavracijo 'Cucoo'. Kosilo je bilo odlično. Za razvedrilo je bilo tudi poskrbljeno. K temu so pripomogli tudi naši pevci (nekaj članov pevskega zbora 'Planika'), ki so se jim pridružili tudi drugi. Navdušenje vseh gostov je bilo veliko. Hvaležni so bili tudi lastniki restavracije, saj je petje pripomoglo k lepšemu vzdušju na splošno. Izlet je popestrilo tudi hranjenje ptic v gozdu Mt. Dandenong. Torej, lepo smo se imeli. Hvala!

Kuharice za leto 2010 in 2011.

Odbor kluba Jadran.

Slovenija kot neodvisna, samostojna država

Na zahodnem koncu Melbourn je bil Klub "Jadran" izbran od petih naših društev za gostitelja praznovanja 20-letnice samostojne Republike Slovenije. V zimskem popoldanskem soncu, 25. junija 2011, smo se člani in prijatelji slovenske besede zbrali, veselo pozdravili in sprejeli v svojo sredo naše goste.

Gostje tega velikega dne so bili: p. Ciril A. Božič OFM, OAM, predsednik SSOV, Stanko Penca, začasni odpravnik poslov na veleposlaništvu Republike Slovenije v Canberri, dr. Zvone Žigon, častni gost in vodja opozicijske stranke David Andrews, županja mesta Hume-a Helena Patsikatheodorou, voditeljica slovenskega pro-

grama na radiu 3ZZZ, Meta Lenarčič. Navzoči so bili tudi vsi predsedniki ali predstavniki slovenskih društev: Jože Ramuta, predsednik ASC in SA Ivan Cankar Geelong Inc., Branko Kojc iz SSA St Albans Inc. in Milan Kokolj, predstavnik SAC & SA Planica Springvale Inc.

Za Rolandom Carmodyjem je spregovoril predsednik Slovenskega Kluba Jadran, Stojan Brne, ki je z vsem spoštovanjem poudaril namen praznovanja 20-letnice od tistega dne, ko je zaplapolala prva slovenska zastava in, ko je zadnji vojak Jugoslovanske armade zapustil slovensko ozemlje. Koliko vse to pomeni tudi nam izven rojstne domovine – Slovenija, zdaj neodvisna, samostojna

država in tudi članica EU. Vse to in še več smo potrdili z bučnim aplavzom.

Pater Ciril je blagoslovil vse občestvo in tudi spregovoril o pomembnosti 25. junija, o cerkvenem življenju in nenehni molitvi in delu za mir in blagostanje, ko je slovenski narod pred dvajsetimi leti začel živeti tihe dolgoletne sanje naših prednikov in so se uresničile besede velikega pesnika Franceta Prešerna v Zdravljici: "Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat' dan, da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregan, da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak..." Po blagoslovu in nagovoru smo zmolili očenaš. Slovensko in avstralsko himno sta v duetu zapeli Anna Tegelj in Helena Trinnick.

Dr. Zvone Žigon je prav v tem slovesnem času končal svoje poslanstvo v Canberri in je dejal, da je bil vesel sodelovanja s slovensko skupnostjo v prostrani Avstraliji. Novo službo bo nastopil v Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, tako rojaki, ki živimo po svetu, ne bomo imeli večjih težav, ko bomo urejali želje ali formalnosti. Slovenska skupnost je podarila dr. Zvonetu darilo - didžiridu v spomin na našo Avstralijo. Ker je sam dober pevec in glasbenik, bo lahko kaj zaigral in se nas spominjal.

Gospod David Andrews MP je poudaril pomembnosti dneva tudi v očeh avstralske vlade in delež vseh nas, ki živimo tukaj in smo del avstralskega življenja. Velika večina se nas je priselila v to novo deželo pred 50 leti in več, tukaj na rdečem kontinentu smo si ustvarili nov dom, družine, skupnosti in živeli v prostosti. Gospod Stanko Penca, predsednik SSOV, je pomenljivo orisal delovanje – "dobrobit" slovenske skupnosti pod Južnim križem in v Viktoriji v vseh 56 letih, ki je sad pridnih rok delavnih rojakov tako doma, kot v slovenski skupnosti v Avstraliji.

V Viktoriji smo zgradili pet slovenskih domov, cerkev in versko središče, tudi "Dom Matere Romane". Neizmerna ljubezen in spoštovanje do slovenske besede in kulture rodne domovine Slovenije ostaja in jo gojimo naprej.

Dr. Zvone Žigon je v imenu Urada Vlade Republike Slovenije podelil priznanja za dolgoletno delo in sodelovanje s slovenskimi društvi Romani Žetko, Jožetu Cafu JP in gospod Rolandu Carmodyju. Čestitamo!

Lenti Lenko OAM se ni mogel udeležiti proslave, je pa napisal pismo v imenu druge, tretje in že četrte generacije mladih, o mišljenju, prisotnosti in delu za slovensko skupnost v Avstraliji (pismo objavljamo na strani 10). Upajmo, da se bo kaj premaknilo v prid mladih in naše zgodovine, ki jo počasi in z bolečino v srcu zapuščamo. Upamo in želimo, da ponovno posije sonce na srca tudi tistih, s ka-

terimi smo skupaj gradili slovenske domove, cerkve, kapelice in še več – gradili smo in moramo gojiti ljubezen do slovenskega jezika in do stare domovine Slovenije, skrbeti za lepoto jezika, naše kulture in domovine!

V kulturnem programu so sodelovali še: Pevski zbor "Planika" pod vodstvom Rolanda Carmodiya, Deklamacija Lucije Srnec, *Rojstni dan Slovenije*, Ukrajinski pevski zbor "Hoverla", Jadran Kvartet: Nino Burovič, E. Kalčič, Nino Valenčič, Marijan Vihtelič.

Maria Iskra je deklamirala pesem Marcele Bole, *Pomladna Slovenija*; Pevski duet - Anna Tegelj in Helena Trinnick. Veseli večer smo preživeli ob pristni slovenski hrani, tudi dobrih flancatov ni manjkalo.

Ansambel "Melodija" v popolni zasedbi pa je spravil na noge še tako zaspano družbo. Začetna skladba ansambla bratov Avsenik "Na Golici" je zadonela po dvorani, da že dolgo ne tako.

Doživetje in sama prireditev nam bo ostala v trajnem spominu - spominu na 20-letnico samostojne Republike Slovenije, daleč od Triglava, v srcu vsakega rojaka, ki živi zunaj domačega ognjišča! **Meta Lenarčič**

The Launch of From Dreams to Reality chronicle of Activities of Slovenians in Australia at the Time of Slovenian Independence compiled by Draga Gelt

On the 12th July 2011 a momentous event was hosted by Monash University for an esteemed colleague of the Monash Science centre. This colleague is our very own Slovenian Community's, well known, respected and hard working cultural leader, **Draga Gelt OAM**, who has worked at Monash for 27 years.

As the title above explains it was the "launch" of her latest project for the Slovenian Community, a book, which is a chronicle of the activities of Australian-Slovenians leading up to and at the time of, the *historical event of Slovenia's Declaration of Independence*.

This is not your average 300 page "book" but an 800 plus page "chronicle" titled, "From Dreams to Reality". The work, time and expertise of Draga Gelt were highlighted and honoured at this evening by both, **Professor Patricia Vickers-Rich** and **Alfred Brežnik AM**, (The Hon. Consul General of Republic of Slovenia for NSW). The evening's proceedings also included a greeting by **His Excellency Dr Milan Balažič**, the newly appointed Ambassador-designate for the Embassy of the Republic of Slovenia, Canberra, who attended with his partner Nina. He read a formal and first-hand account of the country's events of that time. He also extended the Slovenian Government's recognition and gratitude to Draga, for embracing and completing this project for the celebrations of the 20th Anniversary of Slovenia's Independence.

The launch was attended by invited guests from the Slovenian community in Melbourne and Monash University. Draga's proud children Frances and Eric with their families were also there to celebrate the recognition of their

mother's/grandmother's achievement.

In her speech Draga humbly accepted, with thanks, the recognition and honour bestowed upon her this evening, but she also expressed her heartfelt thanks to everyone that assisted her in gathering information for this book. She spoke of her passion for Slovenia and the emotions of fear and anxiety that she felt at the time of the unrest, both for her country and for her family there. She thanked her children for their support over the years.

As the formalities concluded the guests felt compelled to end the proceedings with a Slovenian tradition, a spontaneous rendition of *Kol'ko kaplic* for her. To end, Draga was presented with flowers. Gifts unique to the Monash Science centre were also presented to Special guests, His Excellency Dr. Milan Balažič, his partner Nina and to Alfred Brežnik.

Following the launch her guests were invited by Prof. Patricia Vickers-Rich (who led the proceedings for the evening) to mingle and to peruse Draga's other works on display, mainly books, but also included the displays in the science centre which have been the work of Draga as a Computer Graphic Artist at the Monash Science centre. It was an honour to have been invited to witness firsthand the recognition Draga so deserves for her **selfless and altruistic** work in our community especially in the cultural area, having both been involved with Draga in many of the cultural activities in our community over the years.

Congratulations to you Draga!

Čestitamo ti Draga in vse najboljše za delo v prihodnosti.

Andrew and Anita Fistic

Aged Care Director of Nursing (DON) – Kew Melbourne

Are you a dynamic, people focused and systems oriented person?

If you're the experienced **manager we're looking for you'll be a great communicator, have attention to detail, understand aged care standards and finance, and be an effective problem solver.**

Mother Romana Home is waiting for you to lead and manage its team of residents and staff.

THE COMPANY

A 30 bed ageing in place, Slovenian community aged care Home.

THE ROLE

The Director of Nursing reports directly to the Board of Trustees on behalf of the Franciscan order of Friars Minor. On a day to day basis your focus will be on: Managing and developing staff, Ensuring adherence to accreditation standards and meeting regulatory requirements, Capitalising revenue, managing the budget, working towards performance benchmarks and Above all maintaining a high level of care and services to our residents in a warm and friendly environment.

THE PEOPLE WE LOOK FOR

To be successful in this role, you will have: Current Registered Nurse registration with AHPRA; Experience and/or qualifications in Gerontology and aged care management; An excellent knowledge of ACFI, Demonstrated ability to organise work; meet deadlines and resolve problems; Demonstrated ability to work within a quality framework and enhance systems and procedures; Ability to liaise and work closely with staff, residents and stakeholders; **A sound working knowledge of budgets, finance and in particular aged care funding and bonds management; A commitment and sensitivity to values and mission of the Home.**

THE REWARDS

This is a full time position with a good salary package based on experience and qualifications, with the availability of salary packaging!

If you believe this is you, APPLY NOW for the opportunity to demonstrate why, by sending your expression of interest and CV to Slovenian Mission PO BOX 197 Kew Victoria, today.

The wisdom of a child

My 6 year old daughter, Evie, enjoys reading from the Bible's New Testament and is particularly fascinated with the life of Jesus. A few nights ago, she asked me if I would like to hear the story of *The Good Samaritan*, after she had been learning about it at school that day.

Once Evie had located the passage in the Bible, the powerful story began to unfold: Jesus is once again questioned by a teacher of the law when asked, "Teacher, what must I do to receive eternal life?" Jesus replied by asking the man "What do the Scriptures say and how do you understand it?"

The man answered: "Love the Lord your God with all your

heart, with all your soul, with all your strength and with all your mind. Love your neighbour as you love yourself." Jesus agreed and told the man that he would live if he did this. But the teacher of the law went further to justify himself by asking Jesus, "Who is my neighbour?"

Jesus then tells the story of *The Good Samaritan*: a man is savagely beaten by robbers and left to die by the side of the road. My daughter Evie reads on to the next part of the story, where a priest happened to be going down that same road and when he saw the beaten man, passed by on the other side. Upon reading this, she turns to me very solemnly and remarks, "That's very rude what that priest did, Mummy. Pater Ciril would never do that!"

Indeed, my child, indeed. **Frances Johnson-Urbaš**

Dobrodelni piknik za Radio 3ZZZ

V nedeljo, 5. junija 2011, smo imeli v verskem središču v Kew dobrodelni piknik za Radio 3ZZZ. Zahvaliti se moramo p. Cirilu A. Božiču OFM, OAM in laični misijonarki Mariji Anžič za vso podporo, najem dvorane, kuhinje in za vse lepe ter spodbudne besede, ki smo jih bili deležni ta dan in, ki smo jih deležni skozi vse leto.

Med prisotnimi so bili: Peter Mandelj OAM in žena Iva; Draga Gelt OAM; Stanko Penca, predsednik SSOV, predsednik SDM in executive member of Ethnic Community Council of VIC; Stojan Brne, predsednik SD Jadran; Jože Ramuta, predsednik kluba Ivan Cankar Geelong; Lojzka Kuhar in Jože Matkovič; Branko Kojc, predsednik SD St. Albans; Lenti Lenko OAM, radio SBS in nekdanji sodelavec na 3ZZZ. V imenu skupine 3ZZZ se zahvaljujemo vsem slovenskim društvom ter njihovim članom:

SDM, Planica, Jadran, Geelong in St. Albans. Srečni in veseli smo, da lahko ljudem, ki nas poslušajo, posredujemo dobre in prijazne besede. Hvala vsem, ki ste kupili loterijske listke in hvala Tilki Lenko za pomoč pri prodaji. Hvala kuharicam za pripravljeno hrano in društvu sv. Eme za darilo ter Anici Smrdel za pripravo odra. Iskrena hvala fantom iz

ansambla »Melodija«, ki so poskrbeli za glasbeni program: Maxu Vojvodi, Branku Kojcu, Francu Verku, Alojzu Dominku in Graham Boundayu. Fantje so zaigrali tako dobro, da se jim je potem pridružila še Helena Trinnck. Hvala vsakemu posebej za njegov prispevek. Presenečenja, priznanja, za prostovoljno delo na radiu 3ZZZ, pa so bile deležne: Katarina Peršič, za njeno 16 letno delo; Sonja Rupnik za 14 letno delo in Meta Lenarčič za 20 letno delo. Iskrena hvala za pomoč gre tudi Marti Ogrizek, blagajničarki, možu Milanu in Petru Lenarčiču. Zahvala gre tudi Francis in Grantu Johnson in Toniju Urbasu ter istočasno spodbuda za njihovo nadaljnje delo. Vreme ni bilo prav prijetno, toda, v topli in prijetni dvorani med prijetnimi ljudmi, je bilo prav lepo.

Nasvidenje naslednje leto!

Meta Lenarčič

Slovenska verska in kulturna središča Avstralije prirejajo

slovenski mladinski koncert

37

“Žive priče v pesmi in besedi”

● “Our timeless memories in song”

1. in 2. oktober 2011

Slovensko-avstralsko društvo Canberra

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova Slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem slovenskem domu nudimo vso oskrbo, prijazno krščansko okolje, toplo sobo, odlično domačo hrano, veselo družbo in popolno zdravniško nego. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le 20 metrov.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, katerega vam preskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine. Vstopni znesek, tako imenovani 'Bond-Ingoing contribution', ki je zavarovan po vseh predpisih, določa Centrelink na podlagi pravil ministrstva za zdravstvo in ostarele.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v domu? Zakaj ne bi poizkusili za teden ali dva. Če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care' do 63 dni v letu. Življenje v Domu matere Romane je prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega in zabavnega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite na zgornjo telefonsko številko in vam bodo z veseljem odgovorili na vsa vprašanja; dobili boste pravilne in točne odgovore.

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: vca@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591
Fax: (+61) 02 9519 8889
e-mail: slovcon@emona.com.au
PO Box 188, COOGEE NSW 2034

Slovenia
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityHotel.SI
info@cityHotel.SI

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
SUMMER TERRACE

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

**HOSPITALITY IN THE
♥ of the city**

KRAJČ HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ: Fotografija je nastala v petek, 8. julija 2011, po sveti maši na Brezjah, kjer so se srečali avstralski romarji, ki so bili na obisku v domovini. Med njimi tudi pater Ciril, ki je tudi vodil sveto mašo skupaj s provincijalnim ministrom p. Stanetom Zoretom, p. Krizostomom Komarjem in še drugimi duhovniki.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: V soboto, 4. junija 2011, smo imeli v čudovitem dnevu romanje v BENDIGO. Mogočno petje našega zbora je napolnilo veličastno katedralo Srca Jezusovega. Organist John Hogan se nam je zahvalil za dar, ki smo ga namenili za obnovo orgeljskih piščali. V spomin na slovensko skupnost bodo blagoslovili veliko svečo na čast Materi dobrega sveta, ki je zavetnica škofije Sandhurst.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Kew: OLIVIA GRACE DOYLE je bila krščena 19.06.2011; BENJAMIN ANTON CLAVANT - VUCKO 31.05.2011; CHARLOTTE MAREE JAKSA 29.05.2011.

Zadnje nedeljo v juniju, 26. junija, smo v Kew praznovali praznik Svetega Rešnejega Telesa in Krvi s telovsko procesijo. Na fotografiji ob drugem oltarju, ki ga je pripravilo Slovensko društvo Ivan Cangar iz Geelonga.

JULIE MARKIČ-SMITH je ponosno nesla slovenski grb po dvorani proti odru, na začetku proslave v Kew, v nedeljo, 26. julija 2011.

DRAGA GELT OAM s svojo družino v torek, 12. julija 2011, v Monash Science Centre, kjer je bila predstavitev knjige *Od sanj do Resničnosti*.

Alexander Mrak je ponosno stal ob Ani Tegelj in Helen Trinnick, ko sta peli himni in slovenske pesmi na proslavi v Slovenskem društvu Jadran, v soboto, 25. junija 2011.

V nedeljo, 26. junija 2011, je bila po proslavi v dvorani verskega središča v Kew na ogled knjiga Drage Gelt *Od sanj do resničnosti*.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 47:

Anton in Anica Poklar sta praznovala zlato poroko v nedeljo, 3. junija 2011. Na fotografiji pred Marijo Pomagaj v Kew, s hčerko Elisabeth, akolitom Chrisom Mckeanom in p. Cirilom.

Jože Gjerek in Irena Jernej iz Quenslanda ponosno držita torto v obliki slovenskega grba.

Za materinski dan so poiskali najstarejšo mamo Pavlo

Berič, ki je dolgoletna zvesta članica kluba Lipa in ji za njen praznik izročili lep šopek rož.

Natalie Bratina, Julie Markič-Smith z grbom in Evie Johnson v Kew, 26. julija 2011.

Pred Clubom Lipa v QLD.

Marinka Rudolf, Martha Magajna, dr. Milan Balažic, Nina Krajnik in Ivan Rudolf po proslavi v verskem središču Merrylands, 25. junija 2011.

Zvone Žigon je izročil priznanje Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu Simonu Špacapanu, v nedeljo, 26. junija 2011, v Kew.

Pater Darko z rojaki v Adelaidi.

Evie in Subrina Johnson oblečeni v slovenske narodne noše.

Po delavni akciji v klubu Jadran.

Rojaki pred kapelico Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu po blagoslovu v nedeljo, 12. junija 2011.

CEO OF PANTHERS GROUP Ric Simpson in Peter Kroppe podeljujeta denarno podporo za arhiv HASA in dvomesečnik Misli.

Rojaki v Sydneyu ob praznovanju 20-letnice samostojnosti RS.

Veleposlanik dr. Milan Balažic in častni generalni konzul Alfred Brežnik pri sveti maši v Merrylandsu.

Pater Darko z ministranti v Sydneyu.

Pesnica Milka Debevc.

Po proslavi je Mihelca Šušteršič razkazala dr. Milanu Balažicu in Nini Krajnik arhiv HASA NSW.

"Fantje Treh Mest": Lenti Lenko iz Melbourne, Daniel Šmon iz Canberra in Rudi Črnčec iz Sydneya so s koncertom na treh "fajtonarcah" pripravili zabaven program na Slovenskem društvu Sydney.

Lidija Čušin in Gusti Glavnik iz Geelonga po proslavi v Kew, 26. junija 2011.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Florjan Auser: naslovnica zgoraj, 6,8.

Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2,3,10,11,18,32,33,38,39,40,41,43,47,47. Pater Ciril: 2. Simon Grilj: 5,47.

Martha Magajna: 14,21,24,25,26,47,47.

Pater Darko: 18,19,47. Štefan Šernek: 27.

Mirko Cuderman: 28,29. Irena Jernej: 30,31,47.

Maria Iskra: 39,40. Pater Robert: 44. Frances Urbas: 47.

60. leto - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60. leto

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Irena Jernej, Martha Magajna, Anica Markič, Štefan Šernek. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2011** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 80 dolarjev; **naročnina za leto 2012 je 50 avstralskih dolarjev,** zunaj Avstralije - letalsko 100 avstralskih dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvu za MISLI** imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - **Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

